

ERDÉSZETI LAPOK

TARTALOMJEGYZÉK

az Erdészeti Lapok LXXXI. évfolyamához.

(Inhaltsverzeichnis zu Bd. 81. — Table des matières.

81 année. — Index to Vol. 81.)

1942.

TANULMÁNYOK.

(Aufsätze. — Essais. — Articles.)

	Füzet	Oldal
Aujeszký László dr.: Az erdőségek esőkeltő hatása az újabb meteorológiai megvilágításában. — (Der regenbildende Einfluss der Wälder im Lichte der neuzeitlichen Meteorologie. — Le rôle des forêts dans la genèse des pluies à la lumière de la météorologie moderne. — The Effect of Forests on the Rainfall According to the Latest Meteorological Observation.)	VI.	257
Babos Imre: Az árkérdés alföldi szemmel nézve. — (Die Preisfrage auf der Tiefebene. — La question des prix dans la Grande-Plaine. — Wood Prices in the Great Plain.)	I.	16
— — Időzerű kérdések. — (Zeitgemässe Fragen. — Questions d'actualité. — Up to Date Questions.)	VII.	101
Biró Zoltán: Az erdész és a gazda. — (Forstmann und Landwirt. — L'ingénieur des forêts et l'intendant agricole. — The Forest Engineer and the Agricultural Officer.)	III.	102
— — Videant consules! — (Videant consules!)	III.	115
— — Háborús gondok. — (Kriegssorgen. — Soucis de guerre. — Sorrows in War-Time.)	IX.	402
vitéz Bokor Rezső dr.: A fa víztartalmának gyakorlati, gyors meghatározása. — (Schnelle praktische Bestimmung des Wassergehaltes des Holzes. — Une détermination pratique et rapide de la teneur en eau du bois. — Quick Practical Methods for Settling Water-Contents of Woods.)	XII.	564
Fehér Dániel dr.: Néhány megjegyzés Karunk térbeli fejlesztésének kérdéséhez. — (Einige Bemerkungen zur Frage der räumlichen Entwicklung unserer Fakultät. — Quelques remarques relatives à la question de l'agrandissement de notre Faculté. — Some Remarks Concerning the Expansion of Our Faculty.)	VIII.	354
Kaffka Károly: A kanadai-nyár a dárdai uradalom ártéri erdőgazdaságában. — (Die kanadische Pappel in den Auewäldern der Domäne Dárda. — Le peuplier du Canada dans les forêts du domaine de Dárda. — The Canadian Poplar in the Forestry of the Dárda Estate)	IV..	163

	Füzet	Oldal
Kintses József: Bolyai Farkas törekvései az erdészeti pályára. — <i>Die Bestrebungen Wolfgang v. Bolyais auf die forstliche Laufbahn.</i> — <i>Les efforts de Farkas de Bolyai pour devenir ingénieur des forêts.</i> — <i>Endeavours of F. de Bolyai to Become a Forester.</i>)	XI.	501
Kovács József: Tanulságos adatok a boldog békeidőkből. — <i>(Lehrreiche Angaben aus den glücklichen Friedenszeiten.</i> — <i>Détails instructifs des temps de paix.</i> — <i>Some Instructive Data of Pre-War Forestry.</i>)	VIII.	362
— — Néhány szó az új lombsterfa-rendelethez. — <i>(Einige Worte über die neue Laubnutzholzverordnung.</i> — <i>Quelques mots sur le nouveau décret relatif au bois d'oeuvre en essences feuillues.</i> — <i>Some Words About the Hard Timber Enactment.</i>)	IX.	407
Lángos Lajos: Vasbeton-rendszerű erdei vasúti hidak tervezése és építése. — <i>(Entwurf und Bau von Waldeisenbahnbrücken aus Eisenbeton.</i> — <i>Plans et construction de ponts de chemin de fer forestier en béton armé.</i> — <i>Planning and Building of Ferro-Concrete Forest Railway-Bridges.</i>) VII. 303., X.		453
Lesenyi Ferenc: Erdészeti jogunk kódexéhez. — <i>(Zum Gesetzbuch unseres forstlichen Rechtes.</i> — <i>Sur notre code de droit forestier.</i> — <i>About the Code of our Forest Law.</i>)	XII.	547
Mestyánek István: A dolhai cserkészutak. — <i>(Die Pürschwege in Dolha.</i> — <i>Les chemins de chasse à Dolha.</i> — <i>Footpath in Dolha.</i>)	VII.	318
Modrovich Ferenc: Karunk térbeli fejlesztése. — <i>(Die räumliche Entwicklung unserer Fakultät.</i> — <i>Les agrandissements de notre Faculté.</i> — <i>Expansion of the Faculty for Mining and Forestry.</i>)	VI.	252
Nemes Károly: Természetszerű szálerdő-állományok telepítése. — <i>(Gründung naturgemässer Hochwaldbestände.</i> — <i>La plantation de peuplements en futaie naturelle.</i> — <i>Establishment of High-Forests.</i>) IX. 412., XI. 505. és	XII.	555
Rónai György: Hozzájárulás az Árellenőrzés Országos Kormánybiztosának 56.000/1941. Á. K. számú rendeletéhez. — <i>(Anmerkungen zur Verordnung No. 56.000/1941. Á. K. des Landes-Preiskommissars.</i> — <i>Observations sur l'ordonnance n° 56.000/1941. du Commissariat des Prix.</i> — <i>Remarks on Order No 56.000/1941. Á. K.)</i>	I.	11
— — Az erdőmérnök a koreszmék fergetegében. — <i>(Der Forstingenieur im Wirbel der Weltanschauungen.</i> — <i>L'ingénieur des forêts dans le tumulte des idées modernes.</i> — <i>The Forester in the Turmoil of Ideas.</i>)	X.	445
Páter Ernő: A faragottfa káros térhódítása. — <i>(Das schädliche Platzgreifen des bezimmerten Kantholzes.</i> — <i>La généralisation regrettable de l'emploi du bois taillé.</i> — <i>Detrimental Increase of Hewn Building Timber.</i>)	II.	51

	Füzet	Oldal
Szedzerjei Ostadál Jenő: Belterjes erdőgazdálkodás. — (Intensive Forstwirtschaft. — Sylviculture intensive. — Intensive Forestry.) . . . IV. 151. és	V.	201
Szeless István: A gyérítések erdőhasználati és üzemi vonatkozásai. — (Die Durchforstungen im Lichte der Forstbenutzung und Betriebsführung. — Les produits des éclaircies et leur rôle dans l'exploitation sylvicole. — Thinning in Relation to Forest Utilization and Management.)	VI.	264
Vági István: A gödöllői arborétum talajkémiai vizsgálata. — (Bodenchemische Untersuchungen im Arboretum von Gödöllő. — Examen chimique du sol de l'Arboretum de Gödöllő. — Chemical Tests of Soil of the Arboretum in Gödöllő.) .	I.	7
— — Meszes erdei talajok reakciójáról. — (Die Reaktion der kalkhaltigen Waldböden. — Réaction des sols forestiers calcaires. — The Reaction of CaCO_3 Containing Forest Soils.)	XI.	499
Vásárhelyi István: Adatok a borsodi Bükk gerincesfaunájához. — (Beiträge zur Wirbeltierwelt des Bükk-Gebirges — Contributions à l'étude de la faune des vertébrés des Monts Bükk. — Contributions to the Vertebrate Fauna of the Bükk-Mountains.) . . . II. 58., III. 121., IV. 170. és	V.	207
Waldbott Kelemen báró: A 75 éves Egyesület. — (Unser 75 jähriger Verein — 75 ans d'existence de notre Association. — Our 75 Year old Association.)	I.	2

VADÁSZAT.

(Jagd. — Chasse. — Hunting and Shooting.)

Szedzerjei Ákos: Kormeghatározás. — A szarvas. V. 212.,	VI.	271
---	-----	-----

ÉRTESÍTÉSEK.

(Ankündigungen. — Informations. — Informations.)

Tagdíjbefizetési kérelem.	I.	1
Értesítés az 1941. évi december hó 18-án Budapesten tartott 75. évi jubileumi közgyűlés jegyzőkönyvének és a Magyar Szent Koronához visszaszolgáltatott kárpátaljai területeken végrehajtott földbirtokrendezésre vonatkozó 8430/1940. M. E. sz. rendelet kiegészítése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. számú rendeletet, valamint a román földbirtokreform során szerzett erdőgazdasági ingatlanok használatának az ideiglenes rendezése tárgyában kiadott 200/1942. M. E. számú rendelet külön kiadványokként való megküldéséről.	I. III.	20 101
vitéz Nagybányai Horthy István		
Értesítés a következő hivatalos közleményeknek külön kiadványként való megküldéséről:		
1. A m. kir. közellátási miniszter 57.900/1942. K. M. számú rendelete a tűzifa legmagasabb árának a megállapításáról szóló 108.900/1942. Á. K. számú rendelet módosítása tárgyában.	IV.	179

2. A m. kir. földművelésügyi miniszter 84.300/1942. számú rendelete az engedélyezett rendkívüli felhasználatok kötelező igénybevétele tárgyában.
3. A m. kir. földművelésügyi miniszter 83.369/1942. számú rendelete az 1941/1942. évi fatermelési időny meghosszabbítása tárgyában.
4. A m. kir. közellátási miniszter 130.437/1941. számú leirata a 108.900/1941. Á. K. számú rendelet 2. §. (1) bekezdésének a magyarázata tárgyában.
5. A m. kir. földművelésügyi miniszter 20.965/1942. számú leirata a frisstermésű tűzifa helyi fogyasztásban történő felhasználása tárgyában.
6. A m. kir. földművelésügyi miniszter 291.795/1941. számú leirata a fatermelésre és ellátásra vonatkozó felterjesztésre. (Kivonat.)

IV. 179

Miniszterünk kitüntetése.

V. 201

Értesítés a következő hivatalos közleményeknek külön kiadványként való megküldéséről:

1. A m. kir. földművelésügyi miniszter 22.000/1942. F. M. számú rendelete a termelői fakészletek bejelentésének az újabb szabályozása tárgyában.
2. A m. kir. minisztérium 2620/1942. M. E. számú rendelete a fenyőgyanta kötelező összegyűjtéséről.
3. A m. kir. minisztérium 2660/1942. M. E. számú rendelete a visszacsatolt keleti és erdélyi ország részen az erdőbirtokossági társulatok működésének a szabályozása tárgyában.
4. A m. kir. földművelésügyi miniszter 81.197/1942. számú leirata a tölgy-, cser- és bükkmakktermés bejelentése tárgyában.

V. 219

Elnökünk — a Vitézi Rend tagja.

VI. 251

Értesítés a következő hivatalos közleményeknek külön kiadványként való megküldéséről:

1942. számú körrendelete a munkaadónak ka-
1. A m. kir. földművelésügyi miniszter 114.000 IX. 1.— 1942. számú körrendelete a munkaadónak katonai szolgálatra bevonult gazdatiszt, gazdasági cseléddel és gazdasági munkással, illetőleg eltartottakkal szemben fennálló kötelezettségei tárgyában.
2. A m. kir. iparügyi miniszter 33.500/1942. Ip. M. számú rendelete egyes faanyagok forgalmának a szabályozása tárgyában.
3. A m. kir. közellátásügyi miniszter 80.100/1942. K. M. számú rendelete a tűzifa legmagasabb árának a megállapításáról szóló 108.900/1941. Á. K. számú rendelet újabb módosítása tárgyában.
4. A m. kir. minisztérium 3370/1942. M. E. számú rendelete a gubacstermés összegyűjtése, valamint a tölgykéreg és lúcfenyőkéreg kitermelése tárgyában.

VI. 276

5. A m. kir. közellátásügyi miniszter 65.643/1942. K. M. számú rendelete a hazai termelésű tölgy- és lúcfenyő-cserzőkéreg, továbbá a cserzési célokra alkalmas gubacs ármegállapítása tárgyában.
6. A m. kir. földművelésügyi miniszter 113.464/1942. számú felhívása a facipő fokozott használata tárgyában.
7. A m. kir. földművelésügyi miniszter 383.947/1942. számú felhívása az Államerdészeti Tisztviselők Gyermkeinek Nevelését Segélyező Alapból az 1942/1943. tanévben kiosztható segélyek ügyében.
8. Az Államerdészeti Tisztviselők Gyermkeinek Nevelését Segélyező Alap zárószámadása az 1940/1941. évről.

VI. 276

Értesítés a következő hivatalos közlemények külön kiadványként való megküldéséről:

1. A m. kir. földművelésügyi miniszter 87.500/1942. F. M. számú rendelete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt felvidéki, kárpátaljai, keleti és erdélyi, valamint a délvidéki területeken fekvő erdők üzemterveinek a felülvizsgálása tárgyában.
2. A m. kir. minisztérium 3920/1942. M. E. számú rendelete a zár alá vett faanyagok közül a fakereskedők birtokában lévő szerfakészletek igénybevétele tárgyában.
3. A m. kir. iparügyi miniszter 42.400/1942. Ip. M. számú rendelete az egyes faanyagkészleteknek a termelőnél zár alá vételéről szóló 980/1942. M. E. számú, továbbá a zár alá vett faanyagok közül a fakereskedők birtokában lévő szerfakészletek igénybevételéről szóló 3920/1942. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában.
4. A m. kir. igazságügyminiszter 50.000/1942. I. M. számú rendelete a keleti és erdélyi országrészen fekvő mező- vagy erdőgazdasági ingatlanhagyaték tekintetében követendő eljárás kiegészítéséről.
5. A m. kir. közellátásügyi miniszter 63.200/1942. K. M. számú rendelete a belföldi termelésű lomboszerfa és az ebből készült egyes erdei félé- és készgyártmányok ármegállapítása tárgyában.
6. A m. kir. közellátásügyi miniszter 81.700/1942. K. M. számú rendelete a lomboszerfából készült fűrészaruk legmagasabb eladási árának megállapítása és az előállításával foglalkozó üzemek adatbejelentése tárgyában.
7. A m. kir. földművelésügyi miniszter 92.106/1942. számú pályázati hirdeteménye a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara Erdőmérnöki Osztályának a hallgatói részére adományozandó ösztöndíjakról.

VII. 323

	Füzet	Oldal
Egyesületünk érdekképviselési megbízása.	VIII.	351
vitéz nagybányai Horthy István †	IX.	401
Báró Inkey Pál † (B. Z.).	XI.	495
Meghívó az Országos Erdészeti Egyesületnek 1942. évi december hó 18-án Budapesten, az egyesület székházában tartandó rendes évi közgyűlésére. XI. 498.	XII.	546

Értesítés a következő egyesületi, ill. hivatalos közleményeknek külön kiadványokként való megküldéséről:

1. A számvizsgáló bizottság jelentése az Országos Erdészeti Egyesület 1941. évi zárószámáról és 1943. évi költségvetési javaslata.	XII.	573
2. A m. kir. minisztérium 6590/1942. M. E. számú rendelete a farkas kötelező irtása tárgyában.		
3. A m. kir. földművelésügyi minisztérium felhívása a fatermelés és -szállítás ügyében.		
4. Az „Erdészeti Lapok“ 1942. évi tartalomjegyzéke		

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

(Vereinsnachrichten. — Nouvelles de l'Association. — Society notices.)

Választmányi ülés. (1941. évi december hó 18-án.)	I.	21
„ „ (1942. évi május hó 19-én.)	VI.	277
„ „ (1942. évi szeptember hó 10-én.)	X.	463
„ „ (1942. évi november hó 12-én.)	XII.	574

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

(Amtliche Mitteilungen. — Communications officielles. — Official Communications.)

(Lásd a „Külön kiadványok“-at is!)

A m. kir. földművelésügyi miniszter 80.324/1942. számú körrendelete az erdőőri kitüntetések előkészítése tárgyában.	II.	67
A m. kir. minisztérium 540/1942. M. E. számú rendelete a zár alá vett anyagkészletek jegyzékének a módosítása tárgyában. (Kivonat.)	II.	68
A m. kir. iparügyi miniszter 7106/1942. Ip. M. számú rendelete az egyes anyagkészletek bejelentéséről szóló 990/1939. M. E. számú rendelethez mellékelt jegyzék módosítása tárgyában. (Kivonat.)	II.	69
A M. Kir. Minisztérium 980/1942. számú rendelete egyes faanyagkészleteknek a termelőnél zár alá vétele tárgyában. (Kivonat.)	II.	70
A m. kir. földművelésügyi miniszter 111.111/1942. F. M. számú rendelete az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetnél baleset esetére biztosítottak biztosítási díjainak, valamint a baleseti segélyeknek (járadékoknak) újabb szabályozásáról. (Kivonat.)	II.	71
A m. kir. minisztérium 1240/1942. M. E. számú rendelete az erdőgazdasági szolgálatra vonatkozó egyes törvényes rendelkezések végrehajtásának az átmeneti szabályozása tárgyában.	III.	129

	Füzet	Oldal
A m. kir. pénzügyminiszter 72.000/1942. VII. számú körrendelete a jövedelem- és vagyonadó, valamint az általános kereseti adó 1942. évi kivetése tárgyában. (Kivonat)	III.	130
A m. kir. földművelésügyi miniszternek 84.800/1942. F. M. számú rendelete az alerdészeti különbözeti szakvizsga és az erdőőri szakvizsga anyagának és letételének szabályozása tárgyában.	VIII.	370
A m. kir. közellátási miniszter 65.011/VIII. 2.—1942. számú rendelete a nyers, kapart fenyőgyanta ára tárgyában.	VIII.	376
A m. kir. földművelésügyi miniszternek 20.000/1942. F. M. számú rendelete a vadászati tilalmi idők megállapítása tárgyában kibocsátott 160.000/1941. F. M. számú rendelet egyes rendelkezéseinek a módosítása tárgyában.	VIII.	376
A m. kir. földművelésügyi miniszter 94.569/1942. számú rendelete az 1942—1943. évi fatermelési idény meghosszabbítása tárgyában.	IX.	420
A m. kir. minisztérium 5110/1942. M. E. számú rendelete a visszafoglalt délvidéki területen a vadászati haszonbérleti szerződések felülvizsgálásáról szóló 6030/1941. M. E. számú rendelet módosítása tárgyában.	IX.	421
A m. kir. minisztérium 5700/1942. M. E. számú rendelete a fa kitermelésének és kiszállításának az előmozdítása tárgyában.	X.	468
A m. kir. minisztérium 6220/1942. M. E. számú rendelete a fa kitermelésének előmozdítása tárgyában.	XI.	522

IRODALOM.

(Literatur. — Bibliographie. — Literature.)

Volkert: Unternehmungen über Grösse und Verteilung des Raumgewichts in Nadelholzstämmen. (M.)	I.	23
Zsombory Ignác: Az erdőhasználat gyakorlati kézikönyve. (M.)	I.	24
Szoncsó László: Telepítsünk géperejű digózással és szikes legelők helyén mechanizált mezőgazdasági üzemekkel.	I.	24
Faber György: Gazdatiszti Címtár.	I.	25
Baader: Der Kiefernüberhaltbetrieb. (M.)	II.	72
A. M. Kir. Kertészeti Akadémia Közleményei. VII. köt. Héjjas Endre: Méhészeti kalauz.	II.	72
Trauer Ervin dr.: Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935. IV. t.-c. és végrehajtása	III.	131
Eidmann H.: Lehrbuch der Entomologie. (H. L.)	IV.	179
Fekete Zoltán: Erdőbecslés. (Kovács Ernő dr.)	V.	220
Backmund: Der Wandel des Waldes im Alpenvorland. (M.)	VI.	283
Széki Vince: Vadászemlékeimből. (M.)	VI.	283
Grottian: Die Umsatzmengen im Weltholzhandel. (M.)	VII.	324
Az erdő. (M.)	VII.	324
Faber György: Haladó gazdák útmutatója. (M.)	VII.	325
Köstler: Offenbarung des Waldes. (M.)	VIII.	377
Erdészeti Földmérés. I. r. (Kondér István.)	VIII.	378

	Füzet	Oldal
Trauer Ervin dr.: Erdőgazdasági alapismeretek. (M.) .	VIII.	380
Acta Botanica.	VIII.	380
vitész Nádujfalvy József dr.: A gazdasági munkabérek. (M.)	VIII.	381
Baader: Mitteilungen der Hermann Göring Akademie der Deutschen Forstwissenschaft. II. Jahrgang. Heft 1. (M.)	IX.	421
Schmucker: Az északi mérsékelt égöv fafajai és elterjedésük. (M.)	X.	469
A M. Kir. Országos Öntözésügyi Hivatal 1941. évi jelentése. (M.)	X.	469
Trauer Ervin dr.: Az erdei fás növények. (M.)	X.	469
Tomasovszky Imre dr.: Erdészettan. (M.)	XI.	523
Natter-Nád Miksa: Új virágos könyv. (M.)	XI.	524
Köves Gábor Zoltán: Kecsketenyésztés. (M.)	XI.	524
Luncz Géza dr.: Les plantations routières et leur importance au point de vue forestier. (M.)	XII.	579
Pörnczei József: Gazdasági fellendülésünk útja	XII.	580
Hazai folyóiratok. I. 25., II. 73., III. 132., IV. 179., V. 221., VI. 284., VII. 325., VIII. 381., IX. 423., X. 470., XI. 525. és	XII.	580
Külföldi lapszemle. I. 28., II. 77., III. 135., IV. 183., V. 223., VI. 287., VII. 328., VIII. 384., IX. 426., X. 473., XI. 528. és	XII.	583

KÜLÖNFÉLEK.

(Verschiedenes. — Divers. — Notes.)

Halálozások:

Babós Károly, Sepsibesenyi†	V.	233
Bártlaj Béla†	XI.	532
Dufek Pál†	XI.	533
Esterházy Pál gróf, Galántai†	XI.	533
Fenyves Lajos†	IV.	187
Glock Géza†	III.	139
Grünwoldt Franz dr.†	XII.	588
Gyarmathy Mózes†	IX.	428
Hinfner György†	I.	30
vitész Horthy István†	IX.	401
Gróf Hunyady József dr., Kéthelyi†	III.	139
Inkey Pál báró†	XI.	495
Jamniczky Antal†	VI.	292
Kintses József†	XII.	587
Kondor Vilmos†	VI.	292
Körmendy Károly†	X.	478
Krutkovszky Károly†	II.	84
Mándy Sámuel†	XII.	588
Nagy László, Gárdonyi†	X.	477
Padányi Gulyás Jenő, Nemes†	III.	139
Pékh József†	IV.	187
Pfenningerberger Felix†	IV.	188
Polyák István†	XII.	588
Simonek János†	VIII.	389
Szabó Kálmán†	III.	139
Szarkássy János†	VIII.	389

	Füzet	Oldal
Tassonyi Ernő †	XII.	587
Gróf Zichy Gyula dr., Zichi és Vásonkeői †	VI.	292
Bíró Waldbott Kelemenné †	III.	139
Személyi hírek: I. 31., II. 84., III. 139., IV. 188., V. 233., VI. 292., VII. 333., VIII. 389., IX. 428., X. 478., XI. 533. és	XII.	588
A rend kedvéért: I. 49., VIII. 399., IX. 432. és	X.	483
Új erdőmérnökök: III. 140., VII. 335. és	XI.	535
Köszönetnyilvánítás. (Molcsány Gábor.)	I.	30
Üdvözlés. (Bíró Zoltán.)	I.	30
Előkészületek az agancskiállításra	I.	34
Az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetnél kö- tendő 1942. évi kötelező balesetbiztosítások.	I.	35
Levélszekrény.		
Hozzászólás „A magyar erdőgazdaság feladatai” című előadáshoz. (Földváry László dr.)	I.	35
Zsombory Ignác előadása.	I.	40
Az Erdészeti Zsebnaptár.	I.	41
Adományok.	I.	41
Bíró Zoltán felszólalásai a felsőházban.	II.	85
Csemeteigénylés.	II.	91
A dugványozás.	II.	92
Adományok.	II.	93
A II. Gazdatiszti Továbbképző Tanfolyam.	III.	140
A Hungária Mérnökifjúság Háza.	III.	141
Tájékoztató a mező- és erdőgazdák adóbevallási ívei- nek a kitöltéséhez	III.	142
Tagdíj-ügyben!	IV.	189
Dr. Fehér Dániel nagyjelentőségű felfedezése.	IV.	189
Az Országos Mezőgazdasági Kiállítás. (M.)	IV.	191
Az 1941-ben zsákmányolt vadászdíszek bemutatója. (M.)	IV.	193
Újabb adomány a vértanúhalált halt erdészeti és vadá- szati alkalmazottak emlékművére.	IV.	194
A II. Erdőmérnök-Továbbképző Tanfolyam.	V.	235
A faragottfa-termelésről. (Szy Géza.)	V.	235
Szénbányászat és legelőgazdaság. (Istvánffy József.)	V.	238
Erdély faiparának a jövő feladatai. (Gál Vilmos.)	V.	239
Az erdőművelés. (Tóth Imre.)	V.	242
Jó nyaralás — jó kereset!	V.	244
A bustyaházai m. kir. erdőigazgatóság bükkkrönkö- árverése.	V.	245
A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületének a jubileumi közgyűlése. (M.)	VI.	293
Tanulmányi hír.	VI.	294
Elmarad az Erdőmérnök-Továbbképző Tanfolyam.	VI.	294
Olcsó, teljes kényelmű erdei lakás. (Gárdonyi Nagy L.)	VI.	294
Hírek a Nemzetközi Erdészeti Központból.	VI.	295
Az irtógép alkalmazása. (Zólogy Imre.)	VI.	295
Fásítási tapasztalatok. (Alaksza Gyula.)	VI.	296
Ismételten a faragottfa káros térhódításáról. (Páter E.)	VII.	336
Hendrey József felszólalása a képviselőházban.	VII.	337
Az erdőrendezésről. (Braxatoris Zoltán.)	VII.	340
A Soproni Nyári Egyetem 1942. évi előadásai.	VII.	342
Vadászkutyaidomító-tanfolyam.	VII.	343

	Füzet	Oldal
Nyúlkiállítás Szent István hetében.	VIII.	389
Vizslahírek.	VIII.	390
Követendő példa. (Szederjei-Ostadál Jenő.)	IX.	428
A gödöllői vizslaverseny.	IX.	430
Jelentkezés a vadőri tanfolyamra és szakvizsgára. . . .	IX.	430
Tájékoztató „A Hivatalos Vadász” c. szakkönyv II. kötetének a használatáról.	IX.	431
A Nemzetközi Erdészeti Központ VI. bizottsági ülése. . .	X.	478
Hozzászólás az új lombszerfa-rendelethez. (Kaffka K.) . .	X.	479
Tenyészvad-juttatás.	X.	482
Kérelem	XI.	534
Megjelenik az „Erdészeti Zsebnaptár”	XI.	534
Az Országos Vizsla Club ismeretterjesztő előadásai . . .	XI.	535
Az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetben az 1943. évre kötetendő kötelező balesetbiztosítások. . . .	XI.	536
A német erdészeti vezetőjének a kitüntetése.	XII.	589
Szilfatorzsón nőtt lúcfenyő. (Földváry Miksa.)	XII.	590

HIRDETÉSEK.

(Anzeigen. — Annonces. — Advertissements.)

I. 42., II. 94., III. 143., IV. 195., V. 246., VI. 297., VII. 344., VIII. 392., IX. 433., X. 484., XI. 536. és . . .	XII.	591
--	------	-----

KÜLÖN KIADVÁNYOK.

(Sonderdrucke. — Publications supplémentaires. — Separate editions.)

Az Országos Erdészeti Egyesület 1941. évi december hó 18-án Budapesten tartott 75. évi jubileumi közgyűlésének a jegyzőkönyve.	I.
A m. kir. minisztérium 190/1942. M. E. sz. rendelete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken végrehajtott földbirtokrendezésre vonatkozó 8430/1940. M. E. sz. rendelet kiegészítése tárgyában.	I.
A m. kir. minisztérium 200/1942. M. E. számú rendelete a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrészen a román földbirtokreform során szerzett erdőgazdasági ingatlanok használatának az ideiglenes rendezése tárgyában.	I.
A m. kir. közellátásügyi miniszter 57.900/1942. K. M. számú rendelete a tűzifa legmagasabb árának a megállapítása tárgyában.	
A m. kir. földművelésügyi miniszter 84.300/1942. számú rendelete az engedélyezett rendkívüli fahasználatok kötelező igénybevétele tárgyában.	
A m. kir. földművelésügyi miniszter 83.369/1942. számú rendelete az 1941/1942. évi fatermelési idény meghosszabbítása tárgyában.	
A m. kir. közellátásügyi miniszter 130.437/1941. számú leirata a 108.900/1941. Á. K. sz. rendelet 2. §. (1) bekezdésének a magyarázata tárgyában.	IV.
A m. kir. földművelésügyi miniszter 20.965/1942. számú leirata a frisstermelésű tűzifa helyi fogyasztásban történő felhasználása tárgyában.	
A m. kir. földművelésügyi miniszter 291.795/1941. számú leirata a fatermelésre és ellátásra vonatkozó 1940/1941. számú felterjesztésre. (Kivonat.)	

- A m. kir. földművelésügyi miniszter 22.000/1942. F. M. számú rendelete a termelői fakészletek bejelentésének újabb szabályozása tárgyában.
- A m. kir. minisztérium 2620/1942. M. E. számú rendelete a fenyőgyanta kötelező összegyűjtéséről.
- A m. kir. minisztérium 2660/1942. M. E. számú rendelete a visszacsatolt keleti és erdélyi ország-részen az erdőbirtokossági társulatok működésének a szabályozása tárgyában.
- A m. kir. földművelésügyi miniszter 81.197/1942. számú leirata a tölgy-, cser- és bükkmakktermés bejelentése tárgyában.
- A m. kir. földművelésügyi miniszter 114.000/IX. 1./1942. számú körrendelete a munkaadónak katonai szolgálatra bevonult gazdatiszttal, gazdasági cseléddel és gazdasági munkással, illetőleg eltartottaikkal szemben fennálló kötelezettségei tárgyában.
- A m. kir. iparügyi miniszter 33.500/1942. Ip. M. számú rendelete egyes faanyagok forgalmának a szabályozása tárgyában.
- A m. kir. közellátásügyi miniszter 80.100/1942. K. M. számú rendelete a tűzifa legmagasabb árának a megállapításáról szóló 108.900/1941. Á. K. számú rendelet újabb módosítása tárgyában.
- A m. kir. minisztérium 3370/1942. M. E. számú rendelete a gubacstermés összegyűjtése, valamint a tölgykéreg és a lúcfenyőkéreg kitermelése tárgyában.
- A m. kir. közellátásügyi miniszter 65.643/1942. K. M. számú rendelete a hazai termelésű tölgy- és lúcfenyő-cserzőkéreg, továbbá a cserzési célokra alkalmas gubacs ármegállapítása tárgyában.
- A m. kir. földművelésügyi miniszter 113.464/1942. számú felhívása a facipő fokozott használata tárgyában.
- A m. kir. földművelésügyi miniszter 888.947/1942. számú felhívása az Államerdészeti Tisztviselők Gyermekeinek Nevelését Segélyező Alapból az 1942/43. tanévben kiosztható segélyek ügyében.
- Az Államerdészeti Tisztviselők Gyermekeinek Nevelését Segélyező Alap zárószámadása az 1940/1941. évről.
- A m. kir. földművelésügyi miniszter 87.500/1942. F. M. számú rendelete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt felvidéki, kárpátaljai, keleti és erdélyi, valamint a délvidéki területeken fekvő erdők üzemterveinek felülvizsgálata tárgyában.
- A m. kir. minisztérium 3920/1942. M. E. számú rendelete a zár alá vett faanyagok közül a fakereskedők birtokában lévő szerfakészletek igénybevétele tárgyában.
- A m. kir. iparügyi miniszter 42.400/1942. Ip. M. számú rendelete az egyes faanyagkészleteknek a termelőnél zár alá vételéről szóló 980/1942. M. E. számú, továbbá a zár alá vett faanyagok közül a fakereskedők birtokában lévő szerfakészletek igénybeviteléről szóló 3920/1942. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában.

V.

VI.

VII.

A m. kir. igazságügyminiszter 50.000/1942. I. M. számú rendelete a keleti és erdélyi országrészen fekvő mező- vagy erdőgazdasági ingatlanhagyaték tekintetében követendő eljárás kiegészítéséről.	}	Füzet
A m. kir. közellátásügyi miniszter 63.200/1942. K. M. számú rendelete a belföldi termelésű lombos-szerfa és az ebből készült egyes erdei fél- és készgyártmányok ármegállapítása tárgyában.		
A m. kir. közellátásügyi miniszter 81.700/1942. K. M. számú rendelete a lombos-szerfából készült fűrészárúk legmagasabb eladási árának megállapítása és az előállítással foglalkozó üzemek adatbejelentése tárgyában.		VII.
A m. kir. földművelésügyi miniszter 92.106/1942. számú pályázati hirdetménye a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kara Erdőmérnöki Osztályának a hallgatói részére adományozandó ösztöndíjakról.		
A számvizsgáló bizottság jelentése az Országos Erdészeti Egyesület 1941. évi zárószámadásáról és 1943. évi költségvetési javaslata.	}	
A m. kir. minisztérium 6520/1942. M. E. számú rendelete a farkas kötelező irtása tárgyában.		XII.
A m. kir. földművelésügyi minisztérium felhívása a fatermelés és -szállítás ügyében		
Az „Erdészeti Lapok“ 1942. évi tartalomjegyzéke. . .		XII.

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.
Felelős: Győry Aladár igazgató.

ERDÉSZETI LAPOK

LXXXI.
ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E

1.
FÜZET.

KIADJA AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Megindították 1862-ben Wagner Károly és Divald Adolf

Felelős szerkesztő és kiadó:

DR. ING. MIHÁLYI ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díja: egész évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Alkotmány-u. 6 sz. II. em. (Tavb.: 123-722.)

Közleményeink egészben vagy részben való átvétele csak a forrás
megnevezése mellett történhetik.

Tagdíjbefizetési kérelem.

Az új év küszöbén — az eddig követett szokás szerint — azzal a kéréssel fordulunk a t. Tagtársainkhoz, hogy az egyesülettel szemben fennálló anyagi kötelezettségüknek eleget tenni szíveskedjenek.

Alapszabályaink 10. §-a értelmében az évi tagdíjat legkésőbb március hó 31.-éig teljes egészében be kell fizetni.

A tagdíj felemelésétől — a nehéz gazdasági viszonyok elnére — ameddig csak lehet, tartózkodni kívánunk, igazgatóválasztmányunk 1941. évi november hó 25.-én megadott engedélye alapján azonban tisztelettel kérjük, hogy a tagdíj után az egyesület részéről is befizetendő 5% forgalmi adót a tagdíjjal együtt megküldeni szíveskedjenek.

Igazgató-választmányunk határozata értelmében ezentúl a világháború előtti szigorú rendszerhez kell tartanunk magunkat és a két évi tagdíj összegét meghaladó tartozás behajtására — ha felszólításunk eredménytelen marad — az alapszabályok 11. §-ában biztosított bírói segítséget is igénybe kell vennünk.

A f. évi előírás kiegyenlítése céljából lapunk mostani számához 1 drb. postatakarékpénztári befizetési lapot is mellékelünk.

Hisszük, hogy t. Tagtársaink közérdekű fáradozásunkban és az „Erdészeti Lapok” eddigi színvonalának a fenntartásában a tagdíj pontos befizetésével is támogatnak bennünket.

Az Országos Erdészeti Egyesület
Titkári Hivatala.

A 75 éves Egyesület.

Irta: Waldbott Kelemen báró.

Hagyományaihoz híven, minden hangos ünneplés mellőzésével töltötte be az *Országos Erdészeti Egyesület* 1941-ben fennállásának a 75. évét.

Az elmúlt 75 esztendő alatt az Egyesület rendkívüli nagy befolyással volt a magyar erdészet szellemi és politikai életére. Több nemzedéken át hazai erdőgazdaságunk minden egyes ágára kezdeményező, oktató és irányító hatást gyakorolt s így, érdemeiben és sikerekben gazdag multra tekinthet vissza.

Már 1815-ben megalakult egy magyar erdészeti egyesület, amely azonban nagyrészt idegen elemekből állott, és ennek következtében az akkori szomorú politikai viszonyok közt 15 éves működése alatt sem tudott a magyar talajban mélyebb gyökeret verni.

Csak 1866-ban vált lehetővé, hogy a magyar erdészeti érdekeltség önálló, nemzeti szellemtől áthatott szövetségben egyesülhetett. Ez a magyar erdészet két lelkes képviselőjének: *Diwald Adolfnak* és *Wagner Károlynak* volt a soha el nem muló érdeme, akik a mozgalom élén állottak és már 1862-ben indították meg az „Erdészeti Lapok”-at. Éveken át kellett az idegen kormányzat üldöztetéseit eltűrniök, közben azonban a fiatal *Bedő Albert* személyében olyan tetterős társra találtak, hogy ennek a magyar erdészet szellemi életében úttörő triónak sikerült 1866. évi december hó 9-én a mai Országos Erdészeti Egyesület életrehívását megvalósítani.

Az időpontot kétségen kívül jól választották meg, mert a kiegyezés alkalmával megalakult első magyar kormány szívesen támogatott olyan társadalmi mozgalmat, amelynek erdőgazdasági téren a közérdek előmozdítása volt a célja. A magyar erdőbirtokosok is szép számban sorakoztak az új egyesület zászlaja alá, ahol közös alkotó munkára bőségesen nyílt alkalom.

Az első és legfontosabb feladatnak egy *egységes erdőtörvény* megalakítását kellett tekinteni, mert ennek a hiányát érezte a hazai erdőgazdaság leginkább. Sürgősen kellett olyan törvényt hozni, amelynek az volt a feladata, hogy az akkor erősen hangsúlyozott magántulajdonjogot összhangba hozza a közérdekkel. Annál is inkább volt szükség ilyen törvényre, mert a vasútépítkezéssel fokozott közlekedési lehetőség és az 1867. évi kiegyezés után beállott általános gazdasági föllendülés fában olyan óriási keresletet idézett elő, hogy ennek korlátlan kielégítése már veszélyeztette a magyar erdőgazdaság létét. Tizenkét éven át küzdött az Egyesület szóban és írásban a nagy célnak a megvalósításáért és csak makacs kitartásának köszönhető az első magyar erdőtörvény, az 1879. évi XXXI. t.-c. létrejötte.

Ez a törvény az akkori viszonyok közt jelentős eredménynek mondható. Olyan időben, amikor 20 éves elnyomás után a magyar társadalom féltékenyen örködött önrendelkezési joga fölött és ösztönszerűen védekezett minden állami beavatkozás ellen, nagy vívmány volt, hogy törvényes rendelkezéssel lehetett az erdőbirtokosságot okszerű gazdálkodásra és szakképzett erdészeti személyzet alkalmazására kényszeríteni és hogy az egész erdőgazdálkodás állami ellenőrzés alá került.

Az Egyesület azonban nem elégedett meg avval, hogy kezdeményezte az erdőtörvény megalkotását, hanem szem előtt tartotta a törvény helyes gyakorlati keresztülvitelét is, amit csak szakképzett, köteleességtudó és hazafias szellemtől áthatott erdőtisztí kartól lehetett elvárni. Ezért különös gondot fordított Egyesületünk a magyar erdészeti irodalom megteremtésére. Vállalta elsősorban az „Erdészeti Lapok“-nak, mint egyesületi közlönynek a kiadását, mert így szakszerűen világíthatott rá a magyar erdőgazdálkodás minden egyes kérdésére.

A vezetés ügybuzgalma és a tagok áldozatkészsége már nemsokára abba a helyzetbe hozta az Egyesületet, hogy pályadíjak kitűzésével megalapozhatta a magyar erdészeti irodalom fejlesztését. Az első tudományos magyar erdészeti szakmunkák és az erdészeti főiskola első magyar tankönyvei is az Egyesület kiadásában jelentek meg.

Az Egyesület figyelme kiterjedt egyéb, az erdészettel kapcsolatos kérdésekre is. Így lefektette az 1872-ben hozott magyar vadásztörvény alapjait is és előterjesztéseket tett ennek a kibővítésére.

Különös gonddal vette az Egyesület mindenkor pártfogásába a magyar erdőtisztí-kar érdekeit, és minden olyan mozgalom élén állott, amely az erdőtisztek sorsának a javítását tartotta szem előtt. Azonkívül külön alapjai segítségével hatékonyan támogatta a nehéz anyagi körülmények közé került erdőtiszteket, illetve hátramaradottaikat.

Tagjainak a fiai részére az erdészeti főiskolán két alapítványt létesített, amelyek az ösztöndíjasok egész kiképzését biztosították.

Eredményes tevékenysége alatt az Egyesület mindjobban fejlődött és tagjainak a száma, amely 1867-ben 653 volt, 1906-ban már 2300-ra emelkedett. Anyagilag is öröndetes föllendülés mutatkozott. Az alapítók áldozatkészsége folytán az Egyesület tevékenységét 34.000 a. Korona alapvagyonnal kezdte meg és 20 éves fönnállása után 1887-ben saját erejéből már föl tudta építeni 400.000 a. Korona költséggel székházát az Alkotmány-utcában.

A millenniumi évben, 1896-ban, mozgalmat indított az Egyesület az erdészeti kísérletügy és a kopárok fásítása érdekében. Két évi munka után, — amelyből az oroszlánrész Horváth Sán-

dornak, az Egyesület akkori ügyvezetőjének jutott — létre is jött az erre vonatkozó 1898. évi XIX. t.-c.; ennek a rendelkezéseit a legújabb erdőtörvény is majdnem változatlanul átvette. Ugyanabban az évben alakult meg a M. Kir. Erdészeti Kísérleti Allomás is, felállítása nagyrészt *Vadas Jenő* főiskolai tanár hervadhatatlan érdeme.

Ilyen alapvető munka és a magyar erdészeti szakirodalom megteremtése után az Egyesület gazdasági téren is érvényesítette befolyását. Csak hosszas, kitartó fáradozással sikerült az erdészetet más gazdasági ágaktól, különösen a bányászattól, függetleníteni és mint önálló tényezőjét a hazai közgazdaságnak, a nemzeti célok szolgálatába állítani.

A korszerű erdei termelés és feldolgozás kérdései az erdőtiszttek többsége előtt kezdetben még eléggé ismeretlenek voltak. Az Egyesület a hivatalos lapjában megjelent számos cikk útján megteremtette a lehetőségét a szükséges ismeretek elterjesztésének és több szakkönyv kiadásával is segítségére sietett az erdőtisztikarnak. Arról is gondoskodott az Egyesület, hogy tagjai minden kínálkozó alkalommal betekintést nyerhessenek a gyakorlati gazdálkodásba. Lehetőleg mindig vidéken, az ország különböző részein tartotta közgyűléseit, ezeket egybekötötte a közelben fekvő erdőuradalmak és faipartelepek megtekintésével, így adott bőséges alkalmat szakelőadásokra és vitákra.

Arra is kiterjedt az Egyesület figyelme, hogy ellássa tagjait gyakorlati segédkönyvekkel. Kiadta saját szerkesztésében az „*Erdészeti Zsebnaptár*“-t, amely a gyakorlati erdőgazdálkodás nélkülözhetetlen kellékévé vált; ebben a szükséges adatokon és táblázatokon kívül a mindenkori erdészeti munkálatok leírása és az erdőtörvény, valamint a vadászati törvény teljes szövege is helyet kapott.

Ezt az egyre növekvő tevékenységet nyomon követte az Egyesület szervezetének a további kiépítése. Az igazgató-választmány tagjainak a számát 20-ról 60-ra kellett felemelni és 1899 óta külön titkár, mint állandó egyesületi tisztviselő, látja el az ügyvezetést. Az 1914. évi világháború kitörése előtt a tagok száma 2400-ra emelkedett, az egyesület vagyona pedig — a székházat nem is számítva — meghaladta az 1,400.000 a. Koronát.

Ezt a szép föllendülést a mindenkori kormányok megértő jóindulata is előmozdította, mert átértézték az Egyesület nagy horderejű nemzetgazdasági szerepének a fontosságát és minden erdőgazdasági kérdésben szívesen hallgatták meg állásfoglalását.

Az 1919-ben bekövetkezett általános összeomlás az egyesület helyzetét is teljesen megrendítette. Országunk földarabolása egyúttal erdőterületünk 86%-ának az elvesztését is jelentette, az Egyesület tagjainak több mint a felerésze pedig idegen uralom alá

került. Az Egyesület egész készpénz-vagyona, alapítványaival együtt, a devalvációnak esett áldozatul. A kisszámban megmaradt tagok, nagyobbbrészt tisztviselők, nem tudták előteremteni az újraépítéshez szükséges anyagi eszközöket s a nyomasztó politikai és gazdasági viszonyok mellett az Egyesület iránti érdeklődés is erősen megcsappant.

Ezzel szemben azonban a csonkaországnak meghagyott, aránylag csekély erdőterület gazdasági jelentősége lényegesen megnövekedett, fönntartása és gyarapítása tehát elsőrendű nemzeti érdekké vált. Fakiviteli országból fabehozatali országgá váltunk és így teljesen át kellett állítani egész erdőgazdasági rendszerünket.

Az erdőbirtokosság hamar rájött arra, hogy csak az összes erdőgazdasági érdekelték szoros összetartása biztosíthatja erdőgazdaságunknak azt a helyet a magyar közéletben, amelyre fokozottabb mértékben tarthatott igényt, és így erélyes mozgalom indult meg az Országos Erdészeti Egyesület újjászervezésére.

Az Egyesületre váró új feladatok sikeres megoldása szempontjából szerencsés fordulóponthoz jelentett az az örömdetes körülmény, hogy sikerült olyan kiváló szaktekintélyt és lelkes harcost az Egyesület ügyvezetőségének megnyerni, aminő *Biró Zoltán*.

Az erdőgazdaságnak nemzeti és gazdasági szempontokból megnövekedett jelentősége mindenekelőtt a régi erdőtörvény sürgős felülvizsgálatát, kiegészítését és egységesítését követelte. Az új életre támadt Egyesület első célkitűzése tehát az új, korszerű erdőtörvénynek a kezdeményezése volt.

Súlyos anyagi gondok közt, lankadatlanul küzdött az Egyesület ennek az eszmének a megvalósításaért, míg több kudarc után az erdőbirtokosok és erdőmérnökök közös erőfeszítésének mégis sikerült „Az erdőkről és a természetvédelemről” szóló 1935. évi IV. t.-c.-ben az új erdőtörvényt tető alá hozni.

Emellett azonban a gazdasági élet más terein is állandóan védelmezni kellett az erdészet érdekeit. Tarifa- és vámpolitikánkat is a változott viszonyoknak megfelelően kellett módosítani. A hazai erdőgazdaság a külföldről beözönlő fatermelvények ellen védelmet kívánt, az alárendelt erdei termelvények értékesítésének a biztosítása is igen fontos volt és végül ki kellett szabadítani a magyar erdőbirtokost a spekuláció hálójából, amely üzleti fogásokkal az erdők egész jövedelmét learatta, úgyhogy a birtokosnak már nem jutott semmi.

A magyar erdőgazdaság teljes összeomlás előtt állott és megmentéséért az Egyesület elszánt küzdelmet folytatott, amelyet teljes siker koronázott. A bizományi üzletek korszaka remélhetőleg végleg eltűnt a magyar erdőgazdasági életből.

Lelkes előharcosa az Egyesület az alföldfásítás nagy horderejű kérdésének is, amelynek a megvalósításaért szóval és írásban

állandóan síkraszáll. Az utolsó évtizedben is sok vidéki városban és különféle erdővidéken rendezett az Egyesület igen sikerült közgyűléseket, amelyek során az erdészet érdekeltjei megismerkedhettek és szorosabb érintkezésbe léphettek egymással. Ilyenkor jó alkalom nyílik az egyes vidékek erdőgazdasági viszonyainak a tanulmányozására és meg lehet teremteni a helybeli hatóságok és a lakosság bensőséges lelki kapcsolatát a hazai erdőgazdálkodással.

Különös örömmel állapítható meg, hogy az Egyesület és az állami erdészeti igazgatás, mint egymást megértő, elválaszthatatlan, hűséges két bajtárs szolgálja a magyar erdészetet, amelynek a jövőjét minkettő egyformán a szíven viseli és amelynek a fellendülése mindkettő számára nemcsak életcél, de szent és magasztos hazafias kötelesség is!

*

Az Országos Erdészeti Egyesület elnökei:

Keglevich Béla gróf, 1866—1875.

Tisza Lajos gróf, 1875—1898.

Bánffy Dezső báró, 1898—1911.

Tallián Béla báró, 1912—1920.

Ghillányi Béla báró, 1921—1922.

Széchenyi Bertalan gróf, 1923—1925.

Hadik János gróf, 1925—1933.

Waldbott Kelemen báró, 1934 óta.

Az egyesületi élet körül különös érdemeket szerzett tagok:

Divald Adolf és Wagner Károly, az Egyesület és az „Erdészeti Lapok” alapítói.

Bedő Albert dr., 1866—1880-ig titkár, később alelnök.

Horváth Sándor, 1880—1899-ig titkár, később alelnök.

Káán Károly, alelnök 1920—1923-ig.

Bund Károly, titkár 1900—1930-ig.

Biró Zoltán, 1929 óta ügyvezető.

*

1939-ben ütött az elszakított magyar erdők számára is a részbeni felszabadítás és hazatérés órája. Akkor tért vissza a Felvidék egyrésze és Kárpátalja, ezeket követte 1940-ben Erdély nagyrésze, 1941-ben pedig a Délvidék. Az ország erdőterülete 2 millió holdról ennek több mint háromszorosára emelkedett. Ez az öröndetes fordulat mind az állami igazgatást, mind az Egyesületet új feladatok elé állította.

Biztosra vehetjük, hogy az erdők kellő feltárása és a közlekedési viszonyok rendezése után az ország faellátása saját erdeinkből elégíthető ki. Az Egyesület ma már több mint 6 millió kat. hold erdőterület érdekeit képviseli és a munkatöbblet elvégzését örömmel vállalja, annak a boldog érzésnek a tudatában, hogy kár-

páti erdeink és hegygerinceink ismét magyar kézben vannak. Ezért csak természetesen, hogy az Egyesület fokozott bizalommal tekint a jövőbe, friss erővel és megnövekedett munkakedvvel kíván küzdeni és dolgozni céljai megvalósításán s egy jobb és szebb magyar jövőért!

*

Unser 75 jähriger Verein. Von C. Freiherr v. Waldbott.

Der Ungarische Landesforstverein wurde am 9. Dezember 1866 gegründet, feierte also anlässlich der am 18. XII. 1941. stattgefundenen Generalversammlung das 75 jährige Jubiläum seines Bestehens.

Verf. schildert in kurzer Zusammenfassung die Geschichte und Tätigkeit des derzeit unter seiner Leitung stehenden Vereins, der als alleinige Interessenvertretung der ungarischen Forstwirtschaft bedeutendsten Einfluss auf die forstliche Kultur des Landes ausübte.

Die Forstgesetze G. A. XXXI. 1879. und G. A. IV. 1935. wurden im Verein vorbereitet und die Richtlinien der jagdlichen Gesetzgebung ebenfalls hier festgelegt. Schaffung und Förderung des einheimischen Forstschrifttums — durch Herausgabe der Vereinszeitschrift „Erdészeti Lapok“ und zahlreicher selbstständiger Werke — kräftige Unterstützung der Standesinteressen der Forstbeamten, nennenswerte soziale Tätigkeit und intensive Anteilnahme am Aufbau einer gesunden Forstwirtschaftspolitik — besonders in den dem Friedensvertrag von Trianon folgenden schweren Zeiten — sind die wichtigsten Ergebnisse der Vereinsarbeit, der durch die Heimkehr altungarischer Waldgebiete erweiterter Rahmen gegeben wurde.

*

75 ans d'existence de notre Association. Par le baron C. Waldbott.

L'Association Nationale des Sylviculteurs, fondée en 1866, a été dès le début un des facteurs les plus puissants de la sylviculture hongroise grâce à son activité économique, à la part qu'elle a prise dans la préparation des lois sur les forêts et sur la chasse, à l'encouragement qu'elle n'a cessé de donner aux auteurs d'ouvrages de sylviculture, ainsi qu'aux combats qu'elle a livrés pour la défense des intérêts professionnels des officiers de l'administration des forêts.

*

Our 75 Year Old Association. By Baron C. de Waldbott.

The Hungarian Forestry Association, founded in 1866, has from the beginning been the most important factor in Hungarian forestry. It has been successfully active in national economy, has framed forest and game laws, created and subsidized professional literature and promoted the welfare of the forestry officials.

A gödöllői arborétum talajkémiai vizsgálata.

Írta: Vági István.

A gödöllői arborétum egynéhány kísérleti területéről kapott talajpróbákat megvizsgáltam CaCO_3 -ra, húmuszra, könnyen felvehető P_2O_5 és K_2O -ra.

A kísérleti területek leírását az első táblázat adja, míg a második táblázat a vegyi vizsgálat adatait tartalmazza.

A talajpróbák 1940 júniusából valók.

I. Táblázat.

A kísérleti terület száma	F a n e m	Sűrűség	Átlagos magasság	Mell-magassági átmérő	A fák növekedésére vonatkozó megjegyzés
			m	cm	
1	Ezüstfenyő	1·0	8—10	10	Gyenge növekedés, sok beteges, görbe törzs, az ágak és a kéreg moha által megtámadva.
2	Feketefenyő ...	0·8	12—15	14—16	Szép, egyenes törzsű állomány, semmi betegség nem észlelhető, fejlődése jó.
3	Lúefenyő	0·8	16—18	14—16	Szép, egyenes törzsű állomány, semmi betegség nem észlelhető, fejlődése jó.
4	Douglas-fenyő .	1·0	12—14	12—14	Közepesen fejlődő állomány, de sok a gyantafolyásos és akad egy-egy száradó tűz.
5	Erdeifenyő	0·8	12—14	12—14	Közepes növekedés, az állomány 90%-a görbe, csak tűzifára alkalmas, egyébként egészséges.
6	<i>C. amac. paris</i> <i>Lawsoniana</i> ..	1·0	5—6	8—10	Egészséges, szép, kifogástalan fejlődésű állomány, beteg törzsek nincsenek.
7	Akác	0·7	10—11	12—14	Sok a görbe és hajlott növési törzs, a környék akácjaihoz hasonlítva, közepes állomány.
8	Nyár	1·0	6—8	8—10	2—2·5 m magasságig a törzsek görbék, valószínűleg a régi vadragás következménye, egyébként szépen fejlődő állomány.
9	Amerikai tölgy	0·6	10—14	13—15	Egészséges, szépen fejlődő állomány.
10	Hárs	1·0	10—12	10—12	Egészséges, szépen fejlődő állomány.

Az elemzési adatokból a következő tűnik ki. A vizsgált területek közül az 1., 2., 3., 7., 8., 17. homoktalajok iszapolható tömege 0.02 mm 10% alatt marad, a 6. és 9. számú talajok vályogtalaj, míg a 4. és 5. számúak anyaga vályogos homok, a 10. számú pedig szintén homoktalaj, amely átmenet a vályogos homoktalajhoz. A talajok CaCO_3 -tartalma is elég eltérő.

Érdekes, hogy a 2. sz. talaj CaCO_3 -tartalma igen kicsi, majdnem mészméntesnek mondható és ennek ellenére feketefenyő van rajta, amely szép, egyenes növési egyedeiből áll, pedig a feketefenyő szereti a CaCO_3 -at (ausztriai fekete fenyvesek). *Ügylátszik, a feketefenyő melegebb éghajlat alatt már kevesebb CaCO_3 -tal is megelégszik, erre vall az is, hogy Szerbiában teljesen mészméntes talajon csodás feketefenyvesek találhatók.*

A 7. sz. parcellán is alig van CaCO_3 és közepes akác áll rajta. *Ügylátszik a mészigényes akác mészben szegény talajon is jól megy, ahogy ez a somogyi mészméntes akácoknál is látható.* A 6. sz. területen 20 cm mélységig alig van mész, de 20—30 cm mélységben a mésztartalom 3.6%-ra emelkedik. Igen sok mész van a 8. sz. kísérleti területen, ami igazolja, hogy az arborétum CaCO_3 -tartalma mennyire változó.

II. Táblázat.

A kísérleti terület száma, az állomány tafaia és fejlődése	A próba- v. tel- mélysége	Lágosság N_2O_5	Al'alitás n. HNO_3	$CaCO_3$ Pason szertint	Humusz	P_2O_5 Sigmat szertint	K_2O 0.2 n HCl-ben	CaO Sigmat szertint	A tal. j 0.02 mm- nél kisebb málladék
	cm	mg	mg	%	%	mg	mg	mg	%
1. Ezüstfenyő (<i>Picea pungens</i>) gyenge	0-10	1677	31.05	4.0	1.02 1.05	29.5 31.5	8.2 8.1		
	10-20	1082.7	20.05	2.4	0.77 0.81	26.8 25.9	10.4 11.4		4.1, 5.3
	20-30	1949.4	33.10	4.0	0.81	22.2 22.7	8.8 10.5		
2. Feketeenyő (<i>Pinus nigra</i>) szép	0-10	169.56	3.14	0.03	0.71 0.71	17.4 16.5		0.24 0.245	
	10-20	125.28	2.32	0.1	0.74 0.67	17.2 17.5		0.19	8.7
	20-30	208.98	3.87	0.05	0.72 0.57	16.1 16.5		0.317 0.304	
3. Lúcefenyő (<i>Picea excelsa</i>) szép	0-10	1601.1	29.65	4.0	2.42 2.42	21.4 23.6	12.0 12.4		
	10-20	673	12.50	1.6	1.41 1.39	12.2 12.9	7.3 9.3		3.14 3.29
	20-30	1271.7	23.55	2.8	1.4	18.1 18.9	8.7 8.3		
4. <i>Pseudotsuga</i> <i>Douglasii</i> közepes	0-10	251.1	4.65	0.1	0.96 0.95	10.8 9.8	7.3 7.1	0.14	
	10-20	310.5	5.75	0.1	0.73 0.74	9.9 10.1	7.3 7.1	0.18 0.19	15.6 15.8
	20-30	310.5	5.75	0.1	0.72 0.19	8.3 9.1	6.5 8.1	0.20 0.197	
5. Erdeifenyő (<i>Pinus silvestris</i>) görbe, 90% egészséges	0-10	329	6.12	0.11	1.39 1.53	8.5 8.6	11.7 9.7	0.17 0.18	
	10-20	329	6.12	0.10	1.2 1.2	7.1 8.4	11.7 9.2	0.21	21.4 21.4
	20-30	329	6.12	0.12	0.99 0.99	7.6 6.0	8.0 7.9	0.21 0.19	
6. <i>Chamaecyparis</i> <i>Lawsoniana</i> szép	0-10	480.6	8.9	0.15	1.02 1.0	11.6 11.4	10.0 10.4		
	10-20	561.6	10.4	0.25	0.85 0.84	11.5 12.3	10.3 9.4		24.7 24.5
	20-30	1369.5	24.9	3.6	0.62 0.6	16.3 16.1	9.4 11.9		
7. Ákác (<i>Robinia ps.</i>) közepes	0-10	253	4.7	0.12	1.43 1.6	23.3 23.4	4.4 4.5	0.19 0.21	
	10-20	337	6.25	0.1	0.83 0.81	22.4 23.4	3.3 2.5	0.18 0.16	9.2 9.4
	20-30	243	4.5	0.12	0.77 0.65	22.9 23.2	4.7 3.7	0.16 0.16	
8. Nyár (<i>Populus</i>) jó	0-10	2848	52.75	9.44	1.83 1.86	35.7 34.8	11.1 12.4		
	10-20	3100	57.4	11.2	1.51 1.61	33.4 34.8	6.1 7.7		5.0 5.5
	20-30	4760	88.15	15.84	0.73 0.78		13.4 12.6		
9. Amerikai tölgy (<i>Quercus rubra</i>) szép állomány	0-10	1167	21.61	1.8	1.82 1.84	51.7 51.6	19.1 18.2		
	10-20	1129	20.91	2.24	1.34 1.37				33.4 34.4
	20-30	1180	21.85	4.4	0.79 0.94	45.2 47.2	13.92 5.9		
10. Hárs (<i>Tilia</i>) szép	0-10	450	8.25	0.3	1.79 1.75	22.1 24.2	8.5	0.44 0.45	
	10-20	364.5	6.75	0.13	0.66 0.70	15.6 14.1	6.0 6.1	0.23	11.7 11.3
	20-30	288	5.35	0.1	0.48 0.51	9.58 11.6	6.1 7.1	0.26 0.23	

A húmusztartalom szempontjából érdekes a lúcfenyőkísérleti területen a nagyobb húmusztartalom 0—10 cm között (2.42%), míg a többi parcellákon az 1% marad. Csak az amerikai tölgy, hárs, nyár és ákác alatt emelkedik a húmusz 1% fölé (1.82, 1.84, 1.79, 1.75, 1.83, 1.86, 1.43, 1.60). Feltűnő a kevés húmusz a feketefenyő alatt (0—10 cm), 0.74—0.67%.

A 'Sigmond eljárása szerinti P_2O_5 -mennyiség az egyes kísérleti parcellákon nagyon változó. A vályogos területen sokkal nagyobb, mint a homokon és 0—10 cm között 5.17—8.55 mg P_2O_5 között változik, több parcella 20 mg felüli értékkel szerepel. 10—20 cm között 33—34 mg körüli értékek fordulnak elő, de a legtöbb 15 mg körül van. A könnyen felvehető P_2O_5 szempontjából tehát 3—4 terület mutat nagyobb értéket, a többi egymástól alig különbözik. A K_2O -mennyiséget 0.2 n sósavval határoztam meg és itt feltűnik, hogy a vályogos 9. sz. parcella 0—10 cm között 19.1, 18.2 mg K_2O -ot mutatott, a parcellák túlnyomó része 8—9 mg-ot tartalmaz, csak az ákácé van 4 mg körül. A kísérleti parcellák állományai, az ezüsfenyő kivételével, egészen jól fejlődnek, csak az ákác közepes növésű, ami azonban nem azért van, mert kevés a K_2O , hiszen Sopronban vizsgáltam már kitűnő ákácost, amelynek a könnyen felvehető P_2O_5 - és K_2O -tartalma sem volt nagyobb. Általában az arborétum egynéhány parcellájának a vizsgálata mind a K_2O , mind a P_2O_5 szempontjából feltűnő különbségeket nem mutat. Hogy a vályogos részeken több a tápanyag, az természetes, mert hiszen a vályog feltétlenül tápanyagdúsabb, mint a laza homoktalaj.

Végül köszönöm Rihay János okl. erdőmérnök tanársegéd úrnak, hogy vizsgálataimnál igen hatékonyan támogatott.

*

Bodenchemische Untersuchungen im Arboretum von Gödöllő.
Von Prof. I. Vági.

Die den in Übersicht No 1 beschriebenen Beständen entnommenen Bodenproben wurden genau geprüft und die Ergebnisse in Übersicht No 2 zusammengefasst. — Auffallend ist der geringe Kalkgehalt des Bodens unter gutwüchsigen Schwarzföhren, anscheinend durch das wärmere Klima bedingt.

*

Examen chimique du sol de l'Arboretum de Gödöllő. Par le Prof. I. Vági.

Le Tableau 1 contient les caractéristiques de certains peuplements. Le sol de ces peuplements a fait l'objet d'un examen chimique dont les résultats se trouvent résumés dans le Tableau 2.

*

Chemical Tests of Soil of the Arboretum in Gödöllő. By Prof. I. Vági.

The results of the tests of soil samples from stands described in Table No 1. are detailed in Table No 2.

Hozzászólás az Árellenőrzés Országos Kormány-biztosának 56.000/1941. Á. K. számú rendeletéhez.

Írta: Rónai György

Közel 3 évig: 1939. január 1-től mult évi október hó 23-ig mint komolyan érdekelt fél, élénken résztvettem Németországban a főleg hadiszükségletet biztosító faforgalom lebonyolításában és mint egy bécsi detail-üzlet vezetője az ottani fakereskedelemben. Ez alatt az idő alatt nemcsak a fa forgalmát és árát szabályozó rendeletek halmazát kellett megismernem és megtanulnom, hanem a fűrészáru minősítését és osztályozását is el kellett sajátítanom.

Ezekre a németországi tapasztalatokra való hivatkozással legyen szabad a címben megjelölt rendelethez és annak egyes pontjaihoz hozzászólanom.

Az erdőgazdaság jövedelmezőségének, a fakereskedelem cselekvőképességének és az ország faellátásának a biztosítása érdekében — úgy vélem — *kötelességem* egy sokban utánczott országban szerzett tapasztalataimat a köz rendelkezésére bocsátani.

Kérem az illetékeseket, fogadják ilyen meggondolásból jóakarattal és szívesen fejtegetéseimet.

Ezek előrebocsátása után lássuk az idézett rendelet legfontosabb intézkedéseit.

I. Termelői árak Fűrész-áru. Az 56.000/1941. Á. K. rendeletben az I—V. sz. kimutatások most már Magyarországon is egy „legmagasabb átlagártól függetlenül” *méret és minőségi osztályok* szerint állapítják meg a vagontételekben történő eladásokra vonatkozóan a budapesti legmagasabb *leadóállomási*, az ebből megállapítandó legmagasabb *feladóállomási*, illetve legmagasabb *fűrészüzemi* termelői árakat.

Ez az árszabályozás — bár a rendelet ezt sehol sem említi — *párhuzamosan szélezett fűrészárura* vonatkozik. Mivel szélezetlen, vagy kúposan szélezett áru is kerülhet a piacra, jó lene az ilyen fűrészáru árát is *rendeleti úton szabályozni*.¹

Örömmel üdvözlöm ezt az átlagos eladási ártól függetlenített *minőségi és méretosztályok* szerinti ármegállapítást. A fa minősítése és minőségi értékelése nélkül gondos és gazdaságos faanyaggazdálkodás nem is lehetséges.

A fa méreteiben, szerkezetében és vegyi összetételében a legérdekesebb, felhasználhatóságában s így értékében a legváltozatosabb anyagok közé tartozik. Észszerű felhasználása és kezelése éppen ezért széleskörű szakértelmet kíván. A hozzá nem értés helyrehozhatatlan bűnt követhet el rajta, amit megakadályozni első-

¹ Németországban a kúposan szélezett áru ára 5%-kal kisebb, mint a párhuzamosan szélezett árué. A szélezetlen fűrészáru ára pedig megadott legkisebb és egy előírt átlagos szélesség mellett 10%-kal kisebb, mint a párhuzamosan szélezett árué.

rendű közgazdasági érdek. Ahol ezt a közérdeket komolyan veszik, már törvényes intézkedésekkel akadályozzák meg a fának értékén aluli felhasználását. Németországban szigorúan tilos pl. a lemez- (furnir) rönkök felfűrészelése, tilos a cellulóze- (papír-)fa, a műhasáb feltűzelése, a felforgácsolást elkerülendő most beszüntetik a faragott épületfa termelését is, stb.

A fűrészárú minősítése, bármilyen világosan és szabatosan is írjuk körül az egyes minőségek kívánalmait, hosszas gyakorlatot igényel és egykönnyen el nem sajátítható. Éppen ezért a kisebb fűrészüzemekről nem is lehet megkívánni, hogy a fűrészárú minőségi osztályozásához egyhamar hozzászokjanak és azt kifogás-talanul végezhessek.

Ezért a kisebb üzemi fűrészeknek — épúgy, mint az Németországban történt — meg kellene engedni, hogy még egy minőségben, az úgynevezett „pengehulló“ vagy „osztályozatlan“ minőségben is szállíthassák a fűrészárút a nagykereskedőknek (nem a fogyasztónak!), mégpedig egy a vevővel közösen megállapítandó áron. Ez az ár a IV. osztályú épületi áru ára és a *Gm.* és *Rgm.* áru ára között mozoghat. Ezzel az intézkedéssel elejét vehetjük annak, hogy a minősítésben nem járatos fűrészek a rosszul minősített áru értékesítésében értékelési nehézségekkel legyenek kénytelenek megküzdeni.²

6. §. A méreti elosztásnál nem tartom helyesnek a 6. §-nak azt a megállapítását, hogy az eladó, ha lábhosszméretben termeli áruját a vevő nem akarja átvenni, illetve annak szállítását kizárja, 5%-os felárat számíthasson a *normál* méretű áruja után. Nem megokolt ugyanis, hogy ha valaki lábhosszméretben is termel árut, ezzel a ténykedésével a *normál* árujáért 5%-kal többet követelhesen. Véleményem szerint helyesebb lenne ilyen esetben inkább a nem keresett lábhosszméretű áruk árát csökkenteni.

Nem találom szerencsésnek a szélességi előírást sem. Németországban és vele együtt a többi szárazföldi európai országokban a fenyőfűrészárúnál minden vastagsági osztályban 8—17 cm-ig terjed a *keskeny* áru és 18 cm-nél kezdődik a *széles* áru. Ettől az európai szokványtól eltérni már csak azért sem tanácsos, mert ez a nemzetközi piacon mind az árösszehasonlítás, mind az áru-elemzés szempontjából nehézséget és ellentéteket okoz és idővel minden bizonnyal csak hátrányára válik a hazai fűrészárú külföldön való értékesítésének.

7. §. A vastagsági felárak megállapításánál pedig a mai viszonyok között meggondolandónak és következményeiben veszélyes-

² Németországban az 1000 m³-nél kisebb teljesítményű fűrészeknek is megengedték az osztályozatlan fűrészárú eladását. Ennek a fűrészanyagának az osztályozása a kereskedelmi telepeken történik, mert a fogyasztónak csakis a *minősége szerint osztályozott és megjelölt árut szabad eladni.*

nek tartom azt, hogy a 24 mm úgynevezett „hüvelyk”-áru ára — a németországi előírással megegyezően — a legolcsóbb lehessen és hogy a 40 és 50 mm-es palló ára 3, illetve 4 pengővel magasabb legyen, mint a leginkább használt és keresett 24 mm-es deszka ára.

Békében a deszkák és pallók ára és ezeknek egymáshoz való viszonya a kínálat és kereslethez képest alakult ki és a fűrészüzemek a kereslethez viszonyított arányban termeltek deszkát és pallót.

Manapság azonban, amikor minden méretben és minőségben áruhiány van és a fűrésznek nem okoz gondot bármilyen árujának az eladása, egészen máskép áll a helyzet. A fűrész a kereslettől függetlenül csak az elérhető legmagasabb árra van tekintettel és azt a méretet fogja vágni, amelynél a legnagyobb kifizetés, a legkisebb munka- és erőszükséglet mellett legjobban találja meg a számítását.

Azt hiszem, nem kell bővebben megokolnom, hogy a fenti árelőírás ellentétben áll a vastagabb méret előállításánál előforduló munka- és erőszükséglettel és a mai viszonyok között odavezet, hogy minden okszerűen dolgozó fűrész lehetőleg csak pallót fog kevesebb költséggel, fáradsággal és veszteséggel előállítani különösen akkor, ha biztos abban, hogy ezért a kevesebb munkáért és kisebb erőkifejtésért még többet is kap. A mai rendkívüli kereslet mellett ez az árszabályozás teljesen szakszerűtlen és következményeiben igen veszélyes. Ezt mutatja Németország példája, ahol csak kényszerintézkedésekkel lehetett elérni, hogy a fűrészek „hüvelykes” deszkát is termeljenek és ebben a méretben még így is katasztrófális hiány állott be.

Hogy mi is oda ne jussunk, — ne kövessük ezt az utat, hanem ettől eltérően ne emeljük, hanem csökkentsük a 38/40, valamint 48/50 és az ennél esetleg még vastagabb palló árát a 24 mm-es deszka árához képest 3-4 pengővel.

Nem akarom itt kutatni, mi vezette a német árszabályozók gondolkodását és számításait, amikor nagyobb árat adtak a vastag pallónak, mint a deszkának. Lehet, hogy a vastagabb rönkön nagyobb árából indultak ki, de bármi volt ennek az intézkedésnek a rúgója, a gyakorlati élet bebizonyította, — ami egészen természetes is, — hogy a fűrészüzemek a mai kereslet és az előírt legmagasabb ár mellett nem fognak nagyobb munkaköltséggel deszkát termelni akkor, ha kevesebb erővel és munkával előállított pallóért a mindent felvevő piacon többet kapnak.

Ami továbbá az egyes minőségi választékok árainak egymáshoz való viszonyát illeti, rá kell mutatnom arra, hogy a léc és heveder 115 P-ös ára túlságosan alacsony és javasolom, hogy az I. o. léc ára legalább 142 P, a bélmentes, vagy átvágott belül asztados heveder pedig 140 P legyen. A II. o., illetve az építőáru minőség ennél 15—20 P-vel olcsóbb lehet.

Gondoljunk csak arra, hogy a 18/50 és 24/50 mm-es lécs előállítása már méreténél fogva is sokkal több munkát ad, mint a deszka, vagy palló és éppen ezért — ha melléktermék is — semmiképpen sem megokolt, hogy alacsonyabb ára legyen, mint a III. C. minőségű deszkának vagy a fűrészelt gerendának. Ugyanez áll a bél nélküli heveder árára vonatkozóan is. Mind a két választéknak az ára a német árszabályzatban jóval magasabb az építőanyag (ott III. oszt.) áránál.

Véleményem szerint ezzel kapcsolatban nagyobb árkülönbséget kellene adni a 12/48 méretű lécsnek is.

A hornyolt és gyalult keskenyárúnak, a kész hajópadlónak az ára is túl alacsony. A hornyolást és gyalulást véleményem szerint nem lehet 5 P-vel elvégezni. Ez a békében is 8—10 P-be került.³

Kíváncsi és megokolt lenne továbbá, hogy az előrevágással előállított egyenlően széles deszka és palló ára — ha a vevő ilyet kíván — már 3 m³-nyi mennyiség eladásánál 2—3 pengővel magasabban lenne megállapítható, mint az éles vágásból termelt és így szélességében változó deszka, vagy palló ára.

Ami végül a legmagasabb árak nagyságát illeti, ehhez a legfontosabb kérdéshez a hazai viszonyok kellő ismerete nélkül még nem tudok hozzászólni. Csak annak a meggyőződésnek és tapasztalatomnak adok kifejezést, hogy minden árszabályozás és árrogzítás rövid életű, mulékony jellegű intézkedés marad, ha nem terjed ki az illető áru áralakulását befolyásoló összes tényezők szabályozására, illetve rögzítésére. Ha valahol, különösen a fűrészáru árára vonatkozóan áll ez, amely — tudjuk — hatványozott függvénye a munka- és fuvarbér nagyságának.

Amíg tehát az erdő- és fagazdaságban a munka- és fuvarbéreket nem sikerült szabályozni, illetve rögzíteni, mindenféle fűrészáru-árszabályozás csak ideiglenes lehet, mert ráfizetésből még az erdőbirtokos, vagy fűrésztes sem tud megélni.

II. Bevallom, hogy kissé meglepőnek és megokolatlannak találom a rendelet 11. §-ában foglalt előírást sem. Úgy látszik, ez az előírás az ipari jogosítványt szerzett nagykereskedelemnek az áruforgalomból való kiküszöbölését célozza. Mert ha az ilyen nagykereskedő a vagon-tételek szerinti eladásnál csak a feladóállomáson felszámítható legmagasabb termelői árakat követelheti és számítását csak arra a „rabatt”-ra építheti, amelyet a vételnél az eladónak kell neki adnia, akkor ez az intézkedés oda vezet, hogy a fűrésztes, illetve a termelő eladó inkább másnak, nagyobb építőcégeknek, illetve nagyobb fogyasztóknak adja el az áruját. Félek,

³ Németországban 8—10 RM-ot számítanak erre a munkára s a kész hajópalló árát 1 m²-re vonatkozóan a vastagság szerint változóan állapították meg.

hogy ez a fajta intézkedés a közellátás és a faforgalom biztosítása szempontjából hátrányos következményekkel fog járni.

Ilyen intézkedés még Németországban sem sújtja a közvetítő kereskedelmet, sőt ezt ott is fontos nemzetgazdasági tényezőnek tekintik. Csupán a lánckereskedelemnek vetettek gátat azzal, hogy maximálták a fűrészárúnak a kereskedelmi árát is, amely vagon-tételű eladásoknál 6—8%-al magasabb a fűrészüzemi, illetve termelői árnál.⁴

Mivel a közvetítő kereskedelem az egész világon az árú forgalmának s ezzel a közgazdaságnak igen fontos tényezője volt és marad, ezért javaslom a hazai faforgalom lebonyolításában is: biztosítsunk ennek a közgazdasági tényezőnek — a németekhez hasonlóan — korlátok közé szorított szerepet, mondjuk pl. úgy, hogy csak 6—8%-os, vagy akár választékokként külön megállapítandó x pengő felárat számíthasson az 56.000/1941. Á. K. rendeletben megállapított vagon-tételű termelői árakhoz. Ezek az árak lennének azután a nagykereskedelmi árak.

Ezekhez az árakhoz alakulhat azután a telepes kiskereskedők fogyasztói ára.

*

Anmerkungen zur Verordnung No. 56.000/1941. A. K. des Landes-Preiskommissars. Von Gy. Rónai.

Verf., der fast 3 Jahre lang in einer Wiener Holzgrosshandlung tätig war, nimmt auf Grund seiner in Deutschland erworbenen Erfahrungen zur neuen Preisbildungs-Verordnung für inländisches Nadel-schnittholz Stellung. Er schlägt gewisse Änderungen vor, da z. B. der nach deutschem Muster höher angesetzte Preis der Pfosten und Bohlen seiner Ansicht nach auch in Ungarn einen Mangel an 24 mm starken Brettern herbeiführen würde.

Für den Handel wird bei Lieferungen vom Bearbeiterbetrieb an den Verbraucher in Mengen von über 20 m³ ein Preiszuschlag von 6 bis 8 v. H. verlangt.

*

Observations sur l'ordonnance no 56.000/1941 du Commissariat des Prix. Par Gy. Rónai.

Suggestions — basées sur l'expérience recueillie en Allemagne — concernant la réglementation des prix des produits de scierie des bois conifères.

*

Remarks on Order No 56.000/1941. A. K. By Gy. Rónai.

— On the basis his own observations in Germany the author suggests certain amendments of the price-regulation of pine sawing wood.

⁴ Ezt a vagon-tételre, illetve 20 m³-nél nagyobb mennyiségre vonatkozó kereskedelmi felárat az egyes választékokra márkában rögzítették és az első osztályú hajópadnál, a padló vastagsága szerint m²-ként 0.08—0.15 RM-t, a bányaszéldeszknál fm-ként 0.001 RM-t tesz ki. 5—20 m³ eladásánál a kereskedő 20%, a fűrészüzem 80% felárat számíthat fel a fogyasztónak. 5 m³-nél kisebb mennyiség eladásánál 25. ill. 15% felárat számíthat a kereskedő, ill. a fűrész. Egy 1/2 m³-nél kisebb mennyiség eladásánál még ezenfelül további 10% felár fel-számításának van helye.

Az árkérdés alföldi szemmel nézve.

Irta: Babos Imre.

Egymásután két lapszám hozott az árkérdéssel foglalkozó közleményt. Főleg Biró Zoltáné alapján azon tanakodtam, van-e helye annak, hogy soraim részére én is helyet kérjek az „Erdészeti Lapok”-ban. Minthogy azonban a mi termelési, erdőápolási, telepítési viszonyaink országos viszonylatban egyedülállók, talán mégsem lesz felesleges, ha ezeket szembeállítom az árkérdés reánk vonatkozó kihatásaival.

Minden termeléssel foglalkozó végső célja a javak előállítása mellett az, hogy tulajdonosának az üzembentartáshoz szükséges pénzbevételeken kívül jövedelmet is biztosítson. Amíg egy ipari üzemnél forgótőkére van szükség, a csak fatermeléssel foglalkozó erdőgazdasági üzemek legtöbbjénél az üzemköltség a mindenkori pénzbevételekből kerül ki. Ma, amikor ezek az üzemköltségek máról holnapra változók, állandóan felfelé ívelők, különösen fontos az erdőgazdasági üzemek előállította termelvények értékesítésének ezen keresztül ezek eladási árának a kérdése.

Ezeket az árakat manapság hosszabb időre, előre rögzítik, többnyire nyár derekén, amikor még sejtelmünk sincs arról, mint fognak termelési, szállítási, közelitési, erdősítési stb. költségeink alakulni.

A mai, irányított tűzifaárakat az Árkormánybiztosság rendelete szabályozza. Az ár alakulását többféle tényező befolyásolja. Első helyen a fa súlya, amelyre a rendelet a gyakorlatban nem mindig helytálló súlyhatárokat ír elő. Az egyébként budapesti paritásban rögzített, vasúti kocsirakományonkénti árakat a továbbiak során a termelés helyének a legközelebbi feladóállomástól, majd ennek a fővárostól való távolsága befolyásolja.

A vasúti fuvardíj a távolság arányában csökkenő mértékben nő, hogy a 108.900/1941. sz. árkormánybiztosi rendelet 1. §. 3. pontja értelmében 105 P 40 fill.-nél megálljon. Ennél nagyobb összeget a rendelet értelmében akkor sem kell levonni, ha a tényleges vasúti fuvardíj és különdíj összege azt meghaladná. Ebből következik, hogy ez, az árakat hátrányosan befolyásoló tényező elhatárolt, többnyire előre, pontosan kiszámítható. Kár, hogy a rendelet felépítésénél számítási alapul vett fuvardíjak azóta helyenként kétszer is emelkedtek s így a mai, országos drágulási folyamatban kizárólag a tűzifa az, amelynek az ára — legalább is termelői ára — ezen az alapon is csökkenő irányzatot mutat.

Amíg azonban a vasúti fuvardíjak emelkedése elviselhető keretek között marad, a feladóállomásra való kiszállítás, valamint a berakás munkadíja az, amin a termelő a növekvő szállítási távolság arányában elvérzik. A munkabérmegállapító bizottságok újabban

a legkisebb munkabérek mellett felszámítható legnagyobb béreket is rögzítik. A fuvarbérekre például előírják a hasznos kilométerek után felszámítható díjtételeket. *Mindez csak írott malaszt mindaddig, amíg a munkást, vagy fuvarost nem lehet arra kényszeríteni, hogy a hatóságilag megszabott munka- és fuvarbérek mellett munkába álljon, a vállalt kötelezettségének pedig maradéktalanul, becsülettel eleget is tegyen.*

Szerintem a munka- és fuvarbér az, ahol az árszabályozás kérdését alapjában meg kell fogni. Annyival is inkább, mert a termelt anyag eladási árát nemcsak a termelési, közlelési, szállítási és beraktározási munkadíj terheli, de a kitermelésig előálló telepítési, felújítási, tisztítási, gyérítési munkadíjaktól kezdve a rendelettel, kötelezően felemelt személyzeti illetményektől az állandóan emelkedő faforgalmi válságig minden. Még a kötelező készletbejelentés költségeit is a termelőnek kell fedeznie, ami többezer ürméter tűzfánál már párszáz pengő terhet jelent.

Amikor az Árelenőrzés Országos Kormánybiztosa a tűzifa, vagy szerfa engedélyezendő árának a meghatározásával foglalkozik, valószínűleg egy állandó szinten tartott munka- és fuvarbért állít be számításaiba. Sajnos, itt már le is tért az árszabályozás reális alapjairól, mert kényszer nélkül a hatósági munkabérmegálapítással lehet ugyan meglevő munkabéreket emelni, de azokat egy hatóságilag megszabott, legmagasabbnak elgondolt szinten tartani nem. Vannak vidékek, ahol ennek nyomán valóságos munkabéruzsora üti fel a fejét úgyannyira, hogy a megyei közgyűlések is kénytelenek foglalkozni kihatásaival.

A munkáskérdés megoldása minden tekintetben halaszthatatlan, égető kérdés. Németországban — ahol pedig rengeteget törődnek a munkásokkal, helyzetük állandó javításával — kemény kézzel, főleg a gyomrukon keresztül szorítják a munkásságot arra, hogy dolgozzon.

Nálunk a kérdés megoldása már sokkal szövevényesebb. Majdnem minden erdei munkás — legalább is az Alföldön — önellátó s így az élelmiszer adagolásával őket munkára kényszeríteni nem lehet. Hazánkban a munkásembereken való segítés gondolata, annak mikénti megvalósítása, a kivételezés útje nemcsak gazdasági, de legalább ugyanennyire *politikai kérdés*, amelyen keresztül sokan érvényesülésüket kívánják több-kevesebb felelősségérzéssel elérni.

Igy a másik mód, amellyel a munkakényszert biztosítani lehetne: *a munkatáborokba való szállítás*, üres fenyegetés csupán, amely a kezdeti ijedelem után derűs vállvonogatásnak ad helyet.

Néhány példa. Egyik pagonyunkban — fában igen szegény vidéken — mind a 27 írásban leszerződött favágónk azonnali hatállyal abbahagyta a favágást, mert a szerződés egyik, részük-

ről elfogadott pontja értelmében azt kívántuk tőlük, hasítsák el az arra való fenyődorongokat. Szerencsénkre került egy vetélytársként jelentkező, másik favágócsoporthoz, amely az ottani, kiadós kereseti lehetőség után kinyújtá sóvárgó kezét, s már másnap munkába állt. Csak mellékesen említem meg, hogy a történet színhelyén a kemény tűzifán 3.15 P, a lágy tűzifán 1.92 P-öt kerestek munkásaink.

Egy másik pagonyunkban az erdei rakodónk tözsomszédságában fekszik a vágásunk. A legnagyobb közelítési távolság kb. 200 m. Egyébként állandó fuvarosaink a közelítésért csekély 2 P-öt kértek ürméterenként. Ugyanabban a pagonyban helyenként csak fordítás útján előkészített talajon tudunk erdősíteni, hogy 30 év eltelte után — tapasztalat szerint — esetleg 20 köbméter faanyagot termelhessünk. Az illetékes munkabérmegállapító-bizottság bölcsen, 50 cm mély fordítást feltételezve, négyszögölönként 6 fillérben minimálta, 8 fillérben maximálta a munkabért. Nekünk most, november és december fagymentes napjain, az átlagban 1 m mély, könnyű homokon, 40 cm mély fordítást megkívánva 15 fillért kell négyszögölönként fizetnünk, egyébként nem kapunk munkást. Méltóztassanak papírt s ceruzát elővenni, s kiszámítani, mint viszonylik a várható, véghasználati fahozam értéke a befektetési, majd az ezt követő egyéb költségeinkhez s utána véleményüket megalkotni arról: előnyösebb helyzetben vagyunk-e mi, a főváros közelében termelők a távoli Kárpátalján, vagy a Székelyföldön ezzel foglalkozókkal szemben?

Kétségre kell vonnom azt a megállapítást, hogy az ország legtávolabbi részein jelentősen nagyobb lenne az egységre eső, készpénzben kifizetésre kerülő üzemköltség, mint nálunk az Alföldön.

Egy vágásforduló alatt a főhasználati termelés időpontjában az egységnyi fatömegre eső üzemi teher az egységnyi területen kitermelt fatömeg nagyságától függ. Átlagosan rossz, futóhomokbuckáinkon 30 éves vágási korban elért 40 m³ fatömeg már jó eredménynek számít, ugyanakkor legfeljebb 10%-os szerfakihozataalt tesz lehetővé. Valószínűnek kell tartanom, hogy a feltétlen jobb erdőtalajon álló domb- és hegyvidéki állományok az átlag 60 éves vágásforduló mellett legalább ennek a háromszorosát adják, a szerfaszázalék kedvezőbb alakulásáról nem is szólok.

Mélyenszántó az eltérés a két, különböző termőhelyen, eltérő éghajlati adottságok mellett nevelkedő faállomány telepítés-felújítási költségeinél. Nem hinném, hogy ez hegyvidéki szaktársaimnak különösebb fejtörést okozna, hacsak nem a talaj megkötéséről van szó. Költségeik jórészt meg is térülhetnek a mészetésből, szénítésből származó bevételeikből.

De közvetlen, termelési költségeink sem alakulhatnak sok-

kal kedvezőbben, mint a hegyvidéken. Az Alföldön ma erdei ürméterenként 1.80—3.15 P a termelési, 0.20 P a sarangolási díj, míg a többnyire nagy távolságokraeső — 15—25 km — vasútállomásokhoz a megyei munkabérmegállapító bizottságok ürméterenként és hasznos kilométerenként 0.40—0.56 P-ben szabták meg a fizetendő fuvarbért. Az alföldi, rossz kihozatalt adó állományok még a gondolatát sem bírják el annak, hogy erdei vasutat építsünk ki hozzájuk s bár környékünkön folydogál a híres „Átok csatorna“, annak hajózhatóvá tételéről sem sok szó esett eddig. Használható víziutaink tehát nincsenek, többnyire keresztszben is folynának szállítási irányunkra. Marad tehát, mint egyedüli megoldás, a költséges szekerezés.

Mindezt szükségesnek tartottam elmondani, nehogy egy újabb ármegállapításnál annyira kedvezőnek ítéljék helyzetünket, hogy a reánkvonatkozó árakat leszállítsák.

A tűzifa árát országos viszonylatban a szabad forgalom, tehát a szabad áralakulás idejében a felhasználási helyig előálló szállítási költség határozta meg. Úgy vélem, a hegyvidéki, félreesőbb helyeken termelt faanyag tulajdonosa már akkoriban is csak úgy találta meg számítását, hogy olcsóbbá igyekezett tenni fájának a feladóállomásig való szállítási költségét, egyébként pedig az egységnyi területen termelt, jóval nagyobb fatömegben talált vigasztalást. Azt hiszem, ez ma is így van.

Ettől eltekintve mindenképpen megokolt, hogy a fát termelő megtalálja a számítását. Annyival is inkább, mert a mezőgazdasági termények mellett az erdőgazdasági termékek meglehetősen mostoha elbánásban részesülnek. Elegendő arra rámutatnom, hogy például a kemény és lágy rönkök árát ma is az 1939 augusztusi árszint rögzíti. Ha tehát valaki abban az időpontban akár az akkoriban vágásra került gyengébb választék, akár az esetleg gyengébb kereslet következtében alacsony árakon volt kénytelen túladni szerfáján, ma is köteles volna az esetleg minőségileg sokkal különb rönköit az akkori, a mostani drágulási folyamattal nem számoló árakon elkótyavetyélni. Hibája a termelőket érintő, eddig megjelent három árszabályozó rendeletnek — tűzifa, akác- és fenyőhaszonfa — az is, hogy az árlevezetés mindháromnál eltérő rendelkezéseket tartalmaz, ami végül is az előírások összekeveréséhez, tévedésekhez vezethet.

El kellene tüntetni az árszabályozás egyéb visszasságait is. Így a most érvényben levő, a tűzifa árát szabályozó rendelet 2. §. 4. pontja a „szállított“ friss termelésű tűzifa árát q-ként 40 fill.-el csökkenti, ha azt a termeléstől számított hat hónapon belül „szállítják“. Következésként a helyben eladott, tehát nem „szállított“ friss tűzifát csökkentés nélkül lehet a termeléstől számított hat hónapon belül is értékesíteni. Igazságtalan ez a rendelkezés, mert

ugyanakkor nem engedi meg azt, hogy a friss tűzifa nagyobb súlyát vehesse az árkiszámítás alapjául a termelő, már pedig egyedül ez okolná meg az amúgy is szűkre szabott termelői, eladási ár további leszállítását.

Amennyiben pedig a jövőben hasonló ármérséklésre a helyben eladó, tehát nem „szállító” termelőket is köteleznék a rendelet, úgy azok valószínűleg tartózkodnának attól, hogy frissen termelt tűzifákat légen száradt súlyegységek alapján, hat hónapon belül, csökkentett díjtételekkel, helyben eladják. Ez pedig valószínű súlyos következményekkel járna, mert tudvalevően helyi eladásokra többnyire csak a fában legszegényebb vidékeken kerül sor, hol nem mindegy, mikor viszi a termelő a helyi piacra a fáját.

*

Die Preisfrage auf der Tiefebene. Von I. Babos.

Die Rentabilität vieler, der Hauptstadt nahe liegender, jedoch mit ungünstigen Standorts- und Verhältnissen behafteten Tiefenwälder stellt sich, teils sehr gering.

Die richtige Lösung der Preisfrage ist also für diese Betriebe besonders wichtig. Als Vorbedingung hierfür gilt die Beseitigung jener Schwierigkeiten, die — in der Form von ständig steigenden Lohnforderungen — bei der Erzeugung und Förderung zu verzeichnen sind und mit einigen Beispielen beleuchtet werden.

Verf. verlangt deshalb die dringende Regelung und behördliche Geltendmachung der Arbeits- und Fuhrlohne.

*

La question des prix dans la Grande-Plaine. Par I. Babos.

La solution de cette question est retardée surtout par les difficultés de la production et des transports. Pour éliminer celles-ci, il faut que les autorités réglementent et contrôlent rigoureusement les salaires et les tarifs de transport.

*

Wood-Prices in the Great Plain. By I. Babos.

An appropriate solution is hindered chiefly by the difficulties of production and transport. These cannot be eliminated except by a strict regulation of the wages of the workmen and carters.

Értesítés.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1941. évi december hó 18-án Budapesten tartott 75. évi közgyűlésének a jegyzőkönyvé

és a Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken végrehajtott földbirtokrendezésre vonatkozó 8430/1940. M. E. sz. rendelet kiegészítése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. számú rendeletet, valamint a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrészen a román földbirtokreform során szerzett erdőgazdasági ingatlanok használatának az ideiglenes rendezése tárgyában kiadott 200/1942. M. E. számú rendeletet

külön kiadványokként küldjük meg t. Olvasóinknak.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Választmányi ülés.

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya 1941. évi december hó 18.-án délelőtt 10 órai kezdettel — a közgyűlést megelőzően — ülést tartott, amelyen megjelentek: *Térfi Béla és ifj. Teleki József* gróf alelnökök, *Biró Zoltán* ügyvezető, *Mihályi Zoltán dr.* titkár, továbbá *Ajtai Sándor dr.*, *Beniczky Elemér*, *Czillinger János*, *Fekete Zoltán*, vitéz *Festetics Kristóf* gróf, *Földváry Miksa*, *Hendrey József*, *Kardoss Kálmán*, *Karsai Károly*, *Kovács Gábor*, *Lády Géza*, *Lengyel Sándor*, *Mailáth György* gróf, vitéz *Marsóy Ferenc*, *Matusovits Péter*, *Molcsány Gábor*, vitéz *Onczay László*, *Orosz Antal*, *Osztroluczky Miklós dr.*, *Pallavicini A. Károly* őrgrof, *Papp-Szász Tamás dr.*, *Riedl László*, *Rochlitz Béla*, *Roth Gyula*, *Schmid Ernő*, *Tóth Bódog*, *Tuzson János dr.*, *Véssei Mihály*, vitéz *Walla Ferenc* és *Zsombory Ignác* választmányi tagok, valamint *Becker Róbert*, *Szabó Ferenc* és vitéz *Tamás József* egyesületi tagok.

Távolmaradásukat kimentették: *Ivanich Ferenc* és *Rimler Pál*.

Térfi Béla alelnök megnyitó szavai után *Biró Zoltán* ügyvezető bemutatta az 1940. évi zárószámadást, illetőleg az 1942. évi költségvetést azzal a kérelemmel, hogy az elnökség azt változatlanul terjeszthesse a közgyűlés elé. Indítványához az igazgató-választmány egyhangúlag hozzájárult.

Mihályi Zoltán dr. titkár felolvasta *Barthos Gyulának* az erdei fagaz, különösen pedig a makktermés nyilvántartása, biztosítása és az erdőgazdaságok részére való hozzáférhetése érdekében tett javaslatát. Miután ezidőszere az erdei fák magtermését senki sem ellenőrzi, a várható eredményekről az erdészeti szakközönség kellő tájékoztatást nem kap, a tölgy- és bükk-makkot sokhelyütt takarmányozási célokra használják fel és a magkereskedelem sem áll állami felügyelet alatt, közepes vagy gyenge termés esetén az érdekelt erdőgazdaságok vagy egyáltalában nem, vagy csak igen drága áron jutnak és nem mindenkor megfelelő vetőmaghoz. Ezért szükséges lenne, ha a földművelésügyi minisztérium intézményesen rendezné a kérdést és a várható terméseredményekről, illetőleg az árakról az „Erdészeti Lapok” is tájékoztatná a szakközönséget.

Az ügyvezető kifejtette, hogy az indítványt nem szükséges a közgyűlés elé vinni, az egyesület az igazgató-választmány határozata alapján is megkeresheti a földművelésügyi miniszter urat. Véleménye szerint az adatgyűjtést a m. kir. erdőfelügyelőségekre kellene bízni. Az eredmény nagyrészt az üzemvezető erdőtisztiek közreműködésétől függ; ha kellő időben pontos értesítést küldenek, a nyilvántartás valóban jó szolgálatot fog tenni. Az „Erdészeti Lapok”-ban mindenestre célszerű lesz ilyen értelmű felhívással fordulni az erdőgazdaságokhoz.

Az igazgató-választmány egyhangúlag az ügyvezető javaslata szerint határozott.

Ezután a titkár felolvasta *Nemes Károly* indítványát, aki azt kérte, forduljon az egyesület kellően megokolt felterjesztésben a földművelésügyi miniszter úrhoz, a még munkabíró nyugdíjas volt állami erdőtiszteknek a nagy személyzeti hiánnyal küzdők erdőhatóságoknál való ideiglenes alkalmaztatása érdekében.

Az *ügyvezető* előadta, hogy az egyesület ilyenértelmű beadványt már a közelmúltban is terjesztett a földművelésügyi miniszter úr elé, most tehát csak a kérés ismétlésére, esetleg némi kiegészítésére van szükség. A helyes megoldás az lenne, ha a nyugdíjasokat létszámon felül hívnák be szolgálatátételre.

Az igazgató-választmány az *ügyvezető* javaslata szerint egyhangulag úgy határozott, hogy *Nemes Károly* indítványát magáévá téve, azt a közgyűlésen való tárgyalás nélkül, közvetlenül terjeszti fel a Földművelésügyi miniszter úrhoz.

Az *ügyvezető* bejelentette, hogy a m. kir. iparügyi miniszter úr a *Greguss-féle* munka kiadási költségeihez 4000 P-vel járult hozzá.

Indítványára az igazgató-választmány egyhangulag úgy határozott, hogy a nagyjértékű segítségért az egyesület leghálásabb köszönetét fejezi ki *Önagyméltóságának*.

Kardoss Kálmán szóvátette, hogy Kárpátalján egyes kincstári erdőgondnokságok átlólag napi 70.— P bért fizetnek a fuvarosoknak. Ha ez igaz, az erdőgazdaság tönkretételét jelenti, ha nem igaz, erőlyesen fel kell lépni a rémhírterjesztés ellen.

Molcsány Gábor kijelentette, hogy a 70.— pengős fuvarbér légből kapott mese, mert amelyik erdőgondnok ennyit fizetne, fegyelmi eljárás alá kerülne.

Vitéz Onczay László a 122.100/1941. Á. K. sz. rendelet alapján a törvényhatóságok hatáskörébe utalt fuvarbérmegállapítás helytelenségeire mutatott rá. Tudomása szerint Abauj megyében 9 P, Zemplénben pedig 18.— P a hivatalosan megállapított fuvarbér. Ennek természetesen következménye lesz, hogy az az uradalom, amelynek mind a két vármegyében van erdeje, az Abauj megyében fekvő részekből nem tudja majd a fát kiszállítani.

Az árkormánybiztos rendelete a törvényhatóságok figyelmébe ajánlja az Országos Erdészeti Egyesület véleményének a meghallgatását. Célszerű lenne tehát, ha az egyesület mielőbb bekérné a díjszabásokat egybevetés céljából.

Az *ügyvezető* hangsúlyozta, hogy ezideig mindössze egyetlen megkeresés futott be. Bereg vármegyétől, tehát az egyesület véleménynyilvánításától nem sok eredményt vár. A túl magas fuvarbéreket nemcsak az egyesület tette panasz tárgyává sorozatos felterjesztéseiben, hanem ő maga is felhívta a tarthatatlan helyzetre a felsőházi tárgyalások során az illetékes tényezők figyelmét.

A titkár bejelentette, hogy felvételüket kérték az egyesületbe: *Erdődy Ferenc* gróf, Felsőbüki *Nagy György* Erdőgazdasága, Szombathelyi Püspökség; a következő Erdőbirtokossági Társulatok: Barót, Bereck, Bodos, Dálnok, Döröske, Egyházashollós, Etfalvazoltán, Imecsfalva, Kajántó, Középaajta, Mikonyfalva, Nagymizdó, Nagybacon, Óriamagyarósd, Papolc, Sepsibodok, Sepsimagyarós, Sósmező, Szárazajta, Szőce erdőbirtokosok; *Kemenes Ernő*, *Lambert Győző*, *Spanyol Béla*, *Wagner István* erdőmérnökök, továbbá *Habel György*, *Rácz István*, ifj. *Riedl László*, vitéz *Sebők László* és ifj. *Zilahy Aladár* erdőmérnökhallgatók.

Javaslatára az igazgató-választmány valamennyi jelentkezőt egyhangulag az egyesület tagjai sorába iktatta és egyéb tárgy híján az elnök az ülést berekesztette.

IRODALOM

Volkert: A fajsúly nagysága és eloszlása a fenyőtörzsekben. (Untersuchungen über Grösse und Verteilung des Raumgewichts in Nadelholzstämmen.) J. D. Sauerländer kiadása. Frankfurt a. M., 1941. Ára kötve, külföldön: 3.75 RM.

A Göring Hermann Német Erdészettudományi Akadémia Kiadványainak 2. köteteként megjelent munka gyakorlati szempontból is igen figyelemreméltó.

Tudjuk, hogy a fajsúly a fa számos fontos tulajdonságával (szilárdság, keménység, kopásellenállóság, hang- és hőszigetelés, aszás, dagadás) igen szoros kapcsolatban áll. Míg azonban ezek közvetlen számszerű értékelése gyakran igen nagy nehézségekbe ütközik, a fajsúly pontos megállapításán keresztül kielégítő képet kaphatunk róluk.

Tudjuk azt is, hogy a fa építőipari felhasználásához elsősorban szilárdsági adatait kell ismernünk. Ezek azonban meglehetősen bizonytalanok, illetőleg olyan tág határok között ingadoznak, hogy a teherbírás biztonságát igen magas értékkel kell megszabni.

Láthatjuk tehát mindezekből, hogy a fa helyes, takarékos felhasználásának az egyik alapvető feltétele, hogy a fajsúly változásának a menetét a lehetőleg pontosan rögzíthessük és a különböző alakú és felépítésű törzseket csak olyan műszaki célokra használjuk fel, amelyeknek valóban megfelelnek.

A lemezekké, szálakká, rostokká, vagy porrá feldolgozott farészek sokkal egyöntetűbb anyagot képviselnek, mint a nyersfa, amelyből származnak. Ez is azt bizonyítja, hogy olyan tulajdonságok, amelyeket eddig önmagukban igen jelentősnek tekinttünk (évgyűrű-szélesség, csavarosnövés, görbeség) csak mint a vegyi és mechanikai adottságoknak — főleg pedig a fajsúlynak — a függvényei esnek a latba.

A szerző vizsgálatainál Mayer-Wegelin iskolájának a tanítását követte, amely a fajsúlynak a törzsben való változását illetően lényeges különbségeket talált a megvizsgált lúcnál és erdeifenyőknél.

A 130 oldalra terjedő, igen alapos és minden részletre kiterjedő munka, amelyet egyben iskolapéldának tekinthetünk, miként kell hasonló feladatokat megoldani, a következő 5 kérdésre kívánt feleletet adni:

1. Mennyire jellemző a fajsúly változása a fafajokra általában?
2. Milyen mértékben változik a fajsúly az egyes fafajoknál?
3. Milyen a fajsúly nagyságának és eloszlásának a változása valamely állomány egyes törzseinél?
4. Elegendő-e az évgyűrűszélesség és fajsúly eddig ismert viszonya a fajsúly változásának a magyarázatára?
5. Mik a fafaj és törzsalak szerint észlelt fajsúlykülönbség mélyebb okai?

Ezekre a kérdésekre nagy körültekintéssel megválasztott vizsgálati anyag és lelkiismeretes laboratóriumi munka alapján adja meg a választ a szerző, aki fejtegetéseinél Metzger ismert elméletéből indul ki, hogy t. i. az élő fatörzs egyik végén befogott, egyenletesen terhelte tartónak tekintendő.

A vizsgálatok a lúcnál és erdeifenyő mellett a jegenye-, sima- és vörösfenyő, valamint a douglaszt is felölelték; a törzselemzések eredményét a táblázatokon és függvényrajzokon kívül számos, kitűnően szemléltető metszet is megvilágítja.

További részletezésre, sajnos, nincs helyünk és ezért rövid összefoglalásban csak jelezzük, hogy a szerző megállapítása szerint: a fajsúly nemcsak a csökkenő évgűrű-szélességgel, hanem egykorú állományon belül a törzserősség apadásával, a testesség fokozódásával és a korona nagyságával is növekszik.

A fajsúly értékének a fapalástban való változása szerint a szerző öt típust állapított meg, de hangsúlyozza, hogy egyetlen típus sem jellemző valamely fafajra, mert a növekvés menete szerint nemcsak ugyanazon fafajon, hanem állományon belül is több típus fejlődhetik ki.

M.

Zsombory Ignác: Az erdőhasználat gyakorlati kézikönyve. (A „Magyar Fapiac” kiadása. Budapest, 1941.)

Dicséretre méltó feladatra vállalkozott mind a kiadó, mind a szerző, amikor a sorozatos átképző tanfolyamokról kikerülő, új kereszteni fakeskedő-szakma tagjainak a kezébe olyan vezérfonalat kívántak adni, amely a kezdet nehézségein átsegíti őket és elméleti tudásuk alapjául szolgálhat.

Ilyen szemmel kell tehát néznünk Zsombory 84 oldalas kis munkáját, amelynek éppen rövidsége az egyik legnagyobb előnye.

Bevezetőül megismerteti olvasóit az erdő fogalmával és használatával, azután külön fejezetekben tárgyalja — az óriási anyag cél-szerű, igen ügyes megrostálásával — a fa kitermelését, felkészítését, választékolását, összegyűjtését, tárolását, az erdő melléktermékeit és befejezőül a fa műszaki tulajdonságának a javítását.

Könyvében megvan mindaz, amire a kezdőnek szüksége van; az alapvető ismeretek birtokában pedig a szakirodalom egyéb termékei is hozzáférhetőkké válnak az érdeklődők számára.

A könyv ára 6.— pengő; beszerezhető a „Magyar Fapiac” kiadóhivatalánál, Budapest, V., Nádor-utca 26. M.

Szoncsó László: Telepítsünk géperező digózással és szikes legelők helyén mechanizált mezőgazdasági üzemekkel. (A szerző kiadása, Budapest, 1941.)

Érdekes és bátor tervezet, amely feltétlen figyelmet érdemel.

Az általános rész a szikesek digózás útján való javításának az eddigi módszereit tárgyalja és rámutat arra, hogy a kézierővel végzett munka — nehéz és költséges volta miatt — a legfőbb akadály a nagyarányú telkesítésnek. Több ezer hold szikes legelőt csak célszerűsített eljárásokkal lehet bőventermő szántókká átalakítani és a hazai többtermés szolgálatába állítani.

Erről szól a munka második része, amely a szerzőnek a talajvizsgálatok végrehajtására, a digóföld kitermelésére és elhordására vonatkozó terveit és számításait ismerteti. A géptervek legfontosabbika a digózó-gép, amelynek a megvalósításával a digóföld rendkívül olcsón lesz kitermelhető. A tervbeli digózó-gépben egymás mögött teljesítmény szempontjából sorbakapcsolt kotróművek nyernek elhelyezést. Ezzel az új műszaki megoldással a világ minden eddig ismert kotrógépénél többszörte nagyobb teljesítményű és így többszörte olcsóbb kotrási munkát végző gép létesíthető. A digózó-gép érdekes megoldással talajcsoportosítást is végez és a digózással kapcsolatos segéd-munkák (bélvizrendezés, sáncolás stb.) elvégzésére is használható.

A digózás célszerűsítése a szerző számítása szerint nemcsak magángazdasági, de államháztartási — elsősorban adózási — szempontból is jelentős előnyökkel jár, mert pl. 1 k. hold terület 250 pengő javí-

tási költségével egyenlő összeg a közvetlen és közvetett adózás útján már 3 esztendő alatt befut a kincstárhoz.

Különösen érdekes azonban az, hogyan képzei a szerző a telkesítéssel kapcsolatban egy nagyarányú telepítés keresztülvitelét.

Szerinte a szikes és általában mészigényes legelőterületeknek szántókká való feljavítása gyorsan végrehajtható lesz nagy, ezer, ötezer, tízezer hold terjedelmű mechanizált mezőgazdasági üzemek létesítésével. „Lucernagyarak“, „gabonagyarak“ alapíthatók aránylag kevés építménnyel és nagy típusú traktorok, különleges talajmívelő eszközök, vetőgépek, aratógépek, stb. alkalmazásával. A szántóvá feljavított legelőterületek a javítás kezdetét követő néhány év múlva telepes szervezeteknek adhatók át, amelyek egyideig még folytathatják a mechanizált jellegű és főleg szalmatrágyázást használó gazdálkodási módot, de később fokozatosan áttérhetnek a belterjes és sok haszonállatot tartó gazdálkodásra.

Ez az elgondolás a tervezet egyik legfontosabb része! A nagy mezőgazdasági üzemegységek beruházási költségei és forgótőkéi nemzeti termelési kölcsön kibocsátása útján volnának fedezhetők. A talajjavítások (digózás, márgázás, sáncolás stb.) révén előállítható terméstebbletek a közvetlen és közvetett adózás útján növelni fogják az államkincstári bevételeket. Ezeknek a nyilvántartható bevételeknek egy bizonyos hányadát 20—25 esztendőn keresztül az állampénztárban az összes többi bevételektől el lehetne választani és telepítési célokra kellene felhasználni. Ily módon egy óriási alap volna létesíthető, amely minden telepítési gondunkat megoldhatja. Csak egy nagyszabású telepítésfejlesztő törvényre lenne szükség hozzá.

A szerző tervezete — úgy értesülünk — az illetékes helyeken igen kedvező fogadtatásra talált.

A 15 ábrát tartalmazó 22 oldalas füzet ára 3 pengő; megrendelhető a Pátria Irodalmi Vállalat és Nyomdai Rt. könyvosztályánál, Budapest, IX., Üllői-út 25.

Faber György: Gazdatiszti Címtár. (A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületének a kiadása. Budapest, 1941.)

A M. G. O. E. régóta érzett hiányt pótolta a 340 oldalra terjedő zsebkönyv kiadásával, amely vármegyenkénti és urdalmak szerinti betűrendes felsorolásban közel 4000 nevet tartalmaz, a gazdatiszt születési évének, végzettségének és hivatali állásának a megjelölésével.

Az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetnél bejelentett magán-szolgálatban álló erdőmérnökök és erdészek nevét is megtaláljuk a címtárban, amelyet azonban főleg a gazdatiszti kar tagjai vártak nagy érdeklődéssel; bizonyítja ezt az is, hogy a Címtárra több mint 1000 előzetes megrendelés érkezett.

A kötet ára 15 pengő, a M. G. O. E. tagjai kedvezményesen 5 pengőért kapják. Megrendelhető: A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületénél, Budapest, V., Arany János-u. 5.

HAZAI FOLYÓIRATOK.

A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet Közlönye. (LXXV. kötet, 1941.)

49—50. sz. — Kovács O.: Tapadófeszültségek elosztástörvénye befejezett rudakon.

50—52. sz. — Barna J. dr. és Pinkert B.: Barnaszénkátrányolajok szétválasztása savak hatására. — Rihmer P.: Grafikai törekvések a városrendezésben.

A Műszaki Világ. (V. évf. 1941.)

26. sz. — *Árvay J. dr.*: Karácsony. — *Hoepfner G.*: Országos Gazdasági Tanács. — *Fridrich L.*: Műemlékek fenntartása. — *Kováts A.*: A világháború és a magyar ipar. — *vitész Becske K.*: A Svábhegy forgalmi viszonyai. — *Ifj. Sorg A.*: Anyaggyártkodási kérdések az építőiparban. — *Dörne E.*: A tervszerű városfejlesztés. — *Szesztay S.*: A tagosítás problémái és a mérnökutánpótlás. — *Fehrentheil-Gruppenberg L. dr.*: Kényszertermelés. — *Lechner J. dr.*: A Vár rekonstrukciója.

A Vadászkutya. (II. évf. 1941.)

12. sz. — *Gróf Erdődy R.*: Rókakopóink — *Forti J. dr.*: Légszimat és talajszimat. — *Sallak A.*: Csobán. — *Aigner Ö.*: Miért nem terjed hazánkban a vizslászat.

Bányászati és Kohászati Lapok (LXXIV. évf. 1941.)

24. sz. — *Domony A.*: Alumíniumból és ötvözetéből készült félkészgyártmányok hólyagosodását előidéző körülmények vizsgálata. — *Mazalán P.*: Hozzászólás dr. Papp Ferenc egy. m. tanár „Budapest meleg gyógyforrásainak értéke és érdeke” című cikkéhez.

Bástyánk. (I. évf. 1941.)

2. sz. — *Mécs E.*: Két évtized. — *Zilahy L.*: Levél a „Bástyánk”-hoz. — *Gacs J.*: A magyar fejlődés útja. — *Vági I.*: A Cambrai harcikosci csata. — *Barcsi M.*: A kémia a háborús önellátás szolgálatában. — *Polgáry S.*: Hivatástudat: újjászületés. — *Posgay L.*: Pár szó az egyenruhánkról.

Halászat. (XLII. évf. 1941.)

12. sz. — *Mike F. dr. és Varga L. dr.*: Hazai pisztrángtenyésztésünk irányelvei és kilátásai. (11. közl.) — *Ifj. Szabó Z. dr.*: A bolharákok élete. — *Lukács K. dr.*: A magyar halászat multjából. — *Jaczó I. dr.*: A pontyok járványos betegségeinek kórokozói.

Köztelek. (LI. évf. 1941.)

49. sz. — — r — ő: A mezőgazdasági tudás alapjai. — *Villax Ö. dr.*: Adatok hazai szófajtainkhoz. — *F. T.*: Kevés a magyar növény-nemesítő. — *Döhrmann V.*: A felszabadult keleti vármegyek juh-tenyésztése. — *Párniczky Z.*: Szarvasmarhahízalás hadigazdálkodásban. — *Szokolai Zs.*: Hogyan lehetne megoldani a téglahiányt. — *Faber Gy.*: Még egyszer a mezőgazdasági szociálpolitika hovatartozandóságáról.

50. sz. — *Pörncezi J.*: A mezőgazdaságfejlesztés és az akadémiák reformja. — *Kováts L. dr.*: Szabad-e a talajvédelem nevében rossz szokásnak minősíteni a tarlóhántást és az őszi mélyszántást. — *Schweiger L. dr.*: A szójabab szalma, mint állati takarmány. — *Varga F. dr.*: A fenyőgyanta termelése. — *Somssich L. dr.*: Beszámoló az év agrár-eseményeiről. — *Bárányos K. dr.*: Időszerű mezőgazdasági kérdések. — *Fabricius E.*: Alkalmazkodás növénytermesztésünk terén. — *Konkoly-Thege S.*: Az állattenyésztés a jövő. — *Rege K. dr.*: Háborús üzemszervezési gondok. — *Herodek S. dr.*: Tartsuk fenn törzsállományunkat. — *Toldy M.*: Dohánytermesztésünk fejlesztésének lehetőségei. — *Witthen B.*: Gazdaadóztatás Németországban. — *Vermes A.*: A sajtó, a film és a rádió a mezőgazdaságfejlesztés szolgálatában. — *Surányi J. dr.*: Egy új cukornövény. I. — *Grábner E.*: A fűfélék magtermesztésének és nemesítésének gyakorlati értéke. — *Kadocsa Gy. dr.*: A meztelen csiga tömeges jelentkezése. — *Wellmann O. dr.*: Szarvasmarhatenyésztésünk

jövőjének biztosítása. — *Báldy B.*: A magyar baromfifajták jelentősége. — *Rohringer S.*: Magyar hajók a tengeren. — *Pettenkoffer S.*: Az 1941. évi borok kezelése és javítása. — *Ormándy J. dr.*: A vagyon évvégi értékelése. — *alsóeöri Farkas G.*: A kerti eper szántóföldi termesztése.

Magyar Fapiac. (III. évf. 1941.)

49. sz. — —: A magyar-német fagazdaság.

50. sz. — *Istvánffy J.*: Termelési feladatok a visszatért területeken. — *v. Simonkay Gy.*: Kárpátalja fagazdasági kérdéseiről. — *Foghtüü M.*: A tiszai szállítási lehetőségekről. — *Lingel J.*: Keményfafeldolgozó ipar 1941-ben. — *Szabó Ö.*: A faszénkereskedelem megoldására váró problémái. — *Fényi B.*: A szénkereskedelem helyzete. — *Földváry L. dr.*: Fenyőfával kapcsolatos kérdések. — *Ráth-Végh K.*: Beszámoló a parketta piacról. — *Csernó A. dr.*: Fokozni kell a fatermelést. — *Veress L. és Gyürk L.*: A telepes kereskedelem 1941-ben. — *Baráth A.*: „Székelyföldön a fatermelést kell elősegíteni. — *Koncz K.*: A tüzelőanyagkereskedelem megszervezése. — *Bertalan I.*: A bányafaelátás ügye.

52. sz. — *Vangel Gy.*: A talpfatermelés kérdései. — *Vashegyi-Vid. J.*: Faellátási problémák.

Magyar Statisztikai Szemle. (XIX. évf. 1941.)

10. sz. — *Jchan B. dr.*: A fertőző betegségek elleni küzdelem utolsó 10 éve Magyarországon. — *Hein J. dr.*: Az órabérek alakulása Magyarországon és a külföldön 1929-től 1939-ig. — *Heller A. dr.*: A belga munkabérstatisztikai felvétel tanulsága. — *Kovács A. dr.*: Thirring Gusztáv emlékezete.

Mezőgazdasági Közlöny. (XIV. évf. 1941.)

12. sz. — *Farkas Á.*: Erdélyi kisgazdaságok állattartási formái és azok teljesítő képessége. — *Csiky Á. dr.*: A teljes műtrágyázás jelentőségéről. — *Mayer B.*: A m. kir. Államvasutak teljesítményei az 1940. évben. — *Szentmártoni L.*: Állategészségügyi viszonyaink az 1938. esztendőben. — *M. B.*: Az európai mezőgazdaság jövője. — Svédország gazdasági helyzete.

Nimród Vadászlap. (II. évf. 1941.)

35. sz. — *József főherceg tábornagy*: A Duna partján és a Kárpátok ormán (4. közl.).

36. sz. — *Sólyom*: Karácsonyvárás. — *Szederjei A.*: Szarvasbögés. — *Geleta J.*: A szibériai mókus és akik vadásszák.

Technika. (22. évf. 1941.)

10. sz. — *Babits V. dr.*: Audiofrekvenciájú transzformátor és fojtótekercs méretezése. — *Ifj. Dümmerling Ö.*: A ferencesrend középkori csúcsíves stílus építészetének emlékei Magyarországon. II. — *Urbanek J. dr.*: A színmérés alapjai. — *Muttnyánszky A.*: Siklófék laza féktuskóval. — *v. Zsoldos L.*: Nagynyomású légszivattyúk.

Természettudományi Közlöny. (73. kötet. 1941.)

12. sz. — *Rapics R.*: Korunk biológiai irányai. — *Kulin Gy. és Háeffner T.*: A műkedvelő csillagászat tudományos értéke. — *Erdey-Gruz T.*: A növényi sejtek plazmájának szerkezetéről. — *v. Varga L.*: A Lagoda-tó.

Vadászat. — Halászat. (IX. évf. 1941.)

23. sz. — *gr. Festetics P.*: Téli hajtások. — *Szádeczky Kardoss B.*: A Közigazgatási Bíróság elvi jelentőségű határozatai. — *Fenczik J. dr.*: A rahói medvebocs tragédiája.

Vadászujság. (I. évf. 1941.)

7. sz. — *Panka K. dr.*: Javaslat a vadkárók csökkentésére. — *Plentzner F.*: A három öreg. — *Péchy-Horváth R.*: Téli gondok az etetők körül. — *Berényi V.*: Gébicseink. — *Gy. Erdély Gimvadalómánya.*

8. sz. — *Szent-Ivány G. dr.*: Meghalt Szent-Ivány József. — *Mészáros P.*: A tilalmi idők végleges rendezése. — *Gy. Takách Gy.*: Az északamerikai vadjuh. — *Sárréti:* Gyöngy-golyóval, betétcsővel nem kísért az ördög. — *Bieger W.*: Vadásztrofeáink megszabott rendszer szerinti bírálata.

9. sz. — *Mészáros P.*: Milyen intézkedéseket tettünk hat évtized alatt az orvvadászat megakadályozására. — *Vásárhelyi I.*: Adatok a mezeigörény életmódjához. — *Plentzner F.*: A két Mindszent. — *Ajtay L.*: Kegyelemdöfés-kegyelemdöfés. — *Gy. Takách Gy.*: Ósbikára ösfenyvesben. — *Szekeres I. dr.*: Az erdélyi vármegyeik alispánjaihoz!

KÜLFÖLDI LAPSZEMLE.

ALLGEMEINE FORST- UND JAGD-ZEITUNG. 1941. 12. sz.

Puster: A sejt és a fejsze az erdészeti üzemben. (Zelle und Axt im forstlichen Betriebe.) 317—323. old.

A faállománynak a természeti adottságok alapján lehetséges fejlődését az emberi beavatkozás nagy mértékben szabályozhatja.

A szerző az ismert adatok alapján összehasonlítja a leggyakrabban alkalmazott gyérítési eljárásokat és az angol módszert (a versenytársak eltávolítása, a segítők megtűrése és az elnyomottak gyámolítása) igen megfelelőnek tartja.

DER DEUTSCHE FORSTWIRT. 1941. 99/100—103/104. sz.

Saari: A finn magánerdőgazdaság. (Die forstpolitische Behandlung der finnischen Privatwaldwirtschaft.) (713—717-ig és 725—726-ig.

Finnország 24.8 millió ha erdőterületének 60.5 százaléka magántulajdon és ennek közel háromnegyed része kis-, vagy 200 ha-on aluli középirtok.

A magánerdőknek a finn fatermelésben tehát igen jelentős szerepük van és így természetes, hogy teljesítőképességük fenntartása, sőt növelése különös gondja a felelős tenyészőknek.

A szerző rövid összefoglalásban ismerteti a régebbi törvényes intézkedéseket, amelyek az 1886-i erdőtörvény óta nemcsak az oktan erdőpusztítás megakadályozására szolgáltak, hanem az erdőbirtokosokból tartományonként alakított és szakképzett személyzet munkájára támaszkodó ú. n. erdészeti bizottságok létesítésével igen hasznosan szolgálták az erdőgazdaság fejlődésének az ügyét.

A legutóbbi, 1928. évi erdőtörvény ezeknek a bizottságoknak a számát szaporította, hatáskörüket kiterjesztette és az érdekeltek széleskörű bevonásával nemcsak munkájukat tette termékenyebbé, hanem az általános bizalmat is nagyban fokozta velük szemben. A bizottságok t. i. felhivatalos szervek, olyan értelemben, hogy a hafáskörük alá tartozó magánerdőgazdaságok szakbeli irányítását érdekképviselési ala-

pon látják el, de határozataik érvényesítése céljából szükség esetén az állami hatóság kényszerítőerejű segítségét is igénybe vehetik.

Igen nagy munkát végeztek az utolsó évtizedben a lápok lecsapolása és telkesítése terén; ezekhez a munkálatokhoz az állam közel 20%-os készpénz-támogatással és a munkaérték 70%-át kitevő olcsó kölcsönrel járult hozzá.

Bünau: Erdei csemeték nevelése a keleti tartományokban. (Forstpflanzenzucht im Osten und für den Osten.) 733—735. old.

A birodalmi nagy erdősítési tervezet sikerének egyik lényeges előfeltétele, hogy kellő számú olcsó csemete álljon az erdőgazdaságok rendelkezésére. A szerző igen helyesnek tartja, hogy az állami felügyelet erre a kérdésre is kiterjed és az üzletszerűen csemeteneveléssel foglalkozó összes üzemek számára megszabja, milyen és mennyi csemetét termeljenek. Szükségesnek véli azonban, hogy a csemetekertek száma Kelet-Poroszországban szaporíttassék és a szakképzett személyzet számának emelésére is megfelelő intézkedések történjenek.

Jordan: Vadpatakszabályozás a Védnökségben. (Zur Wildbachverbauung im Protektorat. 736—737. old.

A kis ismertetés mellékleteiként közölt 5 fénykép igen eredményes munkáról tesz tanulságot.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN. 1941. 12. sz.

Knuchel: Az erdőgazdaság és az elgázosítás céljaira szolgáló fa termelése. (Waldwirtschaft und Bereitstellung von Gasholz.) 297—304. old.

Svájcban jelenleg mintegy 1500 tehergépkocsi üzemanyagát szolgáltatja fagáz és 1941 október hó elején 4279 fagáz-generátor volt üzemben; ezeknek a faszükséglete összesen évi 500.000 ürm., tehát több, mint amennyi a svájci papírfogyasztás nyersanyaga.

A szerző hangsúlyozza, hogy fagáz előállításához csak olyan választékokat szabad használni, amelyek más célokra kevésbé alkalmasak, nehezen értékesíthetők, de óvakodni kell attól, hogy a háború okozta különleges helyzetben az erdőgazdaság egyéb régi fogyasztóit elveszítse.

Neunkirchben a község, a kanton az erdészeti kísérleti állomás és a szövetségi főerdőfelügyelőség anyagi hozzájárulásával 1939-ben egy „gázfa”-telep létesült, amely ennek a különleges választéknak a legcélyszerűbb előállítására és szárítására vonatkozólag végez beható kísérleteket.

A fa feldarabolását egy önműködő Jonneret-féle körfűrész végzi, szárítása pedig a célnak megfelelően épített silókban történik.

Schweingruber: Gázfa előállítása Zürichben. (Die Gasholzfabrikation in der Schenkung Dapples in Zürich.) 304—311. old.

Svájc a jelenlegi háború tanulságain okulva, minden erejével arra törekszik, hogy ellátását, amennyire csak lehet, függetlenítse a külföldről. Ezért a „Holzgas-Generator A. G.” megbízásából a Dapples nevű zürichi cég korszerű gázfa előállító telepet létesített, amely a neunkirchbeni kísérletek eredményeit hasznosítva, tömegtermelésre rendezkedett be.

A szerző részletes leírást ad az üzemről és teljesítőképességéről.

Rodák: Az erdőmunkásokról. (Otázka lesného robotníctva) 50/52. sz. 9. old.

Saját tapasztalatai alapján is hangsúlyozza, hogy szakképzett munkásokat — amelyekre minden erdőgazdaságnak igen nagy szüksége van — csak állandó munkaalkalom nyújtásával lehet nevelni és megtartani.

KÜLÖNFÉLÉK

HALÁLOZÁS.

Hinfner György ny. miniszteri tanácsos 1941. december hó 14-én, életének 74. évében, Budapesten elhunyt.

A Megboldogult az 1893. évben tette le az erdészeti államvizsgát. Rövid ideig tartó kincstári szolgálat után az 1894. évben a kir. közalapítványokhoz lépett át és itt előbb mint erdőrendező, majd mint segéderdőtiszt és erdőgondnok, végül pedig — az 1916. évtől kezdődően egészen az 1926. évben bekövetkezett nyugállományba vonulásáig — mint a királyi közalapítványi erdőgazdaságok központi vezetője a m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztériumban működött.

Egyike volt a régi vágású erdészek utolsó képviselőinek, akik még a néhai *Bedő Albert* képviselte magyar erdőgazdaságot ismerték és példaképüket minden tekintetben — még a külsőségekben is — követni igyekeztek.

Szaktudásának fanatikus művelője, az erdő, és a vadgazdaság rajongója távozott körünkől vele, akire mindenki, akinek szerencséje volt őt ismerni, mint a melegszívűség, a barátság és az atyai jóindulat megtestesítőjére fog visszaemlékezni.

Nyugodjék békében!

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

A karácsonyi ünnepek és az új év alkalmával olyan sokan kerestek fel jókívánataikkal, hogy figyelmüket külön-külön megköszönni a mai rendkívüli időben nem áll módomban, ezért ezúton mondok hálás köszönetet és részemről is a legjobbakat kívánom.

Budapest, 1942. évi január hó 3-án.

Molcsány Gábor
miniszteri osztályfőnök.

ÜDVÖZLÉS.

Mindazoknak a kedves Kartársaknak, akiket az ezévi ki-nevezés, előléptetés és kitüntetés érintett, ezúton kívánok kartársi szeretettel minden legjobbat.

Bíró Zoltán
ügyvezető.

SZEMÉLYI HIREK.

A Kormányzó Úr Öföméltósága a m. kir. földmívelésügyi miniszter előterjesztésére a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámában Pászthy Ödön miniszteri tanácsosnak a miniszteri osztályfőnöki címet és jelleget;

Gárdonyi Nagy László, Erőss Gyula, Alberti János és Radó Gábor m. kir. főerdőtanácsosoknak a miniszteri tanácsosi címet és jelleget;

Barabásy József, Sztankó Zoltán, vitéz Kiss Lajos, Harmath Ernő, Szilárd Tivadar, Liha Valér és Heincz János erdőtanácsosoknak a m. kir. főerdőtanácsosi címet és jelleget;

Szőke Győző és Berecz János erdőtanácsosoknak a m. kir. főerdőtanácsosi címet;

Kiss Aladár, Kampü Iván, Szilágyi Ferenc, Seregély Sándor, Balogh Sándor, Bánky Gyula, vitéz Turay Elemér, dr. Ijjász Ervin, vitéz Sóváry Géza, dr. Földváry László, Szalay Rezső és Baráth Béla főerdőmérnököknek a m. kir. erdőtanácsosi címet és jelleget;

Szabó Géza, Kutasy Viktor, Krippel Tibor és Mestyánek István főerdőmérnököknek a m. kir. erdőtanácsosi címet;

Ajtay László, dr. Gerlai Arnold, Wágner Gyula, vitéz Balogh Elek és Makkay Zoltán erdőmérnököknek a m. kir. főerdőmérnöki címet és jelleget adományozta.

*

A Kormányzó Úr Öföméltósága a m. kir. földmívelésügyi miniszter előterjesztésére a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámában Lengyel Sándor és Vető Gyula miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőtanácsosokat, valamint Takács János, Blickhardt József, Nagy Zoltán és vitéz Szilágyi-Ilosvay Lajos m. kir. főerdőtanácsosokat miniszteri tanácsosokká;

Papp Jenő főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott erdőtanácsost, valamint Jurkovich János, Lotterhof Márton, Tárczy Pál, Partos Gyula és vitéz Katapán Ottó főerdőtanácsosi címmel felruházott erdőtanácsosokat, továbbá Mauksinszky Gyula, Mocsáry Béla, Révay Ferenc, Muraközi Pál, Botos Géza, Kiss Zoltán, Mezőközy András, Istvánffy József, Fás János, vitéz Fejes József, Glöser Dezső, Kriváchy Andor, Schauer Gyula és Szabó Kálmán erdőtanácsosokat m. kir. főerdőtanácsosokká kinevezte.

*

A Kormányzó Úr Öföméltósága a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére Lászlóffy Ernő kir. közalapítv. igazgatói címmel és jelleggel felruházott kir. közalapítv. főerdőtanácsost kir. közalapítv. igazgatóvá az V. fizetési osztályba;

Leicht Ottó kir. közalapítv. főerdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott kir. közalapítv. erdőtanácsost királyi közalapítványi főerdőtanácsossá a VI. fizetési osztályba;

Mérey Andor kir. közalapítv. erdőtanácsost kir. közalapítv. főerdőtanácsossá a VI. fizetési osztályba kinevezte;

Somogyi Zoltán kir. közalapítv. erdőtanácsosnak a kir. közalapítv. főerdőtanácsosi címet és jelleget adományozta.

*

A m. kir. földmívelésügyi miniszter a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámában Lukács Károly (Sirok), Holbay Miklós (Budapest), Jákó Jenő (Makkoshotyka), Orbán László (Budapest) és Lux Barna (Nagybánya) m. kir. erdőtanácsosi címmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőmérnököket a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsosokká;

Pető János (Görgényszentimre), Szontagh József (Barlafalu), Székely Géza (Marosvásárhely), Romanovszky Dénes (Debrecen), Weyda János (Marosvásárhely), Kovács Albert (Nagybánya) és Sófalvi István (Beszterce) ideiglenes minőségű m. kir. főerdőmérnököket a VII. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. erdőtanácsosokká;

Szethló János (Kassa), Szadlis Sándor (Rahó), Franciscy Lajos (Kaposvár), Koller Pál (Bustyaháza), Márkosi Béla (Bustyaháza), Verőczey Sándor (Komárom), Kósa Gyula (Mocsolyástelep), Kertész István (Budapest), vitéz Borsay Ferenc (Budapest), Szeless István (Máramarossziget), Rácz József (Esztergom), Gerencsér István (Sátoraljaújhely), Kricsfalvi Viktor (Esztergom), Egry Károly (Szeged), Zoltán János (Budapest), dr. Haracsi Lajos (Sopron), dr. Földes Károly (Ungvár), Maczkó István (Gödöllő) és Fülldöpp Zoltán (Budapest) m. kir. főerdőmérnököket a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsosokká;

Pákh Antal (Csontos) m. kir. főerdőmérnöki címmel és jelleggel felruházott m. kir. erdőmérnököt a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnöké;

Spanyol Béla (Kovácsna) ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnököt a VIII. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. főerdőmérnöké;

Huf József (Rahó), Csermely László (Lillafüred), Nagy László (Rimaszombat), Kovács István (Székelyudvarhely), Szigyártó Zoltán (Miskolc), Gellért Géza (Kaposvár), Bartha Lajos (Bustyaháza), Terényi József (Gödöllő), Stefaits István (Léva), Suhayda Károly (Debrecen), Kerkápoly Géza (Szeged), Pammer Dezső (Debrecen), Botos Mihály (Kaposvár), Huszár Károly (Beszterce), Gyarmathy Endre (Nagybocskó), Szügyi Gyula (Rahó), Masztics Miklós (Munkács), Szigethy Béla (Parasznya), Csizsár Imre (Budapest), Zsirai Gyula (Miskolc), Kuthi István (Diósgyőr), Matolcsy Andor (Diósgyőr), Cselényi László (Balassagyarmat), Donáth Aladár (Nagybánya), Vámosi Ferenc (Rahó), Köröskényi Béla (Diósgyőr), Szilas Géza (Bustyaháza), Ladányi Béla (Bercsényifalva), Pápay Domokos (Parád), Ulbrik Gyula (Miskolc), Csabán István (Tiszabogdány) és Seregély Lajos (Királymező) m. kir. erdőmérnököket a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnöké;

Solt Hugó (Ungvár) m. kir. segéderdőmérnököt a IX. fizetési osztályba m. kir. erdőmérnöké;

Szörényi Béla (Bustyaháza), Iby Gábor (Bustyaháza), Lotterhof Ottó (Nagybánya), Lenkey László (Rahó), Prókay Gyula (Ungvár), Franciscy Pál (Beszterce) és Lipták Géza (Laposnya) ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnökgyakornokokat a X. fizetési osztályba m. kir. segéderdőmérnöké, végül Véssey Tibor (Bustyaháza), Czuppon Károly (Rahó) és Hiibbey Albert (Bustyaháza) ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnökgyakornokokat a X. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. segéderdőmérnöké kinevezte.

*

A m. kir. földművelésügyi miniszter a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámában Balogh Dezső (Tőkés) és Nemestóthy-Szabó Béla (Kolozsvár) ideiglenes minőségű m. kir. főerdőmérnököket a VII. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. erdőtanácsosokká, Bogár Pál (Székesfehérvár), Mathis Gyula (Jolsva), Imrik Zoltán (Szombathely) m. kir. főerdőmérnököket, Lambert Győző (Beszterce) ideiglenes minőségű m. kir. főerdőmérnököt, dr. vitéz Botvay Károly (Sopron) és dr. Kovács Ernő (Budapest) m. kir. főerdőmérnököket a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsosokká;

Simonek János (Kecskemét), Péter Brunó (Felsővisó), Böhm Mihály (Alsófernezely), Jekeli Oszkár (Sepsiszentgyörgy) és Békési Elek

(Csíkszereda) ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnököket a VIII. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. főerdőmérnökökké;

Vitéz Gedey Tibor (Kecskemét), Mészáros Sándor (Perecsény), Vadász József (Bezdán), Sztripszky György (Turjaremete), Prüger Henrik (Rozsnyó), Kovács József (Bustyaháza), Bacsinszky András (Fenyvesvölgy), Vaszócsik Tivadar (Huszt), Sima Antal (Kassa), Mojses Ferenc (Rozsnyó), Kállay Árpád (Budapest), Vermes Imre (Palánka), Tótfalvi Miklós (Rahó), Kovács Nagy Zsigmond (Debrecen), Palotay István (Rahó), André Béla (Keszthely), m. kir. erdőmérnököket a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnökökké és Fuhrmann György (Székelyudvarhely) ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnököt a VIII. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. főerdőmérnökké;

Hergáth Viktor (Békéscsaba) és Schmidt Károly (Bethlen) ideiglenes minőségű m. kir. segéderdőmérnököket a IX. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnökökké, Rozim József (Komárom), Bélaváry Mihály (Budapest), Seregély Pál (Szombathely), Bisztika Géza (Nagyberezna), Kiss János (Rahó), Wächter Gyula (Zalaegerszeg), Karczag Gusztáv (Kassa), Gábor Ferenc (Beregszász), Anschau Antal (Budapest), Derszib Ödön (Budapest), Fürst Károly (Miskolc), Bartosovszky Viktor (Máramarossziget), Kollwentz Ödön (Bustyaháza), Kühne Gábor (Felsővisó), Gubbó János (Huszt), ifj. Paulyuk József (Rahó), Solt Pál (Ökörmező), Seberényi Ferenc (Csíkszentmárton), Mikevári Tivadar (Hátmeg), Nemky Ernő (Gödöllő), Szentkúti Ferenc (Győr), Csekme László (Diósgyőr), Zádor Alfréd (Fenyvesvölgy), Tomka László (Rimaszombat), Bél Sándor (Nagyberezna), Szabó Ferenc (Ungvár), Várnai Tivadar (Gyertyánliget), Juriss László (Munkács), Szivák István (Antalóc), Várkonyi László (Kecskemét), Bortnyák István (Alsókalocsa), Bachéry Dénes (Lyuta), Karner Kálmán (Rahó), Maróthy László (Taracköz), Tüske József (Kassa), Kollár Gyula (Oroszmokra), Szabó György (Miskolc), Fekete Gyula (Budapest), dr. Magyar János (Gödöllő), Bakkay László (Ravaszmező), Héjj János (Perecsény), Lonkai János (Miskolc), Reisz Ferenc (Rahó), Dobó Jenő János (Rahó), Ferenczi Béla (Gyergyótölgyes), Neuwirth János (Bustyaháza), Fürst Elemér (Turjapolena), Gereben János (Sátoraljaújhely), Láng László (Visegrád) és Sárkány Jenő (Rahó) m. kir. segéderdőmérnököket a IX. fizetési osztályba m. kir. erdőmérnökökké, végül Porst József (Székelyudvarhely) ideiglenes minőségű m. kir. segéderdőmérnököt a IX. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnökké kinevezte.

*

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter *Genersich László* kir. közalapítv. főerdőmérnököt kir. közalapítv. erdőtanácsossá a VII. fizetési osztályba;

Balsay Miklós és *Tanka Sándor* kir. közalapítv. segéderdőmérnököket kir. közalapítv. erdőmérnökökké a IX. fizetési osztályba;

Kollányi Antal, *Szilas Károly* és *Janzsó László* kir. közalapítv. erdőmérnökgyakornokokat kir. közalapítv. segéderdőmérnökökké a X. fizetési osztályba kinevezte.

*

A magyar királyi földművelésügyi miniszter *Handschuh Győző* m. kir. segéderdőmérnököt áthelyezte Egerből Szatmárnémetibe a m. kir. erdőfelügyelőséghez.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter áthelyezte *Hergáth Viktor* m. kir. segéderdőmérnököt Galgóról Békéscsabára a m. kir. erdőfelügyelőséghez, továbbá *Nagy Dezső* m. kir. főerdőmérnököt Ungvárról Galgóra és megbízta az ottani m. kir. erdőfelügyelőségi ki- rendeltség vezetésével, végül *Magyar János* m. kir. erdőtanácsost Sze-

gedről Barótra és megbízta az ottani m. kir. erdőfelügyelőségi kirendeltség vezetésével.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter *Benedek Attila* m. kir. segéderdőmérnököt áthelyezte Pécsről Avasfelsőfalura és megbízta az avasújavárosi m. kir. erdőfelügyelőségi kirendeltség vezetésével.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter *Rihay János* okl. erdőmérnök, egyetemi tanársegédet (Sopron) a m. kir. erdőmérnökök személyzeti létszámába ideiglenes minőségű m. kir. segéderdőmérnökké kinevezte és szolgálattételre a m. kir. erdőigazgatóságához Rahóra osztotta be.

A szatmári püspöki uradalom vezetősége *Lády Géza* főerdőmérnököt erdőtanácsossá léptette elő.

Trebusafejérhatak község (Máramaros vm.) képviselőtestülete — amint erről most értesültünk — az 1940. évi június hó 6-án tartott rendkívüli ülésén *Szabédi és Árpástói lőfő Székely József* ny. m. kir. főerdőtanácsost, régebben trebusafejérpataki m. kir. erdőgondnokot, az 1905—1906. években a Tiszán épült és *Perényi Zsigmond* báró, volt máramarosmegyei főispán, Kárpátalja kormányzói biztosa után elnevezett községi vashíd kezdeményezése, szorgalmazása és anyagi eszközeinek az előteremtése terén kifejtett elévülhetetlen érdemeiért egyhangú lelkesedéssel díszpolgárává választotta.

AZ AGANCSKIÁLLÍTÁS ELŐKESZÜLETEI.

A *Nemzeti Vadászati Védegylet* igazgatóválasztmánya múltévi november hó 10.-én, majd folytatólag december hó 10.-én ülést tartott. Ennek a két ülésnek a jegyzőkönyvéből a jövő év tavaszán rendezendő agancskiállításra vonatkozó s ezért a vadásztársadalmat érdeklő határozatokat kivonatosan közöljük:

A *Védegylet* az idén zsákmányolt vadászdíszek bemutatását, úgy mint az elmúlt esztendőkből, ismét a pesti Vigadó emeleti egyik termében, a március hó 16.-ától április hó 5.-éig terjedő időben tartja meg és főrendezőnek *Nadler Herbert* ügyvezető-alelnököt kérte fel, aki a megbízatást vállalta.

A kiállítás rendezőbizottságának az elnöke ifj. gróf *Esterházy László*, tagjai pedig *Dorner Aurél*, *Éhik Gyula* dr., *Kiss Ferenc* dr., *Nemeskéri-Kiss Géza*, *Kittenberger Kálmán*, *Majthényi László*, *Nadler Herbert*, *vitéz Násfay Zoltán* dr., *Prónay Gábor* báró és *Zsindely Endre* dr.

A bírálóbizottság elnöke id. gróf *Esterházy László*, tagjai: *Borovicznéyi Aladár*, *Csekonics Endre* gróf, *Éhik Gyula* dr., ifj. *Esterházy László* gróf, *Esterházy Pál* gróf, *Nemeskéri-Kiss Géza*, *Felső-eőri Nagy Pál*, *Nadler Herbert*, *Prónay Gábor* báró, *Teleki Tibor* gróf és *Zsindely Endre* dr.

A bírálóbizottság ezentúl az összes vadaskerti trófeákat — tehát nemcsak a szarvasagancsokat — a szabadterületeiktől elkülönítve szerepelteti a kiállításon, a tárgymutatóban és a bírálatban.

Az igazgatóválasztmány a vadászdíszek jelentőségét és erkölcsi értékét védve, a vadaskerti trófeákra vonatkozóan azt az elvi határozatot hozta, hogy az ezer katasztrális holdnál kisebb körülkerített területen nevelődött — illetve agancsát növesztett — szarvasbika agancsa, az ötszáz kat. holdnál kisebb területen nevelődött dámlapátos, szika-

szarvas és muflonkos agancsa, illetve csigája és a kétszáz kat. holdnál kisebb területen nevelődött őzbak agancsa *díjazásban nem részesül*. A bírálóbizottság azonban az ilyen mesterségesen fejlesztett, illetve fejlődésében erősen befolyásolt agancsok és szarvak tenyésztési érdekességét és kísérleti értékét elismerve, bírálati pontszámukat megállapítja, a kiállítási tárgymutatóban feltünteteti és tulajdonosuk kívánságára külön okiratban is igazolja.

A Védjegyet elnöksége a földművelésügyi minisztertől tiszteletdíjat kért az 1941-ben szabad területen elejtett legkiválóbb magyar szarvasbika agancsának a kitüntetésére.

AZ ORSZÁGOS MEZŐGAZDASÁGI BIZTOSÍTÓ INTÉZETNÉL KÖTENDŐ 1942. ÉVI KÖTELEZŐ BALESETBIZTOSÍTÁSOK.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úr 201.104/1941. sz. rendelete a „Budapesti Közlöny“ október 5.-i 226. számában jelent meg és lényegében ugyanazokat tartalmazza, mint a két év előtti intézkedés, amelyet teljes terjedelmében lapunk 1939. évi XI. füzetében (1060. old.) közöltünk.

Ismételten felhívjuk az érdekeltek figyelmét arra, hogy az *őstermelésszerű erdei termelésnél* alkalmazott munkavállalók közül balesetbiztosítási kötelezettség alá csak azok esnek, akik az 1907: XLV. t.-c. 1. §-a értelmében *gazdasági cselédek* (tehát, akiknek az alkalmaztatása a 70.000/1934 VI.—3. F. M. számú rendelet 4. pontjában foglalt feltételeknek megfelel), vagy akik az őstermelésszerű erdőüzemekben használt *gazdasági gépek* mellett dolgoznak és így az 1912: VIII. t.-c. 5. §-a alapján — mint gazdasági *gépmunkások* — esnek balesetbiztosítási kötelezettség alá.

A rendelet hangsúlyozza, hogy az „A“ mintájú összeírásai és kivetési lajstromba csupán azok a gazdasági munkavállalók vehetők fel, akik az 1907: XLV. t.-c. 1. §-a értelmében gazdasági cselédeknek tekintendők, tehát csakis azok, akik gazdaságban *legalább egy hónapi időtartamra*, személyes és folytonos szolgálatra, időbérért (de nem napibérért) alacsonyabbrendű munka végzésére szerződtek el.

A *napszámosok, szakmánybéresek, részesek nem esnek kötelező balesetbiztosítás alá*. Az ilyeneket csak *önkéntes biztosítás* útján, mint rendkívüli tagokat lehet az OMBI-nál biztosítani, személyenként és egy naptári évre — a bejelentéssel egyidejűleg lefizetendő — 2 P díj ellenében.

Megjegyezzük még, hogy a 9540/1940. sz. M. E. kormányrendelet az OMBI balesetbiztosításainak az ügykörét a visszacsatolt keleti és erdélyi területekre is kiterjesztette. A visszafoglalt déli területekre vonatkozólag még nem történt intézkedés.

LEVÉLSZEKRÉNY.

Hozzászólás „A magyar erdőgazdaság feladatai“ című előadáshoz.

Kedves Barátom!

Különös figyelemmel olvastam az „Erdészeti Lapok“ 1941. évi decemberi számában „A magyar erdőgazdaság feladatai“-ról tartott szép előadásod szövegét. A választott tárgykör fontossága megkövetelhetné azt, hogy hozzászóljon mindenki, akinek ebben az alapvető kérdésben mondanivalója van. Egy kialakuló vita, mint májusi eső, az

újra és újra megtárgyalás révén sok szép s egyszerű hallással még idegenül hangzó, emiatt talán pusztulásra ítélt gondolatot viruló életre serkent s a megvalósulás természetének megérlelését is nagymértékben segítheti elő.

Magam ezúttal a kérdésnek nem érdemi részébe kívánok bekapcsolódni, hanem a módszertani oldalon van egy-két szavam.

Előadásodban többek között számítás foglaltatik Magyarország várható fatermeiéről és fafogyasztásáról s ezeknek számításod szerint kialakuló terjedelméből vontad le széleskörű következtetéseidet a szükséges tennivalókra, illetve a tennivalók szükségességére nézve. Különös figyelemmel a következtetések jelentőségére, valamint arra, hogy azokat a termelés és fogyasztás számított mértékére alapítottad, szükségessé teszi, hogy az egyébként logikus következtetések alapjainak méretezéséhez egy-két megjegyzést tegyek s rámutassak a mérethelyes-ség szabályaira.

A fogyasztás statisztikája ezidőszertint még számos s a rendelkezésre álló szerény eszközök birtokában alig áthidalható akadállyal küzdök. Tényleges fogyasztási adatgyűjtés egy csapásra megadhatná ugyan a kérdés megoldását, de egy mindenre kiterjedő adatgyűjtés a nemzetgazdaság méreteit és szövevényességét tekintve, egészen vagy részben szabad forgalom és fogyasztás idején nehezen volna megvalósítható. Megfogható alapot adna az adatgyűjtéshez a kötött gazdálkodásnak utalványokkal, jegyrendszerrel, vagy más hasonló módszerrel való bevezetése, habár ettől a fogyasztás mértéke éles torzulást szenvedne. Ez a lehetőség természetesen nem jelenti azt, mintha — mint gombhoz a ruhát — a szükséglet megállapításához az utalványrendszer bevezetését a magunk részéről szükségesnek, vagy csak kívánatosnak is tartanók.

Tényleges adatgyűjtés hiányában a szükséglet-statisztika ezidőszertint szükségmegoldásokhoz folyamodik s közvetett módon, az azonos időszakra (nevezetesen hosszabb időszak átlagára) számított belső termelésnek és a külforgalom egyenlegének összevonásával végzi el alig, hogy tájékoztatónak nevezhető számításait. A kérdés ennél olyan egyszerű, hogy ezzel a számítással szükségképp elfogadható eredményt várassunk. A legnagyobb hibaforrás abban van, hogy a szükséglet fogalma három dimenziójú kérdés s egy síkra lenyomva meg nem oldható. A fentebb leírt számítás során a harmadik méret, az időtényező, figyelmen kívül marad, már pedig ennek a méretnek a másik kettővel legalább is megegyező jelentősége van.

Ugyanarra a famennyiségre vonatkoztatva a fatermelés, a behozatal, a kivitel, vagy fogyasztás időpontja és terjedelme nem esik szükségképp ugyanannak a gazdasági évnek a keretébe. Az ezeket a fogalmakat jelző „trend“-vonalak haladási iránya — el lehet mondani — sohasem fedi egymást, mint ilyen, az időtényező a számításból közös nevezőként nem küszöbölődik ki s ennél fogva figyelmen kívül semmiképpen sem hagyható.

Hamar meglátták ezt a hibaforrást a konjunktúrakutatás művelői s az időtényező valamennyire mégis csak megfogható vetületének, a belső készletek alakulásának tekintetbe vételével igyekeztek a fogyasztás megismerésének közelébe jutni. Való igaz, hogy ha egy vizsgált időszak kezdő készletéhez hozzáadjuk az időszak alatti termelést és behozatalt, majd levonjuk abból a kivittelt s a végkészletet, akkor bizonyos s már könnyebben elmélőzhető anyagvesztesség figyelmen kívül hagyásával elméletileg az elfogyasztott mennyiséget kell eredményül kapnunk. A kezdő és végkészlet azonban ismét olyan tényező, amelynek a kiderítése nem egyszerűbb, mint magának a fogyasztásnak a felvétele

s számításunkba helyettesítésével egy araszyit sem jutottunk előbbre a megoldás felé.

Valamit azonban mégis megtudtunk s ez a valami alkalmas arra, hogy már hibátlan számítás sarkpontja legyen.

Ha egyetlen év termelési és külforgalmi számadataiból akarunk a készletek elhanyagolásával következtetni a fogyasztás mértékére, akkor a kezdő és a végkészletek közötti különbség, mint hibaforrás, ennek az egyetlen évnek adatát terheli és torzíttja el a felismerhetetlenségig. Hogyha azonban sok év átlagával számítunk, akkor a kezdő és a végkészlet közötti különbség már szétoszlik a tekintetbe vett évek között s minél több év számaiból átlagoltunk, annál inkább elhanyagolhatóvá válik. Nagyjában úgy számítunk tehát, ahogy azt Te is tetted, mégis: egy dologban lényegbe vágóan másképpen annál, mert sok évnek, legalább is öt-tíz évnek az átlagát kell vennünk ahhoz, hogy kiküszöböljük a három dimenziójú kérdésnek egy síkban vizsgálásából származó hibát.

Ez volt az oka s nem pusztá játék a számokkal, hogy számításaimban, amelyekre felolvasásodban hivatkozni szíves voltál, nem egyetlen évet, hanem hét esztendő átlagát vettem figyelembe: azét a hét évét, amelyből a legmegbízhatóbbak voltak a fatermelési adatok.

Nem mindegy az sem, hogy mely évcsoportra alapítjuk számításainkat: hogy a gazdasági fellendülés, vagy hanyatlás, feszültség, vagy válság, esetleg éppen a gazdasági élet csúcspontjának, vagy mélypontjának évével, vagy éveivel számolunk-e, mert minden esetben egymástól homlokegyenest eltérő végeredményt kapunk. De vajjon felismerhető-e a gazdasági élet alakulásában valamiféle szabályszerűség, vajjon van-e lehetőség arra, hogy a multnak bizonyos időszakára számított termelésből, vagy fogyasztásból a jövőbeli termelés, vagy fogyasztás mértékére következtessünk és hogy megfelelően válasszuk meg a multnak azt az időszakát, amelynek — tegyük fel — fogyasztási átlaga valóban megadja az átlagos fogyasztásnak a jövőre is számítható mértékét?

A gazdasági konjunktúra menetében valóban levezethetők szabályszerűségek, de csak akkor, ha hosszú évsorozat változásait kísérjük nyomon. A változások időszaki jellegűek, a felfelé ívelő időszakokat a lefelé hanyatlás korszakai követik s minden ilyen hullám hullámra jön. Sohasem válhat állandóvá sem a fellendülés, sem a hanyatlás, még kevésbé a csúcstermelésnek, vagy a válság mélypontjának az időszaka: a gazdasági konjunktúra időbeli változása szabályszerű hullámvonalat mutat. Érzésem szerint semmiképpen sem helyénvaló tehát egy multbeli gazdasági csúcstermelésnek és fogyasztásnak az időszakát, az 1926—1928. közötti éveket, még kevésbé egyetlen évet, az 1928. esztendőt választani ahhoz, hogy a jövőben várható termelés és fogyasztás nagyságára következtessünk. Ezzel a legnagyobb mértékben téves eredményként a hullámvonal grafikonjának delelőjén, egyetlen évben előfordult legnagyobb termelés és fogyasztás pontjában, az abszcissával párhuzamos egyenest vontunk meg, amely a hullámvonal felső érintője: fölötté van a hullámvonalnak s azzal csak a delelési pontokban érintkezik. Az ezzel a számítással elkövetett hiba az időszak egészére számítva a megrajzolt egyenes s a hullámvonal közötti területtel egyenlő s könnyen beláthatjuk, hogy a tényleges termelés, illetve fogyasztás kétszeresét, háromszorosát is kiteheti.

A helyes megoldást ezzel már megadtuk. Egy teljes hullámvonalra terjedő időszak termelési és fogyasztási átlagát kell vennünk akkor, amikor átlagos termelésről és fogyasztásról akarunk beszélni. Ezzel újabb magyarázatát adtam annak, hogy miért számoltam hét év

átlagával és hogy ez a hét év miért éppen az 1931—1937. éveket foglalta magában? Ez a ciklus a mélypont közelében kezdődött el s évről-évre fokozatos fellendülést hozott. Emellett, mint a hozzánk legközelebb eső s még egészében trianoni időszakot magábafoglaló, mint ilyen, homogén multbeli időszak, kétségkívül minden még régebbi multnál alkalmasabb arra, hogy jövőbeli következtetés alapja legyen. Már amennyire a trianoni multból egyáltalán lehetséges bármiféle következtetést levonni a jövőre nézve.

Tagadhatatlan, hogy éppen ebben vannak a legnagyobbfokú kételeyeim. Mielőtt azonban ezeket elmondanám, rá kell mutatnom a csúcstermelés időszakával számításnak még egy hibaforrására. A gazdasági konjunktúra hullámozásának egyik legfőbb ismert okozója a túltermelés, az a körülmény, hogy a termelés mintegy önmagát fokozza. A termelés hasznát hajtó tevékenység s különösen a kedvező gazdasági konjunktúra időszakában jár haszonnal. Emiatt mindenki minél többet igyekszik termelni s habár ugyanakkor a vásárló erő s az ezzel egyértelmű fogyasztóképeség is hatalmasan megnövekszik, végül mégis el kell jutnia a gazdasági élet fejlődésének arra a pontra, amikor a fogyasztás már nem tud a termeléssel együtt növekedni. Emiatt eladhatatlan készletek halmozódnak fel s ezzel megkezdődik a hanyatlás időszaka. A gazdasági konjunktúra delelőjén a fékevesztett termelés (és behozatal) miatt éppen a legnagyobb szokott lenni a készletfelhalmozódás folyamata, tehát ekkor a legnagyobb az eltérés az időszak kezdő és végkészlete között. Azzal tehát, hogy a készletekben beállott változást figyelemre nem méltatva a termelés és a behozatali többlet összegével vesszük a fogyasztást egyenlőnek, éppen a csúcstermelés esztendejében követjük el a legnagyobb hibát.

Előadásodban megállapítottad, hogy számításod eredménye túlzottnak látszik. Az elmondottak magyarázatot adnak arra, hogy mik okozták a túlzott eredményeket.

Azonban menjünk még egy lépéssel tovább. Véleményem az, hogy semmiféle multbeli fogyasztási adat, habár elméletileg még oly jól meg-alapozott legyen is, nem alkalmas a mostani nagy átalakulás időszakában arra, hogy a várható távolabbi jövőnek mértéke legyen.

Igaz ugyan, hogy a multra vonatkozóan mindenképpen megfelelő átlagokat számíthatunk ki s ezek alkalmazásában fontos csak az, hogy az interpolálásokat és extrapolálásokat módjával eszközöljük. De az extrapolálás óvatos alkalmazásáról tett megjegyzés nemcsak a multra, hanem a jövőre is áll mindenképpen. A közelmúlt adata a közeli jövőre még a valóság reményével alkalmazható, kiváltképpen akkor, ha a gazdasági jövő alakulásában nem várhatók nagyobb változások s ha a levont következtetés ugyanarra a gazdaságföldrajzi tájegységre vonatkozik, ha tehát a vízszintes és függőleges elem a két időszakban azonos.

Esetünkben az ország területe kétszeresére nőtt a trianoni időszakhoz mérten s jóval erdősebb és nagyobb mértékben fafogyasztó részekkel egészült ki. A fejenként számított termelés és fogyasztás értékei még azonos gazdasági konjunktúra esetén is egészen mások kell, hogy legyenek ma és a jövőben, mint amilyenek a trianoni Magyarországon voltak, hála Istennek, úgy mondhatjuk immár: valamikor. De a gazdasági helyzet is gyökeréig megváltozott. Ma minden forrásban van, egy-két év alatt alapjaiban fog átalakulni földrészünk gazdasági élete. Ki a megmondhatója ma még annak, hogy mit hoz a közeli, hát még annak, hogy mit a néhány évtizeddel távolabbi jövő?

Egész faiparunk átforgalmazható s akarjuk is és törekszünk is arra minden erőnkkel, hogy nagygyá legyen. Mi több: most már biztosra vehetjük, hogy új találmányok a fának, mint ipari nyersanyagnak a fel-

használati területét akkorára fejleszthetik, hogy vétek lesz majd akkor még a legselejtesebb faanyagból is tűzifát készíteni. Nem kell nagy jóstehetség annak megállapításához, hogy amilyen mértékben válik a fa fokozatosan minden porcájában ipari nyersanyaggá, olyan mértékben kell elvezénítenie hőenergiaforrás-szerepét s átadni azt a fehér szénnek (vízi energia), vagy más kiapadhatatlan energiaforrásnak.

A fa multbeli felhasználásának mértékéből a távoli, de még a közelebbi jövő fogyasztásának mértékére is alig lehet ma következtetést levonni, még kevésbbé lehet erre erdőgazdaságpolitikát alapítani. Egyet lehet mindössze, de azt aztán teljes biztonsággal megállapítani, hogy a faanyag iránt a szükséglet állandóan és rohamosan emelkedni fog és hogy nincs az a faanyag, bármennyi volna is termelhető, amelyre feltétlen szükség ne lenne. Következésképp nincs az az eszköz, amelyet meg ne kellene ragadnunk ahhoz, hogy erdeinket a legtöbb és legértékesebb faanyagot termővé ne fejlesszük s ahol azt már elértük, ott ebben a legtöbbet s legjobbat termő állapotban állandóan megtartani ne törekedjünk.

Mellékesen végeztem ugyan én is számításokat a visszacsatolt keleti és északerdélyi országrész erdészetről írt s a Magyar Statisztikai Szemle 1940. évi 3—9. számában megjelent tanulmányomban faellátásunk helyzetéről, de ez csak a megváltozott jelenre vonatkozott, tehát arra, hogy fennálló gazdasági fejlettségünk, mai fogyasztási szokásaink és meglevő iparunk szükségletét számítva, hogyan fogunk kijönni a megnagyobbodott Magyarország erdősegeiben kitermelhető faanyagból? Éppen ezért nem lehetett nagyobb önállótó cellulózeipar és más ki nem épített faipar szükségletével sem számolnom. De nem is szükséges ez, mert ma minden ilyen számítás halomra dől. Halomra dönti a tervgazdálkodás, amely kifejlődőben van nálunk is és amelynek 100 százalékgig való érvényesítése a fagazdálkodásban sem várható véleményem szerint sokáig magára.

A tervgazdálkodás korában fatermelésünknek, de fogyasztásunknak is, nagymértékben attól kell függnie, hogy hogyan fogják azt az arra hivatottak irányítani. Egyik legnagyobb nyersanyagkincsünkben, a fában való szabad tobzódás kora lejárt s nem engedheti ma már meg magának nemzetgazdaságunk azt a fényűzést, hogy például a legértékesebb megtermelt szerfaanyagból tűzifát hasogasson a hozzá nem értés, vagy a rosszul felfogott profitéhség ártó keze.

A mai helyzet ismeretéhez ismerni kell a jelenlegi fogyasztást is s azt igyekezttem cikkemben megállapítani, ám ennek a cikknek a faellátásról írott része csak mintegy függeléke volt s erdőgazdaságpolitikai elgondolásokat a becsült fogyasztásra nem alapított. Ez azonban nem is lehetséges, mert a fogyasztás mértéke következménye a gazdasági helyzetnek és a tett intézkedéseknek, nem okozója, bár azokra valamennyire visszahat. Fogyasztásunk a jövőben számos esetlegességtől fog függni, elsősorban természetesen beilleszkedésünkől az új európai rendbe. Ma nem ismerjük még a tényezőket, amelyek arra kihatással lesznek, így a következmény: maga a jövőbeli termelés és fogyasztás is nagy ismeretlenként áll még előttünk.

Egyet tudunk teljes biztonsággal megmondani, hogy minél messzibb jövőbe tekintünk, annál nagyobb értékűvé lesz és minden többtermelés ellenére viszonylag annál kevésbbé lesz elég a növekvő szükséglet ellátására rendelkezésre álló faanyag. Alapelvünknek kell tehát lennie, hogy erdeink mai fakészlethiánya miatt csökkentsük a fogyasztást ott, ahol az csak az erdők rendkívüli igénybevételével elégíthető ki teljesen s mint ilyen, a jövőbeli ipari fogyasztás nyersanyagát csirájában éli fel, azaz a tűzifafogyasztás vonalán. Ipari célra se tűrjük azonban faálio-

mányoknak olyan korban való kitermelését, amelyben optimális felhasználhatóságukat még el nem érték.

Láttnivaló mindebből, hogy más irányban indultam ugyan el s más úton haladtam az okfejtésben, végül mégis ugyanoda jutottam, ahová Te értél. Ez mindkettőnk számára elégtétel lehet s egyszersmind azt is jelenti, a bizonyított tétel olyan erős, hogy bármiképpen kezdjük is el a gondolatmenet láncolatát szőni, szükségkepp ugyanarra az eredményre jutunk.

A régi igaz barátsággal üdvözlő:

Dr. Földváry László.

*

Örömmel hozom soronkívül Földváry barátom hozzászólását, amelynek az elmaradását — őszintén megmondom — igen csodáltam volna.

Nem akarok ismétlésekbe esni, ezért nem térek ki bővebben a fejtegetéseire.

Akik előadásom szövegét figyelmesen elolvasták, bizonyára megértették, miért választottam a statisztika általánosan ismert és használt eljárásaival szemben *nemzet-, sőt világgazdasági* megfontolások alapján — tudatosan — túlzottaknak látszó értékeket számításaim kiindulópontjául.

Egyébként rámutattam (650. old.), hogy az 1925-től 1930-ig terjedő hat év átlagfogyasztása mindössze 12 $\frac{1}{2}$ -kal volt kevesebb az 1928. évi csúcscsértéknél.

Nyilvánvaló tehát, hogy faszükségletünk jövő mértékének a megállapításához eddigi *statisztikánk* — éppen a Földváry részéről is elismert nagy hiányai miatt — nem szolgálhat egyedüli megnyugtató alapul, bármilyen módszerekkel is mesterkedjünk vele.

Meggyőződéseim, hogy ha hazánk szerencsésen kerül ki a mostani háborús viharból és kiszélesedett határai közt legalább a 15 év előtti életszínvonal érvényesülhet, fafogyasztásunk a számításom szerinti mértéket is meg fogja haladni.

Nekünk pedig — úgy vélem — tűzön-vízen keresztül erre kell felkészülnünk!

És örülök, hogy ebben egyetértünk.

Mihályi.

Zsombory Ignác előadása.

Zsombory Ignác ny. m. kir. főerdőtanácsos, az Uglyai Faipar Rt. igazgatója f. hó 9-én a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet erdőmérnöki szakosztályában nagy érdeklődéssel fogadott előadást tartott, amelynek „Budapest székesfőváros tűzifaellátása” volt a címe

A minden részletében teljes tájékozottsággal összeállított anyag kitűnően megvilágította azt a kapcsolatot, amely a székesfőváros és az egész ország tűzifaellátása között fennáll és így biztos alapot szolgáltatott a levont következtetésekhez.

Az előadó — aki az elmúlt években szolgálati beosztása folytán is behatóan foglalkozott a kérdéssel, tehát kialakulásának minden mozzanatát jól ismeri — a trianoni békeszerződés utáni első évekig nyúlt vissza és a statisztikai adatok, valamint az egymást követő kormányrendeletek tükrében mutatta be a székesfőváros tűzifa-fogyasztásának a képét és ennek során ismételten hivatkozott azokra a megállapításaira, amelyekről lapunk múlt évi VIII. füzetében közölt tanulmánya is beszámolt.

Az a tény, hogy az 1928/1929. évi szibériai télben a széntermelés nagymértékű csökkenése ellenére sem volt fainség Budapesten, míg 1939/1940. évben — tehát Kárpátalja visszatérése után — katasztrófális volt a helyzet, mindenesetre olyan tény, amely céltudatos, átfogó *érvényű és idejében történő intézkedések* szükségét hirdeti.

Mai erdőállományunk mellett tűzifahiányról szónak sem szabadna lennie, de az előadó hangsúlyozta, hogy a munka- és fuvarberek szabályozása, illetőleg a munkások ellátásának a termelő üzemenken keresztül való biztosítása nélkül a *termelést komoly veszély fenyegeti* és ezért sürgős hatósági rendszabályokra van szükség.

A tárgyilagosan bíráló, általános figyelemmel hallgatott tanulmányhoz *Biró Zoltán és Jászy Béla* szóltak hozzá.

AZ ERDÉSZETI ZSEBNAPTÁR.

Nagy nehézségek és sok munka árán mégis eljutottunk odáig, hogy ennek a hónapnak a végén lezárjuk a Zsebnaptár anyagát és így reméljük, hogy — hacsak valamilyen *külső* akadály nem gátol bennünket — további néhány hét múlva előfizetőink kezébe adhatjuk a régóta várt segédkönyvet.

Utolsó fejezete az „Erdőtiszti Címtár” lesz.

A közületi és magánerdőtisztek adatainak a megküldésére a m. kir. erdőfelügyelőségeket és m. kir. erdőfelügyelőségi kirendeltségeket kértük fel, amelyek — hivatalos nyilvántartásaik alapján — a legilletékesebbek ebben a kérdésben.

Igen örülnénk azonban, ha azoknak a magyar erdőmérnököknek a neve sem maradna ki a Címtárból, akik *szabad pályán* működnek és így nem esnek nyilvántartási kötelezettség alá.

Ezért lapunk útján kérjük összes érdekelt kartársainkat, közöljék adataikat (név, cím, lakóhely) *egyenesen velünk*, hogy jegyzékbe foglalásukról idejében gondoskodhassunk.

Hangsúlyozzuk, hogy a Címtár nemcsak az erdőmérnökökre terjed ki, hanem magában foglalja azoknak az erdészeti alkalmazottaknak a nevét is, akik az 1935. évi IV. t.-c. 309. §-a alapján *erdőtiszti* munkakört töltenek be.

Ezenfelül az államerdészetnél legújabbán történt m. kir. erdészeti műszaki tiszt és főtiszt kinevezések mintájára felvesszük a Címtárba azokat a középfokú végzettségű, magánszolgálatban álló erdészeket is, akik *munkaadójuk bejelentése szerint jelenleg már tisztviselői minőségben teljesítenek szolgálatot*.

Felkérjük tehát az erdőbirtokos urakat, hogy az erre vonatkozó bejelentést az illetékes m. kir. erdőfelügyelőségénél vagy m. kir. erdőfelügyelőségi kirendeltségénél **január hó 25-éig** megtenni szíveskedjenek, mert a Címtár összeállítása tetemes munkát igényel és ezért a február hó 1-e után történt bejelentéseket nem vehetjük figyelembe.

Felkérjük egyben az érdekelt erdőtiszteket is, hogy amennyiben a Címtárba való felvételüket jogosnak és szükségesnek tartják, bejelentésük érdekében sürgősen eljárni szíveskedjenek.

Bejelentési íveket — a *munkaadó* kívánságára — közvetlenül is küldünk.

Adományok.

Molcsány Gábor, az újévi üdvözlés megváltása címén	25.— P
Biró Zoltán üdvözlések megváltása címén	20.— P
Pechtol János a soproni menzára	35.— P
„ „ az emlékműre	15.— P

Az „Erdészeti Lapok“ 1942. évi I. füzetének a HIRDETÉSEI.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 60 fillér. A legkisebb hirdetés ára 5 P. A támpéldány ára dronként 2 P.

EGRI ERDŐ ES FAIPAR R. T.

Fűrészek: Felnémet, Gyöngyös.

Alapítása: Gyöngyösi Parkettagyár k. f. t.

Parkettagyár Gyöngyös.

Központ: Budapest, V., József nádor-tér 1.

Távbeszélő: 18-33-97., 18-33-91.

Táviratcím: EGERFA.

31 éves, nős, erdőőri szakiskolát végzett erdőőr 8 éves gyakorlattal, az erdészet és vadászat minden ágában megfelelő jártassággal április 1-ére állást keres. Megbízható jellegére kérem a címet továbbítani. (19/1942. sz.)

ERDÉSZETI MAGNAGYKERESKEDÉS

és csemetekerti cég

KEINER REZSŐ

okl. erdőmérnök

Budapest, I., Fery Oszkár-utca 34.

Távbeszélő:

155-641

Sürgőnycím:

KEINERMAG BUDAPEST

(Keresztény cég)

AJÁNLOK: fenyő- és lombfa-magvakat, kocsányos-, kocsánytalan- és csermakkot fenyő- és lombfa-csemetéket.

VESZEK: tűzifát, szerfát, fűrészanyagot.

VUK M. és FIAI

BUDAPEST * ALAPÍTÁSI ÉV 1847

Iroda: V. ker., Kálmán-utca 10. Távbeszélő: 121-912

Fatelep: XIII. ker., Váci-út 160. Távbeszélő: 291-483

**V Á S Á R O L: TŰZIFÁT, TÖLGYHORDÓDONGÁT, FASZENET
ÉS MINDENMŰ KIVITELRE ALKALMAS LOMBSZERFÁT**

Középfokú erdőgazdasági szakiskolát végzett **erdész**, 37 éves, nős, kitűnő bizonyítványokkal, önálló munkaerő, állását változtatná. A megkereséseket „Erdész-vadász” jelígre a kiadóhivatalba kéri. (59/1942. sz.)

1942 április 1-én felveszek erélyes erdészeti szakiskolát végzett **erdészt**, akinek legalább 15 évi erdészeti és irodai gyakorlata van. A bizonyítványmásolatokat kérem a fizetési igények megjelölésével beküldeni. Gróf Rüdít Collenberg Murarátkai Erdőgazdasága, Murarátká, Zala vm. (1727. sz.)

Főerdész, 52 éves, aki belterjes erdő- és vadgazdaságok, valamint erdőgazdaság kezelését önállóan végzi, állást keres. (15/1942. sz.)

KERESZTÉNY CÉG!

Erdei vetőmagvak: erdei-, fekete-, vörös-, jegenye- és lúcfenyő, szavatolt legmagasabb csíráképeséggel! Akác-, gledicsia-, korai-, hegyi- és zöldjuhar, magas-köris-, éger-, gyertyán és szelidgesztenye.

Kocsánytalan és kocsányos

tölgy makk!

Cser makk!

Bükk makk!

KÖSZEGI FENYŐMAGPERGETŐ és FAISKOLÁK
WÄCHTER GYULA és FIA, KÖSZEG, Vas vm.
Távbeszélő: 42. sz., a déli órákban és esti 6 órától 46. sz.
Sürgőnycím: Magpergető Köszeg. — Postalokarékpenztár 24127. sz.

**Erdészeti
csemeték:**

erdei-, fekete-, lúcfenyő, vörös-, sima-, jegenye-, ezüst- és Douglas-fenyő. — Akác-, tölgy-, cser-, éger-, magas-köris-, nyír-, gyertyán- és bükkcsemeték **elsőrendű minőségben!**

Gyümölcsvadoncok, sorfák, díszfenyők, díszbokrok

Kérjen ajánlatot.

A MAGYAR FAISKOLAI SZÖVETSÉG TAGJA

ALAPÍTÁSI ÉV 1919.

"SILVA" ERDŐGAZDASÁGI VÁLLALAT

Thiringer János okl. erdőmérnök
KÖRMEND

Erdeimag - nagykereskedés.

Magpergetőgyár. ♦♦ Csemetekertek.

Központ: Körmend, távb.: 52 • Fióktelep : Zalaegerszeg, távb.: 19

Ajánl: Kiváló minőségű, elismert legmagasabb csiraképességű, saját pergetésű **fenyőmagvakat**, hazai és szlavóniai származású **tölgy- és csermakkot**, mindennemű **erdészeti és gyümölcsmagvakat** erdőgazdaságok, gyümölcsfaiskolák és kertészetek részére. Mindennemű **erdei csemetéket, diszfenyőket, disz- és sorfákat, diszcserjéket, rózsákat, gyümölcsvadoncokat és gyümölcsfákat**, valamint az összes egyéb **faiskolai termelvényeket** saját nagykiterjedésű és mintaszerűen kezelt csemetetelepeiről.

A PICETOL vadragás elleni védőszer magyarországi kizárólagos képv.

A Magyar Faiskolai Szövetség tagja.

Erdész, 2 éves szakiskolai végzettséggel, hosszú erdő- és vadgazdasági gyakorlattal állást keres. **Vitéz Nagy Lajos** erdész, Nyírbéltelek. (43/1942. sz.)

Celtiszfát vennék. Legkisebb mennyiséget is. Köbméterenként 100 pengőtől felfelé ab állomás. Közvetítőt jól díjazok. **Spielmann**, Budapest, III., Bécsi-út 147. (42/1942. sz.)

ERDEI-. FEKETE-, LÚC-, JEGENYEFENYŐT,

VÉKONY GÖMBÖLYEGFAT Vezetékoszlopok

céljaira 7—8 méter hosszúságtól felfelé minden hosszban készpénzfizetés ellenében magas áron vásárolunk. Ajánlatokat kérünk

„UNA“ Faértékesítő Rt., Bpest V, Deák Ferenc-u. 6.

(Távbeszélő: 183—856*) szám alá.

*Mindenféle tűzifát, szec-
fát, valamint tüzi- és szec-
fatermelést a legelőnyö-
sebb egységeken minden
mennyiségben vásárolunk*

PROMETHEUS

FA, SZÉN ÉS KOKSZ RT.

(azelőtt WINTER HERMANN RT.)

Budapest, V., Vilmos császár-út 72. Tel.: 1-112-69

2—4 méter magas, 5—7 cm átmérőjű
babkarót

keresünk megvételre 100.000 darabos tételben. Az ajánlatokat a szállí-
tási határidő megjelölésével az „Erdészeti Lapok” kiadóhivatalába kér-
jük „Karósbab-termelés” jeligére. (1719. sz.)

„SLAVONIA”

MAGYAR FAIPAR RT.

Vásárol:

erdő- és fakitermeléseket

Elad:

fűrészelt keményfát, falemezeket

BUDAPEST, X., KEREPESI-ÚT 29. SZ.

(1147. sz.)

Okleveles erdész 20 évi gyakorlattal állást keres. Vállalkozik
kisebb erdőbirtok önálló kezelésére. Címe: „Megbízható” jelige alatt a
kiadóhivatalban. (1512/1941. sz.)

Az „Erdészeti Lapok” 1941. évi évfolyama kifogástalan állapot-
ban eladó 20. — pengőért. Báró Kende György, Cégénydányád. (1751. sz.)

Ha legjobban akarja eladni

rezgőnyár,
kanadai nyár,
esetleg szép fehérenyár,
valamint fűzfa-

rönköit

(25 cm. átmérőtől felfelé), forduljon a

Magyar Általános Gyufaipari Rt.-hoz

Budapest, V., Tűkőr-utca 4. szám

(1511. sz.)

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Gönc nagyközség (Abaúj-Torna vm.) egészen nyilvánosan eladja a Büdöstő és Dobogó oldal elnevezésű erdőrészeiben tő mellett fekvő és mintegy **72 m³-t kitevő tölgyrönköket** és a Dobogó oldal nevű erdőrészen az utak mellé leközelített mintegy **100 m³ fenyő-faragottfát**.

Az írásbeli zárt ajánlatokat az árverés napjáig Gönc község előjáróságához címezve és a boríték felső balsarkán „Ajánlat a tölgy- és fenyőfatömegre” megjelöléssel kell beadni és 500 pengő bánatpénzzel, illetve ilyen értékű betétkönyvvel a feltételek szerint.

Az árverés ideje: 1942 január 22-én délelőtt 11 óra.

Az árverés színhelye: Gönc nagyközség tanácsterme.

Az árverés egészen nyilvános, írásbeli ajánlatokkal.

Az árverési feltételek megtekinthetők a gönci község házában és a kassai m. kir. erdőfelügyelőség hivatalában a hivatalos órák alatt.

Az árverésre kerülő fatömeg előzetes értesítés mellett a helyszínen bármikor is megtekinthető.

Utóajánlatokat nem fogadunk el, hasonlóan az árverés időpontja után benyújtott ajánlatokat is figyelmen kívül hagyjuk.

Gönc, 1941 december 30.

Nagy György s. k.,
jegyző

Bagcsányi István s. k.,
bíró.

(2/1942. sz.)

(8778/1941. sz.)

**Úrbérl, közbirtokossági
és magánerdőbirtokok**

1749 sz.

kitermelését, értékesítését

és pénzügyi lebonyolítását

vállalja az

Egyesült Fatermelők és Fafeldolgozók

Kárpataljai Termelő és Értékesítő Szövetkezete

Budapest, V. ker., Vilmos császár-út 74.

SALY ÁRPÁD

NYUG. MIN. O.-TANÁCSOS,

FA- ÉS SZÉNNAGYKERESKEDŐ

IRODA: Budapest, XI., Horthy Miklós-
út 46. szám. Távb.: 268-099, 259-385.

TELEP: Kelenföld állomás, T.: 268-615.

911. sz.

VERSENYTÁRGYALÁSI HIRDETMÉNY.

A beszercei m. kir. erdőigazgatóság nyilvános írásbeli árverés útján eladja Kosna község határában levő és a nevezett község, valamint a naszói iskola- és ösztöndíjalapok közös tulajdonában lévő „Obcinei oldal” nevű erdejében az „A” gazd. oszt. I. vs. 1 t. 30/31 e. r.-nek az 1941—42. évi 29.7 kat. hold vágásterületen található, összesen **13.303 m³-re becsült faállományát**, amelyből 11.671 m³ a fenyőszerfa, 1345 ürm³ a bükküzifa és 287 m³ a fenyőtűzifa.

A faállomány tövön kerül értékesítésre.

A kikiáltási ár 90.800 P, azaz Kilencvenezernyolcszáz P.

Az ajánlattevők zárt borítékban lepecsételt ajánlataikat 1942. január hó 20-án d. e. 11 óráig adhatják be az erdőigazgatóság segédhivatalában a kikiáltási ár 10%-át kitevő készpénz vagy értékpapír-biztosítékkal együtt; a benyújtott ajánlatok fölött az erdőigazgatóság árverési bizottsága ugyanekkor határoz.

Az ajánlathoz melléklendő az 55.200/1941. A. K. rendelet 15. §-ában előírt nyilatkozat és árlevelet.

Az árverési feltételek az erdőigazgatóság irodahelyiségében megtekinthetők.

M. Kir. Erdőigazgatóság.

(1/1942. sz.)

(3478/1941. sz.)

VERSENYTÁRGYALÁSI HIRDETMÉNYEK.

A mezőhegyesi m. kir. állami ménesbirtok igazgatósága cölöpnek való **210 drb. tölgy- vagy akác-**, hídgerendának való **165 drb. tölgy-**, pallónak való **165 drb. I. oszt. tölgy-haszonfa** és pallónak való **30 drb. I. oszt. kőris-haszonfa** szállítására versenytárgyalást hirdet.

Az ajánlatokat 1942. év január hó 27-én d. e. 10 óráig kell beadni a ménesbirtok igazgatóságához, ahol a részletes feltételek is megtudhatók.

*

A magyar királyi államvasutak igazgatósága **945.698 drb. talpfa**, továbbá **6015 m³ tölgy váltótalpfa** és **12.223 m³ műhelyi faanyag** szállítására nyilvános versenytárgyalást hirdet.

Az ajánlatokat a m. kir. államvasutak igazgatóságánál (VI., Andrássy-út 75. III. em. 336. sz.) 1942. évi január hó 23.-án déli 12 óráig kell benyújtani, ahol a részletes feltételek is megtudhatók.

Okleveles erdőmérnök

42 éves, egészséges, családos, katonaviselt, keresztény, aki nagyobb belterjes uradalmak igazgatását önállóan vezette és a hegyvidéki erdőgazdaság minden ágában, valamint faipari üzemek vezetésében kellő szakismereteket szerzett, jogi és kereskedelmi képzettséggel, vadgazdaságok szervezésében, vadaskertek kezelésében jártas, állását változtatná. Legjobb referenciái vannak. Csak vezető állást vállal. Címe a kiadóhivatalban. (1388. sz.)

VERSENYTÁRGYALÁSI HIRDETMÉNY.

A beszercei m. kir. erdőigazgatóság nyilvános írásbeli árverés útján eladja az Óradna község tulajdonához tartozó s alant felsorolt erdők 1940—1941. évi vágásaiban visszamaradt **fenyő- és bükkfát**:

1. Szécsi völgy	359 m ³	fenyőszerva,
2. Kobasel völgy	400 m ³	"
3. Dosul Obcinei völgy	83 m ³	"
és 73 m ³ bükkützifa,		
4. Marti völgy	193 m ³	"

A becsült famennyiség kikiáltási ára:

1. Szécsi völgy	5130.— P
2. Kobasel völgy	3830.— P
3. Dosul Obcinei völgy	1050.— P
4. Marti völgy	3020.— P

A fát *tövön* minden egyes erdőrészben külön értékesítjük.

Az ajánlattevők zárt borítékban lepecsételt ajánlataikat 1942. január hó 27-én d. e. 12 óráig adhatják be az erdőigazgatóság segédhivatalában a kikiáltási ár 10%-át kitevő készpénz- vagy értékpapír-biztosítékkal együtt; a benyújtott ajánlatok fölött az erdőigazgatóság árverési bizottsága ugyanekkor fog dönteni.

Az ajánlathoz melléklendő az 55.200/1941. Á. K. rendelet 15. §-ában előírt nyilatkozat és árlevezető. Az árverési feltételek az erdőigazgatóság 72. sz. irodahelyiségében megtekinthetők.

Beszterce, 1942. évi január hó 3-án.

M. Kir. Erdőigazgatóság.
(5711/1941. sz.)

(5711/1941. sz.)

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Nagybánya sz. kir. megyei város polgármestere pályázatot hirdet e városnál megüresedett s a VIII. fizetési osztály 3. fokozatába sorolt **főerdőmérnöki** állásra.

Erre az állásra pályázhatnak az 1935. évi IV. t.-c. 47. §-ában megkivánt szakképzettségű s az ott megjelölt feltételeknek megfelelő okleveles erdőmérnökök.

Az állás betöltése a 900/1941. M. E. sz. rendelet 3—7. §-aiban foglalt rendelkezések és az 1938. évi IV. t.-cikknek a pályázatoknál előnyben részesítendőkre vonatkozó rendelkezések figyelembevételével történik.

Felhívom tehát az érdeklődőket, hogy kérelmeiket, illetve a

900/1941. M. E. sz. rendelet 5. §. (1) bekezdésében előírt „Személyi lap“-jaikat a (3) bekezdésben megkívánt és képesítésükre, valamint esetleges előző szolgálataikra vonatkozó összes okmányaikkal felszerelve 1942. évi január hó 20. napjáig bezárólag a M. Kir. Belügyminiszter Úrhoz címezve a polgármesteri hivatalnál okvetlenül nyujtsák be.

Nagybánya, 1942. január 2.

Dr. Rozner István s. k.,
h. polgármester.

(9396/1941. sz.)

(25/1942. sz.)

VERSENYTÁRGYALÁSI HIRDETMÉNY.

A beszercei m. kir. erdőigazgatóság nyilvános írásbeli árverés útján eladja a Romoly község határában levő és a naszódvidéki határör-ezredbeli községek tulajdonához tartozó „Stefanita“ nevű erdőrészben visszamaradt, a kijelölési vámrájon A, B, C és D-vel jelzett területen található mintegy **10.000 m³-re becsült bükkfa-állományt.**

A faállomány tövön kerül értékesítésre, még pedig a vevő kitermelte rönkök köbméter a tűzifa erdei ürméter (á 1.30 cm magas) szerint.

A választékok kikiáltási árai:

Lemez- (furnír-) rönkö	11.40 P
I. o. bükk rönkö	7.70 P
II. o. „ „	3.— P
Tűzifa	1.70 P

Az ajánlattevők zárt borítékban lepecsételt ajánlataikat 1942. január hó 26-án d. e. 10 óráig adhatják be az erdőigazgatóság segédhivatalában a 3000 P készpénz- vagy értékpapírbiztosítékkal együtt.

Az ajánlattevők kötelesek az Á. K. 55.200/1941. sz. rendelet 15. §-ában foglaltaknak eleget tenni.

Az árverési feltételek az erdőigazgatóság irodahelyiségében megtekinthetők.

M. Kir. Erdőigazgatóság.

(24/1942. sz.)

(5669/1941. sz.)

A rend kedvéért!

Nagyon kérjük t. olvasóinkat, szíveskedjenek a magyar erdőtisztikar tagjainak **név-, cím-, rang- és lakásváltozását** nekünk minden alkalommal bejelenteni, *hogy mindenkinek megadhassuk, ami őt illeti.*

Az „Erdészeti Lapok“ esetleg elveszett példányainak a **pótlását** is csak akkor vállalhatjuk, ha t. tagtársaink és előfizetőink **cím- és lakásváltozásukat** velünk idejében közlik.

Kérjük azonban, hogy a **pótlás iránti igényüket** az illető füzet megjelenése után **két héten belül** szíveskedjenek bejelenteni, mert később nem áll módunkban a kért füzeteket díjtalanul megküldeni.

Az „Erdészeti Lapok“ 1942. évi I. füzetének a tartalma:

(Inhalt. — Sommaire. — Contents.)

Tagdíjbefizetési kérelem	1
Waldbott Kelemen báró: A 75 éves Egyesület. — (Unser 75 jähriger Verein. — 75 ans d'existence de notre Association. — Our 75 Year Old Association.)	2
Vági István: A gödöllői arborétum talajkémiai vizsgálata. — (Bodenchemische Untersuchungen im Arboretum von Gödöllő. — Examen chimique du sol de l'Arboretum de Gödöllő. — Chemical Tests of Soil of the Arboretum in Gödöllő.)	
Rónai György: Hozzászólás az Árelenőrzés Országos Kormánybiztosának 56.000/1941. Á. K. számú rendeletéhez. — (Anmerkungen zur Verordnung No. 56.000/1941. Á. K. des Landes-Preiskommissars. — Observations sur l'ordonnance no 56.000/1941 du Commissariat des Prix. — Remarks on Order No 56.000/1941. Á. K.)	11
Babos Imre: Az árkerítés alföldi szemmel nézve. — (Die Preisfrage auf der Tiefebene. — La question des prix dans la Grande-Plaine. — Wood-Prices in the Great Plain.)	16
Értesítés az 1941. évi december hó 18.-án Budapesten tartott 75. évi jubileumi közgyűlés jegyzőkönyvének és a Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken végrehajtott földbirtokrendezésre vonatkozó 8430/1940. M. E. sz. rendelet kiegészítése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. számú rendeletet, valamint a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrészen a román földbirtokreform során szerzett erdőgazdasági ingatlanok használatának az ideiglenes rendezése tárgyában kiadott 200/1942. M. E. számú rendelet külön kiadványokként való megküldéséről	20
Egyesületi közlemények. — (Vereinsnachrichten. — Nouvelles de l'Association. — Society notes.)	
Választmányi ülés. (1941. évi december hó 18.-án.)	21
Irodalom. — (Literatur. — Bibliographie. — Reviews.)	
Volkert: Unternehmungen über Grösse und Verteilung des Raumgewichts in Nadelholzstämmen. (M.)	23
Zsombory Ignác: Az erdőhasználat gyakorlati kézikönyve (M.)	24
Szoncsó László: Telepítsünk géperejű digózással és szíkes legelők helyén mechanizált mezőgazdasági üzemekkel	24
Faber György: Gazdatiszti Címár	25
Hazai folyóiratok	25
Külföldi lapszemle	28
Különlélek. — (Verschiedenes. — Divers. — Notes.)	
Halálozás.	
Hinfner György †	30
Köszönetnyilvánítás. (Molcsány Gábor.)	30
Üdvözlés. (Bíró Zoltán.)	30
Személyi hírek	31
Előkészületek az agancskiállításra	34
Az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetnél kötendő 1942. évi kötelező balesetbiztosítások	35
Levélszokrény.	
Hozzászólás „A magyar erdőgazdaság feladatai“ című előadáshoz. (Földváry László dr.)	35
Zsombory Ignác előadása	40
Az Erdészeti Zsebnaptár	41
Adományok	41
Hirdetések. — (Anzeigen. — Annonces. — Advertisements.)	42

A m. kir. minisztérium 190/1942. M. E. sz. rendelete a Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken végrehajtott földbirtokrendezésre vonatkozó 8430/1940. M. E. sz. rendelet kiegészítése tárgyában.

A m. kir. minisztérium a Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeknek az országgal egyesítéséről szóló 1939:VI t.-c. 7. §-ában nyert felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §.

(1) Mindazok, akik a visszacsatolt kárpátaljai területeken a cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok (1919. évi április hó 16. napján kelt 215. számú törvény) alapján lefoglalt ingatlanokból hatósági rendelkezés útján vagy hatósági rendelkezést pótló magánjogi ügylet útján szereztek ingatlant, úgyszintén ezeknek jogutódjai, bármely címen (tulajdon, haszonélvezet, javadalom, tényleges birtoklás) birtokolják az ingatlant (az alábbiakban röviden: birtokosok), kötelesek az ingatlant a jelen rendeletnek megfelelően (1/a. és 1/b. nyomtatvány) az 1942. évi március hó 15. napjáig bejelenteni. Bejelentésre kötelesek azok is, akik hatósági határozat vagy szerződés nélkül önhatalmulag helyezkedtek a cseh-szlovák földbirtokpolitikai törvény hatálya alá eső vagy más kincstári ingatlanok birtokába. A bejelentés megtételénél a községi előljáróság (polgármester) közreműködését lehet igénybe venni.

(2) Ugyanígy be kell jelenteni a mezőgazdasági szeszgyári vagy egyéb mezőgazdasági szervezeteki tagságokat, továbbá közbirtokossági, urbéri közösségi tulajdoni hányadokat, valamint erdőbirtokossági és legeltetési társulati illetőségeket, illetve az azok alapján gyakorolt jogosítványokat is, amelyeket az (1) bekezdésben említett módon szereztek és birtokolnak (2/a. és 2/b. nyomtatványok).

(3) A cseh-szlovák földbirtokpolitikai törvények értelmében lefoglalt ingatlan birtokosa vagy annak jogutóda ugyancsak a fenti határidőben és módon köteles bejelenteni azokat a mező- és erdőgazdasági ingatlanokat, amelyeket tőle vagy jogelődjétől a cseh-szlovák állam, földhivatal vagy egyéb hatóság (a továbbiakban földhivatal) a cseh-szlovák jogszabályok alapján a) lefoglalt, de még át nem vett; b) lefoglalt, másoknak juttatott, de egyelőre még az átengedésre kötelezettnek a birtokában hagyott. Be kell jelenteni továbbá azokat az erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb [ingatlanokat] esetleg ingatlanrészeket), amelyeket a földhivatal a cseh-szlovák jogszabályok (1919. évi április hó 16. napján kelt 215. számú törvény 3. és 11. §-ai, valamint az 1920. évi január hó 30. napján kelt 81. számú törvény 20. §-a) alapján a lefoglalás alól a régi tulajdonos javára mentesített (3/a. és 3/b. nyomtatvány).

(4) Az ingatlanok fekvése szerint illetékes községi előljáróság (polgármester) köteles ugyancsak az (1) bekezdésben megszabott határidőig összeállítani a bejelentést a földművelésügyi miniszter rendelkezése alatt álló azokra az ingatlanokra, amelyeket a földhivatal a volt tulajdonostól a cseh-szlovák jogszabályok alapján lefoglalt ingatlanokból vett át vagy amelyeket akár lefoglalt, akár egyéb ingatlanokból jogügylettel vagy árveréssel szerzett meg, de tulajdoni juttatással ki

nem osztott, hanem állami (földhivatali) kezelésben tartott vagy haszonbérletek útján hasznosított (4/a. és 4/b. nyomtatványok).

(5) A jelen §-ban meghatározott bejelentési kötelezettség a jelen §-ban említett ingatlanokra vonatkozóan akkor is fennáll, ha a tulajdonjog a cseh-szlovák állam, földhivatal, vagy a birtokszerző javára még nincsen bejegyezve.

2. §.

(1) A birtokos helyett az ingatlanok fekvése szerint illetékes községi előjáróság (polgármester) köteles a bejelentést megtenni az 1. §. (1)—(3) bekezdése alá eső azokra az ingatlanokra:

a) amelyek gondozás nélkül maradtak, tekintet nélkül arra, hogy az ingatlanok kinek a nevében állanak és abban az esetben is, ha azokat ideiglenes intézkedés alapján valaki használja;

b) amelyek tekintetében a birtokos a jelen rendelet rendelkezéseinek megfelelő bejelentés megtételét akár hibájából, akár hibáján kívül elmulasztja.

(2) Ha a bejelentést az 1. §. (1)—(3) bekezdése alá eső ingatlanra vonatkozóan a bejelentésre kötelezett a saját hibájából mulasztja el, a bejelentésről (okmánybeszerzés, eljárás, stb.) a községi előjáróság (polgármester) gondoskodik és egyúttal a bejelentésre kötelezett ellen a bejelentés elmulasztása miatt a kihágási eljárás megindítása végett a feljelentést megteszi.

(3) A közigazgatási hatóság, mint rendőri büntető bíróság, a mulasztó felet az eljárás során felmerült költségek megfizetésében is elmarasztalhatja.

3. §.

(1) A bejelentést a rendelethez mellékelt mintáknak megfelelő s a községi előjáróságnál (polgármesternél) beszerezhető nyomtatványokon kell megtenni és az ingatlan fekvése szerint illetékes községi előjárósághoz (polgármesterhez) kell beadni. Külön bejelentést kell tenni a mezőgazdasági (ház, telek, kert, szántó, rét, szőlő, legelő, nádas, földadó alá nem eső terület), külön az erdőgazdasági (erdő, havas és erdőhöz tartozó egyéb) ingatlanokra, külön a közbirtokossági, úrbéri közösségi tulajdoni hányadokra, erdőbirtokossági és legeltetési társulati illetőségekre és külön az egyéb tagságokra.

(2) A községi előjáróságnak (polgármesternek) a 2. §. (1) bekezdés a) és b) pontjában tárgyalt esetekben a bejelentést ugyancsak a megfelelő nyomtatványokon (1/a., 1/b., 2/a., 2/b., 3/a., 3/b.) kell megtenni; ezeket a bejelentéseket a községi előjáróság (polgármester) írja alá.

(3) A bejelentésnél a lefoglalás ideje szerinti művelési ághoz kell alkalmazkodni s a lefoglaláskor erdőgazdaságilag művelt ingatlant minden esetben, tehát még akkor is az erdők között kell bejelenteni, ha a művelési ágnak időközbeni tényleges megváltozása a kataszterben és a telekkönyvben is át van már vezetve.

(4) Ha az erdőt a földhivatal mezőgazdasági ingatlannal együtt juttatta, erre a kapcsolatra mind a két bejelentőlapon utalni kell.

(5) A földhivatal által eldarabolt vagy a birtokos által hatósági engedéllyel részletekben elidegenített birtokból történt ingatlanszerzésekre vonatkozó bejelentéseket a volt birtokos — akitől a földhivatal az ingatlanokat átvette — gyűjtőneve alatt csoportosítani kell, de külön a mezőgazdasági és külön az erdőgazdasági ingatlanokra.

(6) Ha a földhivatal az erdőingatlant mezőgazdasági használatra juttatta, illetve a juttatás vagy ingatlanszerzés óta az erdőingatlan

művelési ágának megváltoztatását engedélyezte, a rendelet, illetve engedély becsatolása mellett be kell jelenteni, hogy:

a) a juttatási rendelet (művelési ág-változtatási engedély) milyen művelési ágváltoztatást (telek, kert, szántó, rét, szőlő, legelő) engedélyezett;

b) a juttatás faállománnyal együtt avagy anélkül történt;

c) a művelési ágváltoztatás a faállomány kiírtásával részben, vagy egészben megtörtént-e már, avagy csak a faállományt használták ki teljesen, vagy részlegesen tarvágással, vagy ritkítással;

d) a még részben, vagy egészben lábonálló faállománynak átlagosan mennyi a kora és melyek a fafajai.

(7) Az előbbi bekezdésben említett esetekben, valamint erdőként juttatott ingatlanokra fel kell sorolni a kihasznált területre és a fa-tömeg értékesítésére vonatkozó adatokat is.

4. §.

(1) Ingatlanszerzés bejelentéséhez (1/a. és 1/b. nyomtatvány) mellékelni kell az ingatlanra vonatkozó, telekkönyvi betét (telekjegyző-könyv) A., B. és C. lapjának még fennálló tételeit feltüntető magyar nyelvű kivonatát.

(2) Eredetiben, vagy ha az eredeti okmány nincs meg, a meglévő hitelesített másolatban és a községi előjáróság (polgármester) által hitelesített magyar nyelvű fordítással mellékelni kell, továbbá:

a) a földhivatal juttatási, vagy az ingatlan-szerzést jóváhagyó határozatát, vagy pedig a vonatkozó telekkönyvi végzést és a juttatási, illetve vételárt igazoló okmányt;

b) azokat az okmányokat (szerződések, telekkönyvi végzések, nyugták, elismervények, stb), amelyek hiteltérdemlően bizonyítják, hogy a bejelentésre kötelezett vagy jogelődje az ingatlanért a földhivatalnak vagy a korábbi tulajdonosnak akár közvetlenül, akár megbízott pénzügyi szerv útján a vételár tőkeösszegének törlesztéseként valósággal készpénzben mennyit fizetett ki;

c) a jelzalogos hitelezők és egyéb érdekeltel követelésére, valamint az ingatlanra fordított beruházásokra vonatkozó iratokat;

d) a cseh-szlovák illetékes hatóság rendeletét, amelyben erdő-ingatlan művelési ágának megváltoztatására, faállományának teljes vagy részleges kihasználására adott engedélyt;

e) a kitermelt fatömeg értékesítésére kötött szerződést;

f) az ingatlan biztosítására vonatkozó szerződést.

(3) Ha a földhivatal a mezőgazdasági ingatlant vagy az erdő-ingatlant mezőgazdasági használatra ugyanazon határozattal és feltételek mellett több személynek ingatlaneldarabolás útján juttatta, a juttatási határozatot, — továbbá ha az ingatlanrész még nincsen a telekkönyvben a szerzőfelek nevére bekebelezve, a telekkönyvi kivonatot is csak egy példányban kell mellékelni.

5. §.

(1) A cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok végrehajtása során szerzett mezőgazdasági szeszgyári vagy egyéb mezőgazdasági szövetkezeti tagság, — továbbá közbirtokossági, úrbéri közösségi tulajdoni hányadok, valamint erdőbirtokossági és legeltetési társulati illetőségek, — illetve az azok alapján gyakorolt jogosítványok szerzésének bejelentéséhez (2/a. és 2/b. nyomtatvány) mellékelni kell eredetiben vagy ha az eredeti okmány nincs meg, a meglévő hitelesített másolatban és a községi előjáróság (polgármester) által hitelesített magyar nyelvű fordítással:

a) a földhivatal juttatási vagy a jogosítványszerzést jóváhagyó határozatát;

b) azokat az okmányokat (szerződés, nyugták, elismervények stb.), amelyek hiteltérdemlően bizonyítják, hogy a bejelentésre kötelezett, vagy jogelődje a jogosítványért a földhivatalnak, vagy a korábbi jogosítottnak (tagnak) akár közvetlenül, akár megbízott pénzügyi szerv útján a vételár tőkeösszegének törlesztéseként valósággal készpénzben mennyit fizetett ki.

(2) Ha a földhivatal a szövetkezeti tagságot, a közbirtokossági, úrbéri közösségi tulajdoni hiányadot, valamint az erdőbirtokossági és legeltetési társulati illetőséget több személynek ugyanazon feltételek mellett és ugyanazon határozattal juttatta, vagy a jogosítványszerzés azonos feltételek mellett egy közös jogügylettel történt, a juttatási határozatot, vagy a jogosítványszerzést jóváhagyó rendeletet csak 1 példányban kell mellékelni.

6. §.

(1) Az 1. §. (3) bekezdésében említett ingatlanok bejelentéséhez (3/a. és 3/b. nyomtatvány) mellékelni kell az ingatlanra vonatkozó telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) A., B. és C. lapjának még fennálló tételeit feltüntető magyar nyelvű kivonatát.

(2) Eredetiben, vagy ha az eredeti okmány nincs meg, a meglévő hitelesített másolatban és a községi előljáróság (polgármester) által hitelesített magyar nyelvű fordítással mellékelni kell továbbá:

a) a földhivatal lefoglalási, juttatási, kártalanítási, mentesítési határozatát és ha már megállapítást nyertek, a juttatási, illetve kártalanítási árt igazoló okmányt;

b) a cseh-szlovák illetékes hatóság rendeletét, amelyben erdő-ingatlan művelési ágának megváltoztatására, faállományának teljes, vagy részleges kihasználására adott engedélyt;

c) a jelzálogos hitelezők és egyéb érdekeltek követelésére vonatkozó iratokat;

d) a lefoglalt ingatlanok biztosítására vonatkozó szerződést.

7. §.

(1) A földhivatal által átvett, illetve szerzett, de ki nem osztott, hanem állami (földhivatali) kezelésben tartott ingatlanokra vonatkozó bejelentéshez (4/a. és 4/b. nyomtatvány) mellékelni kell az ingatlanra vonatkozó:

a) telekkönyvi betét (telekjegyzőkönyv) A., B. és C. lapjának még fennálló tételeit feltüntető magyar nyelvű kivonatát;

b) kataszteri birtokív hiteles másolatát.

(2) Eredetiben, vagy ha az eredeti okmány nincs meg, a meglévő hitelesített másolatban és a községi előljáróság (polgármester) által hitelesített magyar nyelvű fordítással mellékelni kell továbbá:

a) a földhivatal lefoglalási és átvételi határozatát, jogügylettel való ingatlanszerzés esetén az átruházási szerződést, árverésen való szerzés esetén az árverési jegyzőkönyv másolatát és a kártalanítási, illetve vételárt igazoló okmányt;

b) ha az ingatlan haszonbérbe van adva, a földhivatal és az ingatlan jelenlegi haszonbérelője között létrejött haszonbérleti szerződést;

c) az ingatlan biztosítására vonatkozó szerződést.

(3) Ha a földhivatal az előbbi bekezdés alá eső ingatlant teljesen azonos szerződéssel több személynek adta haszonbérbe, a bejelentéshez a haszonbérleti szerződést csak egy példányban kell csatolni

és a haszonbérloket a rendelethez mellékelte minták (5/a. és 5/b. számú adatbejelentő) megfelelően kiállítandó kimutatásban kell felsorolni a haszonbérletre vonatkozó részletek feltüntetése mellett.

8. §.

Ha a rendeletben felsorolt okmányok bármely oknál fogva harmadik személyek kezében vannak, ezek a harmadik személyek kötelesek az okmányokat (hiteles másolatokat) a bejelentéshez való csatolás végett átadni a községi előjárásnak (polgármesternek).

9. §.

A bejelentésekhez szükséges telekkönyvi kivonatokat a községi előjáróság (polgármester) kérelmére a telekkönyvi hatóság ugyancsak díj- és illetékmentesen köteles kiállítani és kiadni.

10. §.

(1) A községi előjáróság (polgármester) a bejelentéseket kiegészíti a mellékelte mintákon megszabott hivatalos adatokkal, a bejelentésekre a községi (városi) adottságokra (lakosok száma, a mezőgazdasági és erdőgazdasági ingatlanok kiterjedése, állatállomány, legelőszükséglet stb.) való figyelemmel megteszi a megjegyzéseit, külön-külön összesítő kimutatásokba foglalja a mezőgazdasági (1/a., 2/a., 3/a., 4/a. és külön kimutatásokba az erdőgazdasági (1/b., 2/b., 3/b., 4/b.) ingatlanokra vonatkozó bejelentéseket s a bejelentésekkel, valamint a beszerzett okmányokkal együtt legkésőbb 1942. évi március hó 31. napjáig megküldi a Földbirtokrendezés Pénzügyi Lebonyolítására Alakult Szövetkezet ungvári kirendeltségének, az összesítő kimutatások 1—1 külön példányát pedig a Földbirtokrendezés Pénzügyi Lebonyolítására Alakult Szövetkezetnek (Budapest, V., Géza-u. 2.).

(2) A Szövetkezet ungvári kirendeltsége a bejelentőket kiegészíti a volt cseh-szlovák földhivatal hivatalos anyagával s a mezőgazdasági ingatlanokra vonatkozó kimutatásokat a Kárpátaljai Mezőgazdasági Kamarának, az erdőgazdasági ingatlanokra vonatkozó kimutatásokat pedig az illetékes m. kir. erdőigazgatóságnak 1942. április hó 30. napjáig megküldi.

(3) A Kárpátaljai Mezőgazdasági Kamara, illetve a m. kir. erdőigazgatóság az iratokat szakvéleménye kíséretében 1942. évi június hó 15. napjáig minden községre teljes szakvéleménnyel községenként, vagy közösen érdekelt községcsoportonként terjeszti fel Kárpátalja Kormányzói Biztosához.

(4) Kárpátalja Kormányzói Biztosa a javaslatát az (1) bekezdés szerint elkülönítve ugyancsak községenként, vagy közösen érdekelt községcsoportonként 1942. évi július hó 31. napjáig terjeszti fel hozzám.

11. §.

A Földbirtokrendezés Pénzügyi Lebonyolítására Alakult Szövetkezet a 8430/1940. M. E. sz. rendeletben reárott feladatok lebonyolítására Ungváron kirendeltséget létesít.

12. §.

A 8430/1940. M. E. sz. rendelet hatálya Kárpátaljának a 14.500/1939. B. M. sz. rendeletben megállapított, illetve a 23.301/1940. B. M. sz. rendelettel módosított jelenlegi területre terjed ki.

13. §.

(1) Amennyiben cselekménye súlyosabb beszámítás alá nem esik, kihágást követ el és pénzbüntetéssel büntetendő az:

a) aki a jelen rendelet 1. §-a (1)–(3) bekezdéseiben megállapított bejelentési kötelezettségének nem, vagy nem a meghatározott időben tesz eleget;

b) aki tudva a valóságos helyzetnek részben, vagy egészben meg nem felelő adatot jelent be;

c) aki a kezében lévő okmányokat a 8. §. rendelkezése ellenére nem szolgáltatja be az előjárásnak (polgármesternek).

(2) A pénzbüntetésre az 1928: X. t.-c. rendelkezései az irányadók.

(3) Kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntetőbírósnak hatáskörébe tartozik. Az 1929: XXX. t.-c. 59. §-a (1) bekezdésének (3) pontjában foglalt rendelkezés szempontjából szakminiszternek a földművelésügyi minisztert kell tekinteni.

14. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1942. évi január 10.

Dr. Bárdossy László s. k.,
m. kir. miniszterelnök.

1/a. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. számú rendelethez.

MEZŐGAZDASÁGI INGATLANOK SZERZÉSENEK BEJELENTÉSE.

Az ingatlan fekvése szerinti közigazgatási kirendeltség:

Járás:

Város: Község:

Az ingatlan területe: kat. hold . . . n. öl.

Az ingatlan volt tulajdonosának (birtokosának), akié az ingatlan közvetlenül az eredeti juttatás, illetve szerzés előtt volt:

neve:

lakóhelye és pontos címe:

Az ingatlan jelenlegi tulajdonosának (birtokosának):

neve:

lakóhelye és pontos címe:

Az ingatlan javadalmasának:

neve:

lakóhelye és pontos címe:

Az ingatlan haszonélvezőjének:

neve:

lakóhelye és pontos címe:

A csatolt iratok (okmányok) száma: . . . drb.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak

Budapest.

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken a cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok alapján lefoglalt mezőgazdasági ingatlanokból történt ingatlanszerzések bejelentése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. számú rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az alábbi adatokat jelentjük be:

ELSŐ RÉSZ.

(A szerzőfél, vagy jogutódja által töltendő ki.)

I.

A birtokosra vonatkozó adatok.

A jelenlegi tulajdonos (birtokos):

1. Milyen címen és mikor szerezte az ingatlant: *eredeti-, vagy továbbjuttatás, adásvétel, ajándékozás, öröklés, foglalts útján** 19 . . . évi . . . havában.

2. Ha juttatás útján szerezte az ingatlant, a juttató határozat kelte és száma (a határozat csatolandó):

3. Ha továbbjuttatás útján szerezte az ingatlant, a továbbjuttató határozat kelte és száma (a határozat csatolandó)

4. Ha szabadkézből hatósági jóváhagyással szerezte az ingatlant, a jóváhagyó határozat kelte és száma (a határozat csatolandó):

5. Ha nem eredeti szerző, kitől szerezte az ingatlant (név, lakóhely):

6. Mikor költözött be:

a) Magyarországra: . . . év . . . havában.

b) a községbe . . . év . . . havában.

7. Honnan költözött be: . . . községből (. . . ország).
járás

8. Állampolgársága:

a) 1918. október 28. előtt:

b) jelenleg:

9. Községi illetősége:

a) 1918. október 28. előtt:
község ország.

b) jelenleg község ország.

10. Főfoglalkozása:

a) az ingatlanszerzés előtt:

b) jelenleg:

11. Személyi adatai:

családi állapota:

születési helye és éve:

vallása:

anyanyelve:

anyanyelvén kívül milyen más nyelven beszél még:

gyermekeinek száma, életkora:

katonai szolgálata:

harctéri szolgálata:

rangfokozata:

kitüntetései:

hadirokkant-e:

hadiözvegy (árva)-e:

az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e, vagy nem:

12. A szerzett ingatlanon felül:

a) 1939 március 15-én még hol és mekkora mezőgazdasági ingatlana volt:

b) a bejelentés időpontjában hol és mekkora mezőgazdasági ingatlana van:

* A dűltbetűs szövegből a nemkivánt rész törölendő.

13. Ha az ingatlan javadalmi birtok, a jelenlegi javadalmas:
 neve:
 lakóhelye:
 foglalkozása:
 A birtoknak mióta és milyen jogcímen javadalmasa:
 14. Ha az ingatlant haszonélvezeti jog terheli, a jelenlegi haszon-
 élvező:
 neve:
 lakóhelye:
 foglalkozása:
 a birtoknak mióta és milyen jogcímen haszonélvezője:

 az 1939.IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e, vagy nem:

II.

A szerzett birtokra vonatkozó adatok.

A lefoglalt ingatlanból hatósági rendelkezés útján, vagy ható-
 sági rendelkezést pótló magánjogi ügylet, avagy önhatalmú birtokba-
 helyezkedés útján szerzett mezőgazdasági ingatlan:

1. Fekvése: közigazgatási kirendeltség
 község.
2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sor-
 szám, helyrajzszám). (A kivonat csatolandó):

3. Területe összesen: kat. hold n. öl.
4. Az ingatlan telekkönyvi átírása:
 a) megtörtént-e már:
 b) ha nem történt meg, kinek a nevében áll:

5. Megoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint:
 a) a lefoglalás időpontjában:
 háztelek: n. öl
 kert: kat. hold
 szántóföld: " "
 rét: " "
 szőlő: " "
 legelő: " "
 erdő: " "
 nádas: " "
 földadó alá nem eső terület: " "
 b) a jelenlegi állapot szerint:
 háztelek: n. öl
 kert: kat. hold
 szántóföld: " "
 rét: " "
 szőlő: " "
 legelő: " "
 erdő: " "
 nádas: " "
 földadó alá nem eső terület: " "
6. Az ingatlannal együtt szerzett lakó- és gazdasági épületek le-
 írása:

7. A szerzés óta emelt lakó- és gazdasági épületek közül:

a) a saját anyagi erejéből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

b) a részben kölcsönből építettek leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

c) az egészben kölcsönből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

d) az építésre felvett kölcsön összege: Kc.

e) a hitelező neve, pontos címe és a még fennálló kölcsön összege (okmánnyal igazolandó):

f) államsegélyből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

g) az építésre kapott államsegély összege (okmánnyal igazolandó): Kc.

h) az államsegélyből a bejelentés napjáig törlesztett összeg (okmánnyal igazolandó): Kc.

8. Az ingatlannal együtt szerzett üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések leírása:

9. A szerzés óta emelt üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések közül:

a) a saját anyagi erejéből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

b) a részben kölcsönből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

c) az egészben kölcsönből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

d) az építésre felvett kölcsön összege: Kc.

e) a hitelező neve, pontos címe és a még fennálló kölcsön összege:

f) az államsegélyen építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

g) az építésre kapott államsegély összege (okmánnyal igazolandó): Kc.

h) az államsegélyből a bejelentés napjáig törlesztett összeg (okmánnyal igazolandó): Kc.

III.

A vételárra, beruházásokra, használatokra vonatkozó adatok.

(Ennek a szakasznak összes tételeit okmányokkal kell igazolni.)

1. A bejelentett ingatlan juttatási ára: Kc.

2. A bejelentett ingatlan vételára: Kc.

3. A juttatási (vétel)-ár tőkeösszegéből a jelenlegi birtokos, vagy pedig öröklés, ajándékozás esetén jogelődje és ő maga:

a) már kifizetett: Kc.

b) kinek fizetett (név, lakóhely):

- c) még tartozik: Kc.
 d) kinek tartozik:
 4. A vételáron felül:
 a) mekkora bekebelezett adósság terheli a birtokot: Kc.
 b) mikor nyertek ezek a terhek bekebelezést:
 5. Mennyi az ingatlanra fordított hasznos beruházások értéke: Kc.
 6. Ha az ingatlan biztosítva van:
 a) a biztosító intézet neve, székhelye és címe:
 b) az egyes ingatlanrészek milyen kár ellen mekkora összegre, melyik évtől melyik esztendeig, milyen feltételek mellett vannak biztosítva:

IV.

A birtok kezelésére vonatkozó adatok.

(Haszonbérlet esetén a bérleti szerződést csatolni kell.)

1. A jelenlegi birtokos saját kezelésben tartja-e az ingatlant:
 2. Ha az ingatlan haszonbérbe van adva, a jelenlegi haszonbérő neve és pontos lakcíme:
 3. A haszonbérő főfoglalkozása:
 4. A haszonbérleti jogviszony tartama: . . . évi . . . hó . . . napjától . . . évi . . . hó . . . napjáig.
 5. Mennyi az évi haszonbér: P.
 6. A haszonbérő az 1939:IV. t.-c. hatálya alá esik-e, vagy nem:

V.

A bejelentésre kötelezett esetleges megjegyzései.

.

VI.

A mellékelt okmányok.

1.	11.
2.	12.
3.	13.
4.	14.
5.	15.
6.	16.
7.	17.
8.	18.
9.	19.
10.	20.
- 1942. évi hó . . . napján.

Előttünk:

.
 községi bíró.

.
 bejelentésre kötelezett.

.
 községi jegyző.

MÁSODIK RÉSZ.

(A községi előljáróság [polgármester] által töltendő ki.)

1. Az egyes birtokrészeknek az adókiivetés alapjául szolgáló kataszteri tiszta jövedelme:

2. Az ingatlant terhelő köztartozások összege:

a) 1939. VII. 1-én: P

b) a bejelentés időpontjában: P

c) ki lett volna köteles ezt a köztartozást rendezni:

3. Gondozatlanul maradt ingatlan tulajdonosa (birtokosa) az ingatlant:

a) a visszacsatolás előtt, vagy után hagyta el:

b) önként hagyta el, vagy kiutasított:

c) van-e kár az ingatlanon:

d) az ingatlan most miként van hasznosítva:

e) kinek a rendeletére van hasznosítva:

5. A községi előljáróság (polgármester) megjegyzései:

. 1942. évi hó napján.

községi bíró

községi jegyző.

2/a. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. sz. rendelethez.

A CSEH-SZLOVÁK FÖLDBIRTOKPOLITIKAI JOGSZABÁLYOK
VÉGREHAJTÁSA SORÁN SZERZETT MEZŐGAZDASÁGI SZESZ-
GYÁRI VAGY EGYÉB MEZŐGAZDASÁGI SZÖVETKEZETI
TAGSÁGOK BEJELENTÉSE.

Az ingatlan fekvése szerinti közigazgatási kirendeltség:

Járás

Község:

Város:

A jelenleg jogosított (tag):

neve:

lakóhelye és pontos címe:

A csatolt iratok (okmányok) száma drb.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak

Budapest.

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken a cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok végrehajtása során szerzett mezőgazdasági szeszgyári, vagy egyéb mezőgazdasági szövetkezeti tagságok bejelentése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. számú rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az alábbi adatokat jelentem be.

I.

A mezőgazdasági szeszgyárra, mezőgazdasági szövetkezetre
vonatkozó adatok.

1. A mezőgazdasági szeszgyár, mezőgazdasági szövetkezet meg-
nevezése:
2. Elnökének neve és pontos címe:
3. Mekkora a mezőgazdasági szeszgyár vagy szövetkezet tulajdo-
nát képező ingatlan egész kiterjedése: kat. hold n.-öl.
4. Milyen építmények és berendezések tartoznak a mezőgazdasági
szeszgyár, vagy szövetkezethez:

II.

A jogosított (tag) vonatkozó adatok.

- A jogosított (tag):
1. Mikor költözött be:
 - a) Magyarországra. év havában.
 - b) a községbe: év havában.
 2. Honnan költözött be: községből (.
. járás ország).
 3. Állampolgársága:
 - a) 1918. október 28.-a előtt:
 - b) jelenleg:
 4. Községi illetősége:
 - a) 1918. október 28.-a előtt:
. község ország.
 - b) jelenleg község ország.
 5. Főfoglalkozása:
 - a) az ingatlanszerzés előtt:
 - b) jelenleg:
 6. Személyi adatai:

családi állapota:

születési helye:

születési ideje:

vallása:

anyanyelve:

anyanyelvén kívül milyen más nyelven beszél még:

gyermekének száma, életkora:

katonai szolgálata:

harctéri szolgálata:

rangfokozata:

kítüntetései:

hadirokkant-e:

hadiözvegy (árva)-e:

az 1939:IV. t. c. hatálya alá tartozik-e vagy nem:
 7. Hol és mekkora kiterjedésű erdő- és mezőgazdasági ingatlanai
voltak, illetve vannak:
 - a) 1913. október 28.-án:
 - b) 1939. március 15.-én:
 - c) a bejelentés időpontjában:

III.

A tulajdoni hányad, üzletrész, tagság megszerzésére vonatkozó adatok.

1. Ha a jelenlegi jogosított a tulajdoni hányadot, üzletrészt, tagságot, illetőleg a tagság alapján gyakorolt jogosítványt az államtól, földhivaltaltól, vagy más hatóságtól szerezte:

a) a juttató határozat száma és kelte (határozat csatolandó):

b) a juttatási ár:

c) a juttatási árból mennyit fizetett ki (okmánnyal igazolandó):

2. Ha a jeienlegi jogosított a tulajdoni hányadot, üzletrészt, tagságot, illetőleg a tagság alapján gyakorolt jogosítványt hatósági jóváhagyással szabadkézből szerezte:

a) kitől és hogyan szerezte azt (okmánnyal igazolandó):

b) a jóváhagyó hatósági rendelet száma és kelte (a határozat csatolandó):

c) a jogosítványért mennyit fizetett:

készpénzben: Kc.

ingatlanban:

3. Mennyi a szerzett tulajdoni hányad, üzletrész, illetve tagság:

IV.

A bejelentésre kötelezett esetleges megjegyzései.

V.

A mellékelte okmányok.

1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9.
5.	10.

..... 1942. évi hó napján.

..... a bejelentésre kötelezett.

Előttünk:

.....
községi bíró.

.....
községi jegyző.

3/a. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. számú rendelethez.

LEFOGLALT, DE MÉG ÁT NEM VETT MEZŐGAZDASÁGI
INGATLANOK BEJELENTÉSE.

Az ingatlan fekvése szerinti közigazgatási kirendeltség:

Járás:

Község:

Város:

Az ingatlan jelenlegi tulajdonosának (birtokosának)

neve:

lakóhelye és pontos címe:
 Az ingatlan javadalmazásának neve:
 lakóhelye és pontos címe:
 Az ingatlan haszonélvezőjének neve:
 lakóhelye és pontos címe:
 A csatolt iratok (okmányok) száma: drb.

A m. kir. Földművelésügyi Miniszter Úrnak

Budapest.

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken a cseh-szlovák jogszabályok alapján lefoglalt, de a tulajdonostól még át nem vett mezőgazdasági ingatlanok bejelentése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. sz. rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az alábbi adatokat jelentem be.

ELSŐ RÉSZ.

I.

A tulajdonosra (birtokosra) vonatkozó adatok.

1. A jelenlegi tulajdonos (birtokos) milyen címen és mikor szerezte az ingatlant: öröklés, árverési vétel, adásvétel, ajándékozás* útján 19 . . . év havában.
2. Kitől szerezte az ingatlant (név, lakóhely):
3. Mikor költözött be:
 - a) Magyarországba: év havában.
 - b) a községbe: év havában.
4. Honnan költözött be községből.
 (. járás, ország).
5. Állampolgársága:
 - a) 1918. október 28. előtt:
 - b) jelenleg:
6. Községi illetősége:
 - a) 1918. október 28. előtt: község,
 ország.
 - b) jelenleg: község
 ország.
7. Főfoglalkozása:
 - a) az ingatlanszerzés előtt:
 - b) jelenleg:
8. Személyi adatai:

családi állapota:

születési helye:

születési ideje:

vallása:

anyanyelve:

anyanyelvén kívül milyen más nyelven beszél még:

gyermekeinek száma és életkora:

katonai szolgálata:

harctéri szolgálata:

rangfokozata:

kitüntetései:

hadirokkant, hadiözvegy (árva) -e:

* A dűltbetűs szövegből a nemkívánt rész törölendő.

az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e vagy nem:

9. Ha az ingatlan javadalmi birtok, a jelenlegi javadalmas neve:

lakóhelye:

foglalkozása:

a birtoknak mióta és milyen jogcímen javadalmasa:

10. Ha az ingatlant haszonélvezeti jog terheli, a jelenlegi haszonélvező:

neve:

lakóhelye:

foglalkozása:

a birtoknak mióta és milyen jogcímen haszonélvezője:

az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e, vagy nem:

II.

A tulajdonos (birtokos) összes ingatlanaira vonatkozó adatok.

1. A tulajdonos (birtokos) Magyarországon fekvő összes ingatlanainak kiterjedése: kat. hold n. öl.

Ebből mezőgazdasági ingatlan kat. hold n. öl.
2. Az összes ingatlanaiból Kárpátalján fekszik: kat. hold n. öl.

Ebből mezőgazdasági ingatlan kat. hold n. öl.

Az ingatlanok mely községek (közigazgatási kirendeltség) határában fekszenek:

III.

Lefoglalt, de még át nem vett ingatlanra vonatkozó adatok.

A cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok alapján *lefoglalt de még át nem vett* mezőgazdasági ingatlan:

1. Fekvése. község kirendeltség.

2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sorszám, helyrajzszám):

3. Területe összesen: kat. hold n. öl.

4. A telekkönyvben kinek a nevében áll:

5. Megoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint:

a) a lefoglalás időpontjában:

házteltek: n. öl.

kert: kat. hold

szántóföld: " "

rét: " "

szőlő: " "

legelő: " "

erdő: " "

nádas: " "

földadó alá nem eső terület: " "

b) jelenlegi állapot szerint:

házteltek: n. öl

kert:	kat.	hold
szántóföld:	"	"
rét:	"	"
szőlő:	"	"
legelő:	"	"
erdő:	"	"
nádas:	"	"
földadó alá nem eső terület:	"	"
6. Az ingatlanon levő lakó- és gazdasági épületek:		
7. Az ingatlanon levő üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések:		
8. Mekkora bekebelezett adósság terheli az ingatlant:		
9. A lefoglaló határozat kelte és száma (a határozat csatolandó):		

IV.

Lefoglalt, másoknak juttatott, de egyelőre még az átengedésre kötelezettnek a birtokában hagyott ingatlanokra vonatkozó adatok.

A cseh-szlovák jogszabály értelmében lefoglalt ingatlanból másoknak juttatott, de egyelőre még az átengedésre kötelezettnek a birtokában lévő mezőgazdasági ingatlan:

1. Fekvése:	község	
	kiredeltség.	
2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sor-szám, helyrajzszám) (a kivonat csatolandó):		
3. Területe összesen:	kat.	hold
4. A telekkönyvben kinek a nevében áll:		n. öl.
5. Megoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint:		
a) a lefoglalás időpontjában:		n. öl
háztelkek:	kat.	hold
kert:	"	"
szántóföld:	"	"
rét:	"	"
szőlő:	"	"
legelő:	"	"
erdő:	"	"
nádas:	"	"
földadó alá nem eső terület:	"	"
b) a jelenlegi állapot szerint:		n. öl
háztelkek:	kat.	hold
kert:	"	"
szántóföld:	"	"
rét:	"	"
szőlő:	"	"
legelő:	"	"
erdő:	"	"
földadó alá nem eső terület:	"	"
6. A lefoglaló határozat száma, kelte (határozat csatolandó):		
7. Az ingatlanon levő lakó- és gazdasági épületek:		

8. Az ingatlanon levő üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések:

9. Kinek és milyen célra történt a juttatás:

10. A juttató határozat kelte és száma (a határozat csatolandó):

11. Ha az átvételi (kártalanítási) ár már meg volt állapítva:

a) a vonatkozó határozat kelte és száma (a határozat csatolandó):

b) az átvételi (kártalanítási) ár összege: Kc.

c) a régi tulajdonos az ingatlanért járó átvételi (kártalanítási) árat megkapta-e és kitől:

d) ha a régi tulajdonos az átvételi (kártalanítási) árat egészben vagy részben még nem kapta meg, milyen összegű követelés áll fenn: Kc.

12. Mekkora bekebelezett adósság terheli az ingatlant:

V.

A lefoglalt ingatlanok kezelésére vonatkozó adatok.

(Haszonbérlet esetén a bérleti szerződést csatolni kell.)

A lefoglalt (III. és IV. szakasz) mezőgazdasági ingatlant:

1. A tulajdonos (birtokos) saját kezelésében tartja-e:

2. Ha haszonbérbe van adva, a jelenlegi haszonbérelő:

a) neve:

b) pontos lakcíme:

c) főfoglalkozása:

d) nem esik-e az 1939:IV. t.-c. hatálya alá:

3. A haszonbérleti jogviszony tartama: évi hó napjától évi hó napjáig.

4. Mennyi az évi haszonbér:

VI.

A lefoglalt ingatlanok biztosítására vonatkozó adatok.

Ha a lefoglalt (III. és IV. szakasz) mezőgazdasági ingatlanok biztosítva vannak:

1. A biztosító intézet neve, székhelye és címe:

2. Az egyes ingatlanrészek milyen kár ellen, milyen összeg erejéig, melyik évtől melyik esztendőig, milyen feltételek mellett vannak biztosítva:

VII.

A bejelentésre kötelezett megjegyzései.

VIII.

A mellékelt okmányok.

1.	8.
2.	9.
3.	10.
4.	11.
5.	12.
6.	13.
7.	14.

Előttünk: 1942. évi hó . . . napján.

községi bíró.

bejelentésre kötelezett.

községi jegyző.

MÁSODIK RÉSZ.

(A községi előljáróság [polgármester] által töltendő ki.)

1. A lefoglalt (III. és IV. szakasz) mezőgazdasági birtokrészeknek az adókiivetés alapjául szolgáló kataszteri tiszta jövedelme:

2. Az ingatlant terhelő köztartozások összege:

a) 1939. VII/1-én: P,
b) a bejelentés időpontjában: P.

3. A községi előljáróság (polgármester) megjegyzései:

. 1942. évi hó . . . napján.

községi bíró.

községi jegyző.

4/a. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. sz. rendelethez.

ÁLLAMI (HATÓSÁGI) KEZELÉSBEN TARTOTT, VAGY HASZON-
BÉRBEN HASZNOSÍTOTT MEZŐGAZDASÁGI INGATLANOK
BEJELENTÉSE.

Az ingatlan fekvése szerinti közigazgatási kirendeltség:

Járás:

Község

Város

A csatolt iratok (okmányok) száma: db.

A m. kir. Földművelésügyi Miniszter Úrnak

Budapest.

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt karpátaljai területeken a cseh-szlovák jogszabályok alapján lefoglalt ingatlanokból átvett, valamint a cseh-szlovák állam által átruházási jogügylettel vagy árverésen szerzett és állami (hatósági) kezelésben tartott, vagy haszonbérben hasznosított Mezőgazdasági ingatlanok bejelentése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. sz. rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az alábbi adatokat jelentjük be:

I.

Az ingatlanszerzésre vonatkozó adatok.

1. A cseh-szlovák állam, földhivatal, vagy egyéb hatóság (a továbbiakban földhivatal) által a lefoglalási törvény alapján átvett s állami (hatósági) kezelésben tartott vagy haszonbérletben hasznosított ingatlan a lefoglalás előtt kinek a tulajdonában volt:

2. A földhivatal mikor vette át a volt tulajdonostól az ingatlant: évi hó . . . napján.

3. A földhivatal által az ingatlanért megállapított kártalanítás összege (okmány csatolandó) Kc.

4. A földhivatal a kártalanítás összegét, a régi tulajdonosnak (birtokosnak) kifizette-e már:

5. Ha a régi tulajdonos (birtokos) a földhivataltól a kártalanítás összegét egészben vagy részben még nem kapta meg, milyen összegű követelés áll fenn: Kc.

6. Ha a földhivatal az ingatlant átruházási jogügylettel vagy árveresen szerezte meg, kitől, mikor és mekkora vételáron történt a szerzés: -tól évi hó . . . napján Kc. vételáron.

II.

Az ingatlanra vonatkozó adatok.

A mezőgazdasági ingatlan:

1. Fekvése: közigazgatási kirendeltség község.

2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sorszám, helyrajzszám) (a kivonat csatolandó):

3. Területe összesen: kat. hold n. öl.

4. Megoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint: háztelek: n. öl.
kert: kat. hold

szántóföld: " "

rét: " "

szőlő: " "

legelő: " "

erdő: " "

nádas: " "

földadó alá nem eső terület: " "

5. A telekkönyvben kinek a nevéén áll:

6. A mezőgazdasági ingatlanon lévő:

a) lakó és gazdasági épületek:

b) üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések:

c) gazdasági eszközök és felszerelések:

d) üzemi eszközök és felszerelések:

e) szállítási eszközök és felszerelések:

f) jószágállomány:

III.

Az ingatlan kezelésére vonatkozó adatok.

1. A földhivatal az átvett (megszerzett) ingatlant hatósági kezelésben tartotta, vagy pedig haszonbérbe adta:

2. A földhivatal által házikezelésben tartott ingatlant a magyar hatóság a folyó gazdasági évben:

a) miként hasznosította:

b) kinek a rendeletére:

3. Ha a földhivatal az ingatlant haszonbérletben hasznosította, az általa behelyezett és jelenleg is a bérletben lévő haszonbérelő:

neve:

születési helye:

születési ideje:

vallása:

állampolgársága:

községi illetősége:

anyanyelve:

gyermekének száma és életkora:

katonai szolgálata:

harctéri szolgálata:

rangfokozata:

kitüntetései:

hadirokkant-e:

hadiözveggy (árva)-e:

az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e vagy nem:

4. Ha a földhivatal által behelyezett haszonbérelő az ingatlant elhagyta, a magyar hatóságok által behelyezett haszonbérelő:

neve:

születési helye:

születési ideje:

vallása:

állampolgársága:

községi illetősége:

anyanyelve:

gyermekének száma és életkora:

katonai szolgálata:

rangfokozata:

kitüntetései:

hadirokkant-e:

hadiözveggy (árva)-e:

az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e vagy nem:

5. A haszonbérlet ingatlan:
 a) területe: kat. hold
 b) művelési ága:
 c) évi haszonbére: P.
 6. A haszonbérleti jogviszony tartama: . . . évi . . .
 hó . . napjától . . évi . . . hó . . napjáig.
 7. A haszonbérlet és házastársa tulajdonában lévő összes mező- és
 erdőgazdasági ingatlanok területe: kat. hold.

IV.

A felhasználásra vonatkozó adatok.

A községi előljáráóság (polgármester) megjegyzései az ingatlanok
 földbirtokpolitikai célokra való felhasználása ügyében. (Földhözjuttatás,
 az ingatlanoknak házhelyek létesítésére való juttatása indokolt, lehet-
 séges és célszerű-e):

V.

A mellékelt okmányok:

1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9.
5.	10.
- 1942. évi hó . . napján.

községi bíró.

polgármester, községi jegyző.

5/a. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. sz. rendelethez.

Kimutatás a cseh-szlovák állam által cseh-szlovák földbirtokpolitikai
 jogszabályok alapján lefoglalt ingatlanokból átvett, valamint a cseh-
 szlovák állam által lefoglalt vagy egyéb ingatlanokból átruházási jog-
 ügylettel vagy árverésen szerzett kincstári mezőgazdasági ingatlanok
 haszonbérleiről.*

Sorszám	N É V	A haszonbérlet lakóhelye	Főfoglalkozása	Állampolgársága	Anyanyelve	1918. október 28. előtt állan- dóan a községben lakott-e?	Páborús kitüntetései	Hány szárazlétes hadirokkant?	Gyermekeinek száma	A bejelentett birtokból hány kat. holdat haszonbérlet ?	A haszonbérlet tartama és a haszonbérlet összege	A haszonbérlet és házastársa tulajdonát képező egyéb in- gatlankok területe	A haszonbérlet jogviszony to- vábbi fennmaradása szükséges és indokolt-e?	Jegyzet

* Helykímélés céljából a táblázatoknak csak a fejezeteit közöljük.

Az 1/a. számú adatbejelentők összesítő kimutatása.

Sorszám	Az eredeti	A jelenlegi	A juttatott (szerzett) mezőgazdasági				A juttatási (vétel) árból			Az ingatlanra	
	tulajdonos (birtokos) n e v e		szántó	egyéb (háztelek, kert, szőlő, legelő, nádas, földadó alá nem eső terület)		A juttatási (vétel) ár	ki van fizetve	még fennálló tartozás	bekebelezett teher	fordított hasznos beruházás	
			ingatlan kiterjedése								
			kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl	pengő f.	pengő f.	pengő f.	pengő f.	pengő f.

A 2/a. számú adatbejelentők összesítő kimutatása.

Sorszám	Mezőgazdasági szeszgyár	Mezőgazdasági szövetkezet	Mezőgazdasági szeszgyár	Mezőgazdasági szövetkezet	A jogosított (szövetkezeti tag)		A juttatott (szerzett) tulajdoni hányad, üzletrészes, tagság		A juttatási (vétel) árból	
	megnevezése		ingatlanainak kiterjedése		neve	lakóhelye	száma	juttatási (vétel) ára	kl van fizetve	még fennálló tartozás
			kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl		P f	P f	P f

A 3/a. számú adatbejelentők összesítő kimutatása.

A tulajdonos (birtokos)								A lefoglalt, másoknak juttatott, de még az átengedésre kötelezett birtokában hagyott mezőgazdasági ingatlanból								
n e v e	lakó-helye	összes	lefoglalt, de még át nem vett	lefoglalt, másoknak juttatott, de még a birtokában hagyott				a juttatott birtokrész *				A juttatási árból esetleg már kifizetett összeg				
				juttatottak				kiterjedése		juttatási ára						
								kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl		kat. hold	n. öl		
mezőgazdasági ingatlanainak kiterjedése								n e v e				lakó-helye				Pengő f.
kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl			

A 4/a. számú adatbejelentők összesítő kimutatása.

A volt tulajdonos neve és lakhelye				Az államra szállott mezőgazdasági ingatlanok kiterjedése				Az ingatlan kezelője		Az ingatlan esetleges haszonbérőinek		A haszonbérlet ingatlan kiterjedése		Az évi haszonbér	
				szántó	egyéb (háztelek, kert, rét, szőlő, legelő, nádas, földadó alá nem eső terület)		neve	lakóhelye						P	f
					kat. hold	n. öl							kat. hold	n. öl	

1/b. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. sz. rendelethez.

ERDŐGAZDASÁGI (ERDŐ, HAVAS, ERDŐHÖZ TARTOZÓ EGYEB)
INGATLANOK SZERZÉSÉNEK BEJELENTÉSE.

Az ingatlan fekvése szerinti közigazgatási kirendeltség:

Járás:

Község:

Város:

Az ingatlan területe: kat. hold n.-öl.

Az ingatlan volt tulajdonosának (birtokosának), akié az ingatlan közvetlenül az eredeti juttatás, illetve szerzés előtt volt:

neve:

lakóhelye és pontos címe:

Az ingatlan jelenlegi tulajdonosának (birtokosának):

neve:

lakóhelye és pontos címe:

Az ingatlan javadalmának:

neve:

lakóhelye és pontos címe:

Az ingatlan haszonélvezőjének:

neve:

lakóhelye és pontos címe:

A csatolt iratok (okmányok) száma: drb.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak

Budapest.

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken a cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok alapján lefoglalt erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlanokból történt ingatlanszerzések bejelentése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. számú rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az alábbi adatokat jelentjük be:

ELSŐ RÉSZ.

(A szerzőfél, vagy jogutódja által töltendő ki.)

I.

A birtokosra vonatkozó adatok.

A jelenlegi tulajdonos (birtokos):

1. Milyen címen és mikor szerezte az ingatlant: *eredeti juttatás vagy továbbjuttatás, adásvétel, ajándékozás, öröklés, foglalás útján**
19 évi havában.

2. Ha juttatás útján szerezte az ingatlant, a juttató határozat kelte és száma (a határozat csatolandó):

* A dőltbetűs szövegből a nemkívánt rész törölendő.

3. Ha továbbjuttatás útján szerezte az ingatlant, a továbbjuttató határozat kelte és száma (a határozat csatolandó)

4. Ha szabadkézből hatósági jóváhagyással szerezte az ingatlant, a jóváhagyó határozat kelte, és száma (a határozat csatolandó) :

5. Ha nem eredeti szerző, kitől szerezte az ingatlant (név, lakóhely):

6. Mikor költözött be :

a) Magyarországra: . . . év havában.

b) a községbe . . . év havában.

7. Honnan költözött be : községből (.
járás ország).

8. Állampolgársága:

a) 1918. október 28. előtt:

b) jelenleg:

9. Községi illetősége:

a) 1918. október 28. előtt:
község ország.

b) jelenleg község ország.

10. Főfoglalkozása:

a) az ingatlanszerzés előtt:

b) jelenleg:

11. Személyi adatai:

családi állapota:

születési helye:

születési ideje:

vallása:

anyanyelve:

anyanyelvén kívül milyen más nyelven beszél még:

gyermekének száma, életkora:

katonai szolgálata:

harctéri szolgálata:

rangfokozata:

kitüntetései:

hadirokkant-e:

hadiözvegy (árva)-e:

az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e, vagy nem:

12. A szerzett ingatlanon felül hol és milyen kiterjedésű erdő és mezőgazdasági ingatlanai voltak, illetve vannak:

a) 1918 október 28-án:

b) 1939 március 15-én:

c) a bejelentés időpontjában:

13. Ha az ingatlan javadalmi birtok, a jelenlegi javadalmas neve:

lakóhelye:

foglalkozása:

a birtok mióta és milyen jogcímen javadalmasa:

14. Ha az ingatlant haszonélevezeti jog terheli, a jelenlegi haszon-
élvező:

neve:

lakóhelye:

foglalkozása:
 az 1939.IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e, vagy nem:
 a birtoknak mióta és milyen jogcímen haszonélvezője:

II.

A szerzett birtokra vonatkozó adatok.

A lefoglalt ingatlanból hatósági rendelkezés útján, vagy hatósági rendelkezést pótló magánjogi ügylet, avagy önhatalmú birtokba-helyezkedés útján szerzett erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó) ingatlan:

1. Fekvése: közigazgatási kirendeltség
 község.

2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sor-szám, helyrajzszám). (A kivonat csatolandó):

3. Területe összesen: kat. hold n.-öl.

4. A telekkönyvben kinek a nevében áll:

5. Megoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint:

a) a lefoglalás időpontjában:

Erdőterület:

(erdősült és tisztás): kat. hold n. öl

Erdőhöz tartozó:

háztelkek: kat. hold n.-öl

kert: " " " " " "

szántó " " " " " "

rét " " " " " "

legelő " " " " " "

egyéb: " " " " " "

földadó alá nem eső: " " " " " "

Havas: " " " " " "

b) jelenlegi állapot szerint:

Erdőterület:

(erdősült és tisztás): kat. hold n.-öl

Erdőhöz tartozó: " " " " " "

háztelkek: " " " " " "

kert: " " " " " "

szántó " " " " " "

rét " " " " " "

legelő " " " " " "

egyéb: " " " " " "

földadó alá nem eső: " " " " " "

Havas: " " " " " "

6. Az ingatlannal együtt szerzett lakó és gazdasági épületek leírása:

7. A szerzés óta emelt lakó- és gazdasági épületek közül:

a) a saját anyagi erejéből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

b) a részben kölcsönből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

c) az egészben kölcsönből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

d) az építésre felvett kölcsön összege: Kc.

e) a hitelező neve, pontos címe és a még fennálló kölcsön összege (okmánnyal igazolandó):

f) államsegélyen építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

g) az építésre kapott államsegély összege (okmánnyal igazolandó): Kc.

h) az államsegélyből a bejelentés napjáig törlesztett összeg (okmánnyal igazolandó): Kc.

8. Az ingatlannal együtt szerzett üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések leírása:

9. A szerzés óta emelt üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések közül:

a) a saját anyagi erejéből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

b) a részben kölcsönből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

c) az egészben kölcsönből építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

d) az építésre felvett kölcsön összege: Kc.

e) a hitelező neve, pontos címe és a még fennálló kölcsön összege (okmánnyal igazolandó):

f) az államsegélyen építettek egyenkénti leírása és építési költsége (okmánnyal igazolandó):

g) az építésre kapott államsegély összege (okmánnyal igazolandó): Kc.

h) az államsegélyből a bejelentés napjáig törlesztett összeg (okmánnyal igazolandó): Kc.

10. Ha a jelenlegi birtokos az erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlant mezőgazdasági ingatlannal együtt szerezte:

a) a mezőgazdasági ingatlan területe összesen: kat. hold n. öl,

b) az erdő a mezőgazdasági ingatlannal területileg összefügg, vagy külön fekszik-e:

11. A tulajdonos (birtokos) által a juttatás (szerzés) óta:

a) tarvágással kihasznált terület: kat. hold,

b) szálalással kihasznált fatömeg: m³,

c) a kihasznált faállománynak:

átlagosan mennyi volt a kora: év,
melyek voltak a fafajai:

12. Ha a cseh-szlovák hatóság az erdőnek az erdőgazdasági művelés alóli kivonását engedélyezte:

a) az engedély kelte és száma (engedély csatolandó):

b) az engedéllyel érintett terület: kat. hold

. n. öl.

- c) az engedélyezett új művelési ág (telek, kert, szántó, rét, szőlő, legelő):
- d) a juttatás (szerzés) faállománnyal együtt, vagy anélkül történt:
- e) a művelési ágváltoztatás részben vagy egészben foganatosítva lett-e már:
- f) a tényleg letarolt terület kat. hold n. öl,
- g) a bejelentő által letarolt terület: kat. hold n. öl,
- h) a még faállománnyal borított terület: kat. hold n. öl,
- i) a még részben vagy egészen lábönálló faállománynak: átlagosan mennyi a kora: év
- melyek a fafajai:

III.

A vételárra, beruházásokra, használatokra vonatkozó adatok.

(Ennek a szakasznak összes tételeit okmánnyal kell igazolni.)

1. A bejelentett ingatlan juttatási ára: Kc.
2. A bejelentett ingatlan szerződés szerinti vételára: Kc.
3. A juttatási (vétei) ár tőkeösszegéből a jelenlegi birtokos vagy pedig öröklés, ajándékozás esetén jogelődje és ő maga:
 - a) már kifizetett: Kc.
 - b) kinek fizetett (név, lakóhely):
 - c) még tartozik:
 - d) kinek tartozik (név, lakóhely):
4. A vételáron felül:
 - a) mekkora bekebelezett adósság terheli a birtokot:
 - b) mikor nyertek ezek a terhek bekebelezést:
5. Mennyi az ingatlanra fordított hasznos beruházások értéke:
6. A kihasznált fatömeget:
 - a) kitermelten, vagy lábön adta-e el:
 - b) kinek adta el:
 - c) mennyiért adta el:
7. Ha az ingatlan biztosítva van:
 - a) a biztosító intézet neve, székhelye és címe:
 - b) az egyes ingatlanrészek milyen kár ellen, milyen összegre, melyik évtől melyik esztendőig vannak biztosítva:

IV.

A birtok kezelésére vonatkozó adatok.

(Haszonbérlet esetén a bérleti szerződést csatolni kell.)

1. A jelenlegi birtokos saját kezelésben tartja-e az ingatlant:
2. Ha az ingatlan haszonbérbe van adva, a jelenlegi haszonbérlet neve és pontos lakcíme:

3. A haszonbérlo főfoglalkozása:
4. A haszonbérleti jogviszony tartama: . . . évi . . . hó
 . . . napjától . . . évi . . . hó . . . napjáig.
5. Mennyi az évi haszonbér:
6. A haszonbérlo az 1939:IV. t.-c. hatálya alá esik-e, avagy nem:

V.

A bejelentésre kötelezett esetleges megjegyzései.

.

VI.

A mellékelt okmányok.

1.	11.
2.	12.
3.	13.
4.	14.
5.	15.
6.	16.
7.	17.
8.	18.
9.	19.
10.	20.

. 1941. évi . . . hó . . . napján.

. bejelentésre kötelezett.

Előttünk:

.
 községi bíró.

.
 községi jegyző.

M Á S O D I K R É S Z.

(A községi előljáróság (polgármester) által töltendő ki.)

1. Az egyes birtokrészeknek az adókimetés alapjául szolgáló kataszteri tiszta jövedelme:
2. Az ingatlant terhelő köztartozások összege:
 - a) 1939. VII. 1-én: P
 - b) a bejelentés időpontjában: P
 - c) ki lett volna köteles ezt a köztartozást rendezni:
3. Ha a cseh-szlovák hatóság az erdőnek az erdőgazdasági művelés alóli kivonását engedélyezte, az ingatlan jelenleg milyen művelési ággal van nyilvántartva:
 - a) a telekkönyvben:
 - b) a kataszterben:

4. Gondozatlanul maradt ingatlan tulajdonosa (birtokosa) az ingatlant:

- a) a visszacsatolás előtt, vagy után hagyta el:
- b) önként hagyta el, vagy kiutasított:
- c) van-e kár az ingatlanon:
- d) az ingatlan most miként van hasznosítva:
- e) kinek a rendeletére van hasznosítva:

5. A községi elöljáróság (polgármester) megjegyzései:

. 1942. évi hó napján.

községi bíró.

községi jegyző.

2/b. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. sz. rendelethez.

**KÖZBIRTOKOSSÁGI, ÚRBÉRI KÖZÖSSÉGI TULAJDONI HANYAD,
ERDŐBIRTOKOSSÁGI ÉS LEGELTETÉSI TÁRSULATI ILLETŐSEG
SZERZÉSÉNEK BEJELENTÉSE.**

Az ingatlan fekvése szerinti közigazgatási kirendeltség:

Járás:

Község:

Város:

A jelenlegi jogosított (tag):

neve:

lakóhelye és pontos címe:

A csatolt iratok (okmányok) száma db.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak

Budapest.

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken közbirtokossági, úrbéri közösségi tulajdoni hányadának, erdőbirtokossági és legeltetési társulati használati illetőségnek (tagságnak) a cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok végrehajtása során történt megszerzése bejelentésére is vonatkozó 190/1942. M. E. sz. rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az alábbi adatokat jelentem be:

I.

A közös erdő-, illetve legelőgazdasági ingatlanokra vonatkozó adatok.

1. A közbirtokosság, úrbéri közösség, erdőbirtokossági, legeltetési társulat meg van-e már alakulva:

2. Ha meg van alakulva a társulat:

a) pontos megnevezése:

b) elnökének neve és pontos címe:

3. ha nincs megalakulva, a közbirtokosság, úrbéri közösség:

a) pontos megnevezése:

b) megbízottjának neve és pontos címe:

4. Az erdőgazdasági ingatlanok megoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint:

- Erdőterület:
(erdősült és tisztás) kat. hold. n. öl
- Erdőhöz tartozó:
háztelek: 33 33 33
kert: 33 33 33
szántó: 33 33 33
rét: 33 33 33
legelő: 33 33 33
egyéb: 33 33 33
földadó alá nem eső: 33 33 33
Havas: 33 33 33
5. Az erdőgazdasági ingatlanokhoz tartozó:
a) lakó és gazdasági épületek:
b) üzemi épületek:
c) üzemi és szállítási berendezések:
6. A legelőgazdasági ingatlanok megoszlása a természetbeni tény-
leges művelési ágak szerint:
Legelőterület: kat hold . . . n. öl
Legelőhöz tartozó:
háztelek: 33 33 . . . 33
kert: 33 33 . . . 33
szántó: 33 33 . . . 33
rét: 33 33 . . . 33
erdő: 33 33 . . . 33
egyéb: 33 33 . . . 33
földadó alá nem eső: 33 33 . . . 33
Havas: 33 33 . . . 33
7. A legelőgazdasági ingatlanhoz tartozó:
a) lakó- és gazdasági épületek:
b) üzemi épületek:
8. Az erdőben jogosult birtokossági tagok:
a) száma:
b) arányrészeiknek összege:
c) egy szavazatra jogosító arányrésze:
9. A legelőben jogosult birtokossági tagok:
a) száma:
b) arányrészeiknek összege:
c) egy szavazatra jogosító arányrésze:

II.

A jogosított (tagra) vonatkozó adatok.

- A jogosított:
1. Mikor költözött be: év havában.
a) Magyarországra: év havában.
b) a községbe: év havában.
2. Honnan költözött be: községből
(. járás ország)
3. Állampolgársága:
a) 1918. október 31-e előtt:
b) jelenleg:

4. Községi illetősége: község
 a) 1918. október 31.-e előtt: ország.
 község
 b) jelenleg: ország.
5. Főoglalkozása:
 a) az ingatlanszerzés előtt:
 b) jelenleg:
6. Személyi adatai:
 családi állapota:
 születési helye:
 születési ideje:
 vallása:
 anyanyelve:
 anyanyelvén kívül milyen más nyelven beszél még:

 gyermekeinek száma, életkora:
 katonai szolgálata:
 harctéri szolgálata:
 rangfokozata:
 kitüntetései:
 hadirokkant-e:
 hadiözvegy (árva)-e
 az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e avagy nem:
7. Hol és milyen kiterjedésű erdő- és mezőgazdasági ingatlanai voltak, illetve vannak:
 a) 1918. október 28.-án:

 b) 1939. március 15.-én:

 c) a bejelentés időpontjában:

III.

A tulajdoni hányad, használati illetőség megszerzésére vonatkozó adatok.

1. Ha a jelenlegi jogosított a tulajdoni hányadot, használati illetőséget (tagságot, illetőleg a tagság alapján gyakorolt jogosítványt) az államtól, földhivataltól, más hatóságoktól szerezte:
 a) a juttató határozat száma és kelte (a határozat csatolandó):
 Kc.
 b) a juttatási ár:
 c) a juttatási árból mennyit fizetett ki (okmány csatolandó):
2. Ha a jelenlegi jogosított a tulajdoni hányadot, használati illetőséget hatósági jóváhagyással szabad kézből szerezte:
 a) kitől és hogyan szerezte azt (okmány csatolandó):

 b) a jóváhagyó hatósági rendelet száma és kelte (a határozat csatolandó):
 c) a jogosítványért mit fizetett.
 készpénzben: Kc.
 ingatlanban:

3. Ha a jelenlegi jogosított a tulajdoni hányadot, használati illetőséget önhatalmú birtokba helyezkedéssel szerezte, mikor, hogyan és ki-nek a jogosítványába történt az önhatalmú birtokba helyezkedés: . . .

4. Mennyi a megszerzett tulajdoni hányad, illetve használati illetőség: . . .

IV.

A bejelentésre kötelezett esetleges megjegyzései.

V.

A mellékelte okmányok.

1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9.
5.	10.
. 1942. évi hó napján.	

bejelentésre kötelezett

Előttünk:

községi bíró.

községi jegyző.

3/b. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. számú rendelethez.

**LEFOGLALT, DE MÉG ÁT NEM VETT ERDŐGAZDASÁGI (ERDŐ,
HAVAS, ERDŐHÖZ TARTOZÓ EGYÉB) INGATLANOK
BEJELENTÉSE.**

Az ingatlan fekvése szerinti közigazgatási kirendeltség:

Járás:

Község:

Város:

Az ingatlan jelenlegi tulajdonosának (birtokosának)
neve:

lakóhelye és pontos címe:

Az ingatlan javadalmazásának neve:

lakóhelye és pontos címe:

Az ingatlan hasznélvezőjének neve:

lakóhelye és pontos címe:

A csatolt iratok (okmányok) száma: drb.

A m. kir. Földművelésügyi Miniszter Úrnak

Budapest.

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken a cseh-szlovák jogszabályok alapján lefoglalt, de a tulajdonostól még át nem vett erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlanok bejelentése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. számú rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az alábbi adatokat jelentem be.

I.

A tulajdonosra (birtokosra) vonatkozó adatok.

1. A jelenlegi tulajdonos (birtokos), a továbbiakban birtokos, milyen címen és mikor szerezte az ingatlant: öröklés, árverési vétel, adásvétel, ajándékozás* útján 19. . . . év havában.
2. Ktől szerezte az ingatlant (név, lakóhely):
3. Mikor költözött be. év havában.
 - a) Magyarországra: év havában.
 - b) a községbe év havában.
4. Honnan költözött be községből.
 - a) ország).
 - b) ország).
5. Állampolgársága:
 - a) 1918. október 31. előtt:
 - b) jelenleg:
6. Községi illetősége. község,
 - a) 1918. október 31. előtt:
 - b) jelenleg:
7. Főfoglalkozása:
 - a) az ingatlanszerzés előtt:
 - b) jelenleg:
8. Személyi adatai:
 - családi állapota:
 - születési helye:
 - születési ideje:
 - vallása:
 - anyanyelve:
 - anyanyelvén kívül milyen más nyelven beszél még:
 - gyermekének száma és életkora:
 - katonai szolgálata:
 - harcéri szolgálata:
 - rangfokozata:
 - kitüntetései:
 - hadirokkant, hadiözvegy (árva) -e:
 - az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e vagy nem:
9. Ha az ingatlan javadalmi birtok, a jelenlegi javadalmas neve:
- lakóhelye:
- foglalkozása:
- a birtoknak mióta és milyen jogcímen javadalmasa:
10. Ha az ingatlant haszonélvezeti jog terheli, a haszonélvező:
 - neve:
 - lakóhelye:
 - foglalkozása:
 - az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e, vagy nem:
 - a birtoknak mióta és milyen jogcímen haszonélvezője:

* A dűltbetűs szövegből a nemkívánt rész törlendő.

II.

A birtokos összes ingatlanaira vonatkozó adatok.

1. A birtokos Magyarországon fekvő összes ingatlanainak kiterjedése: kat. hold n. öl.
Ebből erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlan: kat. hold n. öl.
 2. Az összes ingatlanaiból Kárpátalján fekszik: kat. hold n. öl.
Ebből erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlan: kat. hold n. öl.
- A kárpátaljai erdőgazdasági ingatlanok mely községek (közigazgatási kirendeltség) határában fekszenek:

III.

Lefoglalt, de még át nem vett ingatlanra vonatkozó adatok.

A cseh-szlovák földbirtokpolitikai jogszabályok alapján *lefoglalt, de még át nem vett* erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlan:

1. Fekvése: község
. kirendeltség.
2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sor-szám, hrszám). (A kivonat csatolandó!):
3. Területe összesen: kat. hold n. öl.
4. A telekkönyvben kinek a nevéén áll:
5. Megoszlása a természetben a tényleges művelési ágak szerint:
 - a) a lefoglalás időpontjában:

Erdőterület:
(erdősült és tisztás): kat. hold n. öl
Erdőhöz tartozó:
háztelek: " " " " " " " " " " " "
kert: " " " " " " " " " " " "
szántó: " " " " " " " " " " " "
rét: " " " " " " " " " " " "
legelő: " " " " " " " " " " " "
egyéb: " " " " " " " " " " " "
földadó alá nem eső: " " " " " " " " " " " "
Havas: " " " " " " " " " " " "
 - b) a jelenlegi állapot szerint:

Erdőterület:
(erdősült és tisztás): kat. hold n. öl
Erdőhöz tartozó:
háztelek: " " " " " " " " " " " "
kert: " " " " " " " " " " " "
szántó: " " " " " " " " " " " "
rét: " " " " " " " " " " " "
legelő: " " " " " " " " " " " "
egyéb: " " " " " " " " " " " "
földadó alá nem eső: " " " " " " " " " " " "
Havas: " " " " " " " " " " " "
6. A lefoglaló határozat száma és kelte (a határozat csatolandó):

7. Az erdőgazdasági ingatlanon lévő lakó- és gazdasági épületek:
8. Az erdőgazdasági ingatlanon lévő üzemi épületek, üzemi- és szállítási berendezések:
9. Az erdők jelenlegi faállományának:
- a) átlagosan mennyi a kora: év
- b) melyek a fafajai:
10. A birtokos által a lefoglalás óta:
- a) tarvágással kihasznált terület: kat. hold
- b) szálalással kihasznált fatömeg: m³
- c) a kihasznált faállománynak:
- átlagosan mennyi a kora: év
- melyek voltak a fafajai:
11. Ha a lefoglalás óta a cseh-szlovák hatóság az erdőnek vagy egy részének az erdőgazdasági művelés alóli kivonását engedélyezte:
- a) az engedély kelte és száma (az engedély csatolandó):
- b) az engedéllyel érintett terület: kat. hold
- n. öl.
- c) az engedélyezett új művelési ág (telek, kert, szántó, rét, szőlő, legelő):
- d) a művelési ág változtatás részben vagy egészben foganatosítva lett-e már:
- e) a tényleg kihasznált terület: kat. hold
- n. öl.
- f) a még faállománnyal borított terület:
- kat. hold n. öl.
- g) a még részben vagy egészben lábonálló faállománynak:
- átlagosan mennyi a kora: év
- melyek a fafajai:
12. Mekkora bekebelezett adósság terheli az ingatlant:

IV.

Lefoglalt, másoknak juttatott, de egyelőre még az átengedésre kötelezettnek a birtokában hagyott ingatlanokra vonatkozó adatok.

A cseh-szlovák jogszabály értelmében lefoglalt ingatlanból másoknak juttatott, de egyelőre még az átengedésre kötelezettnek a birtokban hagyott erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlan:

1. fekvése: község
- kirendeltség.
2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sor-szám, hrszám) (A kivonat csatolandó!):
3. Területe összesen: kat. hold n. öl.
4. A telekkönyvben kinek a nevében áll:
5. Megoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint:
- a) a lefoglalás időpontjában:
- Erdőterület:
- (erdősült és tisztás): kat. hold n. öl
- Erdőhöz tartozó:
- háztelek: " " " "

14. A juttatás faállománnyal együtt, avagy anélkül történt: . . .
15. Ha az erdőgazdasági ingatlan juttatása mezőgazdasági ingatlannal együtt történt:
- a) a mezőgazdasági ingatlan területe összesen:
kat. hold n. öl
- b) az erdő a mezőgazdasági ingatlannal területileg összefügg, vagy külön fekszik-e:
16. Ha az átvételi (kártalanítási) ár már meg volt állapítva.
- a) a vonatkozó határozat kelte és száma (a határozat csatolandó):
- b) az átvételi (kártalanítási) ár összege: Kc.
- c) a régi tulajdonos az ingatlanért járó átvételi (kártalanítási) árat megkapta-e és kitől:
- d) ha a régi tulajdonos az átvételi (kártalanítási) árat egészben vagy részben még nem kapta meg, milyen összegű követelés áll fenn: Kc.
17. Mekkora bekebelezett adósság terheli az ingatlant:

V.

A lefoglalás alól mentesített ingatlanra vonatkozó adatok:

A csehszlovák jogszabályok alapján a tulajdonos (birtokos) javára a lefoglalás alól mentesített erdőgazdasági (erdő, havas erdőhöz tartozó egyéb) ingatlan:

1. Fekvése: község kirendeltség.
2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sor-szám, hrszám):
3. Területe összesen: kat. hold n. öl.
4. Meoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint:

Erdőterület:

(erdősült és tisztás): kat. hold n. öl

Erdőhöz tartozó:

háztelek: " " " " " " " "

kert: " " " " " " " "

szántó: " " " " " " " "

rét: " " " " " " " "

legelő: " " " " " " " "

egyéb: " " " " " " " "

földadó alá nem eső: " " " " " " " "

Havas: " " " " " " " "

5. Az erdőgazdasági ingatlanon lévő lakó- és gazdasági épületek:
6. Az erdőgazdasági ingatlanon lévő üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések:
7. A mentesítő határozat kelte és száma (a határozat csatolandó):

VI.

A legfoglalt ingatlanok kezelésére vonatkozó adatok.

(Haszonbérlet esetén a bérleti szerződést csatolni kell.)

A lefoglalt (III. és IV. szakasz) erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlant:

1. A tulajdonos (birtokos) saját kezelésben tartja-e:

2. Ha haszonbérbe van adva, a jelenlegi haszonbérő
 - a) neve:
 - b) pontos lakcíme:
 - c) főoglalkozása:
 - d) nem esik-e az 1939. IV. t.-c. hatálya alá:
3. A haszonbérleti jogviszony tartama: évi hó
napjától évi hó napjáig.
4. Mennyi az évi haszonbér:

VII.

A lefoglalt ingatlanok biztosítására vonatkozó adatok.

Ha a lefoglalt (III. és IV. szakasz) erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlanok biztosítva vannak:

- a) a biztosító intézet neve, székhelye és címe:
- b) az egyes ingatlanrészek milyen kár ellen, milyen összegre, melyik évtől, melyik esztendőig vannak biztosítva:

VIII

A bejelentésre kötelezett megjegyzései:

.

IX.

A mellékelt okmányok:

1.	8.
2.	9.
3.	10.
4.	11.
5.	12.
6.	13.
7.	14.

. 1942. évi hó napján.

bejelentésre kötelezett.

Előttünk:

. községi bíró. községi jegyző.

MÁSODIK RÉSZ.

(A községi előljáráóság (polgármester) által töltendő ki.)

1. A lefoglalt (III. és IV. szakasz) erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) birtokrészeknek az adókievetés alapjául szolgáló kataszteri tiszta jövedelme:

.

2. Az ingatlant terhelő köztartozások összege.

- a) 1939. VII. 1-én: P
- b) a bejelentés időpontjában: P

3. Ha a cseh-szlovák hatóság az erdőnek az erdőgazdasági művelés alóli kivonását engedélyezte, az ingatlan jelenleg milyen művelési ággal van nyilvántartva:

a) a telekkönyvben:

b) a kataszterben

4. A községi előjáróság (polgármester) megjegyzései:

. 1942. évi hó . . . napján.

községi bíró.

községi jegyző.

4/b. számú adatbejelentő a 190/1942. M. E. számú rendelethez.

ÁLLAMI (HATÓSÁGI) KEZELÉSBEN TARTOTT VAGY HASZONBÉRBE HASZNOSÍTOTT ERDŐGAZDASÁGI (ERDŐ, HAVAS, ERDŐHÖZ TARTOZÓ EGYÉB) INGATLANOK BEJELENTÉSE.

Az ingatlan fekvése szerinti közigazgatási kirendeltség:

Járás:

Község

Város

A csatolt iratok (okmányok) száma: db.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak

Budapest.

A Magyar Szent Koronához visszacsatolt kárpátaljai területeken a cseh-szlovák jogszabályok alapján lefoglalt ingatlanokból átvett, valamint a cseh-szlovák állam által átruházási jogügylettel, vagy árverésen szerzett és állami (hatósági) kezelésben tartott, vagy haszonbérben hasznosított erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlanok bejelentése tárgyában kiadott 190/1942. M. E. számú rendeletben foglalt rendelkezéseknek megfelelően az alábbi adatokat jelentjük be:

I

Az ingatlanszerzésre vonatkozó adatok.

1. A cseh-szlovák állam, földhivatal, vagy egyéb hatóság (a továbbiakban földhivatal) által a lefoglalási törvény alapján átvett s állami (hatósági) kezelésben tartott vagy haszonbérletben hasznosított ingatlan a lefoglalás előtt kinek a tulajdonában volt:

2. A földhivatal mikor vette át a volt tulajdonostól az ingatlant: évi hó . . . napján.

3. A földhivatal által az ingatlanért megállapított kártalanítás összege (okmány csatolandó): Kc.

4. A földhivatal a kártalanítási összeget a régi tulajdonosnak (birtokosnak) kifizette-e már:

5. Ha a régi tulajdonos (birtokos) a földhivataltól a kártalanítás összegét egészben vagy részben még nem kapta meg, milyen összegű követelés áll még fenn: Kc.

6. Ha a földhivatal az ingatlant átruházási jogügylettel vagy árverésen szerezte meg, kitől, mikor és mekkora vételáron történt a szerzés:tólévi
 hónapjánKc. vételáron.

II.

Az ingatlanra vonatkozó adatok.

Az erdőgazdasági (erdő, havas, erdőhöz tartozó egyéb) ingatlan:

1. Fekvése:közsig. kirendeltség

2. Telekjegyzőkönyvi (telekkönyvi) adatai (telekkönyvi betét, sor-szám, hrszám.) (A kivonat csatolandó):

3. Területe összesen:kat. holdn. öl.

4. Megoszlása a természetbeni tényleges művelési ágak szerint:

Erdőterület:

(erdősült és tisztás)kat. holdn. öl.

Erdőhöz tartozó:

háztelek:"

kert:"

szántó:"

rét:"

legelő:"

egyéb:"

földadó alá nem eső:"

Havas:"

5. A telekkönyvben kinek a nevében áll:

6. Az erdőgazdasági ingatlanon lévő:

a) lakó és gazdasági épületek:

b) üzemi épületek, üzemi és szállítási berendezések:

c) gazdasági eszközök és felszerelések:

d) üzemi eszközök és felszerelések:

e) szállítási eszközök és felszerelések:

f) jószágállomány:

7. Az erdő faállományának:

átlagosan mennyi a kora:év
 melyek a fafajai:

III.

Az ingatlan kezelésére vonatkozó adatok.

1. A földhivatal az átvett (megszerzett) ingatlant hatósági kezelésben tartotta, vagy pedig haszonbérbe adta:

2. A földhivatal által házi kezelésben tartott ingatlant a magyar hatóság a folyó gazdasági évben:

a) miként hasznosította:

b) kinek a rendeletére:

3. Ha a földhivatal mezőgazdasági művelésre szánt és erre a célra már át is alakított erdőingatlant, továbbá erdőhöz tartozó egyéb ingatlant, vagy havast haszonbérletben hasznosította, az általa behelyezett és jelenleg is a bérletben lévő haszonbérelő:

neve:

születési helye:

születési ideje:

vallása:

állampolgársága:

községi illetősége:

anyanyelve:

gyermekeinek száma:

gyermekeinek életkora:

katonai szolgálata:

harctéri szolgálata:

rangfokozata:

kitüntetései:

hadirokkant-e:

hadiözvegy (árva)-e:

az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e, avagy nem:

4. Ha a földhivatal által behelyezett haszonbérelő az ingatlant elhagyta, a magyar hatóság által behelyezett haszonbérelő:

neve:

születési helye:

születési ideje:

vallása:

állampolgársága:

községi illetősége:

anyanyelve:

gyermekeinek száma:

gyermekeinek életkora:

katonai szolgálata:

rangfokozata:

kitüntetései:

hadirokkant-e:

hadiözvegy (árva)-e:

az 1939:IV. t.-c. hatálya alá tartozik-e avagy nem:

Az 1/b. számú adatbejelentők összesítő kimutatása.

Sorszám	Az eredeti	A jelenlegi	A juttatott (szerzett)				A juttatási (vétel) árból				Az ingatlanra	
	tulajdonos (birtokos) n e v e		jelenleg is erdőgazdaságiilag művelt		A lefoglalás-kor erdőgazdaságiilag jelenleg már mezőgazdaságiilag művelt		A juttatási (vétel) ár	ki van fizetve	még fennálló tartozás	bekebelezett teher	fordított hasznos beruházás	
			ingatlan kiterjedése									
			kat. hold	n. öl	kat. hold	n. öl						
			pengő f.	pengő f.	pengő f.	pengő f.						

A 2 b. számú adatbejelentők összesítő kimutatása.

Az erdő- birtok- osszá- gi	A legel- tetési	Az erdő	A lege- lő	A használati illetőségek (arány- részek) összege	A jogosított (társulati) tag		A juttatott (szerzett) hasz- nálati illetőség (arányrész)		A juttatási (vétel) árbból				
társulat (köz- v. urb.) megnevezése	kiterjedése	kat. hold	neve		lakó- helye	hány- da	juttatási (vétel) ára		ki van fizetve	még fennálló tartozás			
							pengő	fill.		pengő	fill.	pengő	fill.

A 3/b. számú adatbejelentők összesítő kimutatása.

N e v e és lakóhelye	A tulajdonos (birtokos)								A lefoglalt másoknak juttatott, de még az átengedésre kötelezett birtokában hagyott erdőgazdasági ingatlanból																						
	összes								a juttatott birtokrész																						
									lefoglalt, má- soknak jutta- tott, de még a birtokában hagyott				A lefoglaltás- alól mentesít- ett																		
	erdőgazdasági ingatlanainak kiterjedése								juttatottak																						
kat. hold		n. öl		kat. hold		n. öl		kat. hold		n. öl		kat. hold		n. öl		neve		lak- helye		kat. hold		n. öl		pen- gő		f.		pengő		f.	

A juttatási árból eset-
leg már kifizetett összeg

A 4/b. számú adatbejelentők összesítő kimutatása.

volt tulaj- donos neve és lak- helye	Az államra szállott erdőgazdasági ingatlanok kiterjedése								Az ingat- lan keze- lője	A havas és a mezőgazdasági művelésre átalakított területek esetleges haszonbérloinek		A haszonbérrelt				Az évi haszonbér
	erdő		havas		erdőhöz tartozó egyéb terület		mező- gazdasági művelésre átalakított terület			neve	lakó- helye	havas	mezőgazd. művelésre átalakított terület	kiterjedése		
	kh.	n. öl	kh.	n. öl	kh.	n. öl	kh.	n. öl			kh.	n. öl	kh.	n. öl	P	f.

A m. kir. minisztérium 200/1942. M. E. számú rendelete a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrészen a román földbirtokreform során szerzett erdőgazdasági ingatlanok használatának az ideiglenes rendezése tárgyában.

A m. kir. minisztérium a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrészeknek a Magyar Szent Koronához visszacsatolásáról és az országgal egyesítéséről szóló 1940:XXVI. t.-c. 3. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli.

1. §.

A visszacsatolt keleti és erdélyi országrészen a román földbirtokreform végrehajtása során szerzett erdőgazdasági ingatlanok tekintetében a jelenlegi birtokosok, illetve használatra jogosultak kötelesek a 4390/1940. M. E. számú rendelet értelmében foganatosított fahasználat eredményéről évenként az erdőigazgatóság által meghatározott határidőben, de legkésőbb a termelés befejezésétől számított egy hónap végéig az erdőigazgatóságnál elszámolást bemutatni és azt az összeget, amely a kitermelt fa töértékéből az erdőfenntartási költségek levonása után fennmarad, a m. kir. postatakarékpénztárnál az erdő fekvése szerint illetékes erdőigazgatóságok részére e célból nyitott letéti csekk-számlára közigazgatási letétbe helyezni.

A letétek tekintetében az utalványozó hatóság az illetékes m. kir. erdőigazgatóság.

Az erdőigazgatóság az elszámolást felülvizsgálja és vagy tudomásulveszi, vagy megfelelő pótlás iránt intézkedik.

Ha az elszámolásra kötelezett az elszámolást kellő időben elő nem terjeszti, vagy az elszámolás hiányait a megszabott időben nem pótolja, az erdőigazgatóság a letétbehelyezendő összeget az általa ismert adatok alapján a helyi viszonyoknak megfelelően állapítja meg és arra kötelezi az érdekeltet, hogy a megállapított összeget a határozat kézbesítésétől számított nyolc nap alatt helyezze letétbe. Az erdőigazgatóság határozata közigazgatási úton végrehajtható.

2. §.

Az 1. §. első bekezdésében említett jogosítottak által a kitermelendő fának lábon való eladása iránt kötött szerződés érvényességéhez az erdőigazgatóság jóváhagyása szükséges. A jóváhagyásról szóló határozatban az erdőigazgatóság megállapítja a letétbehelyezendő összeget és a letétbe helyezés időpontját.

Egyebekben az 1. §. rendelkezéseit ebben az esetben is megfelelően kell alkalmazni.

3. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

Budapest, 1942. évi január hó 13-án.

Bárdossy László dr. s. k.
m. kir. miniszterelnök.

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest. Felelős: Győry Aladár igazgató.

JEGYZŐKÖNYV

az Országos Erdészeti Egyesületnek Budapesten, 1941. évi december
hó 18.-án tartott 75. évi jubileumi közgyűléséről.

Jelen voltak: Waldbott Kelemen báró elnök, Térfi Béla és ifj. Teleki József gróf alelnökök, Bíró Zoltán ügyvezető, Mihályi Zoltán dr. titkár, továbbá* Ááron Oktáv, Ajtai Sándor dr., Anschau Antal, Baldóczy István, Bartha Dezső, Barthos Gyula, Becker Róbert, Beyer Jenő, Beniczky Elemér, Blickhardt József, Bogay Gyula, Boróvi-czény Aladár, vitéz Borsay Ferenc, Cebe József, Csekonics Endre gróf, Cseresnyés Aladár, Csizmazia László, Csóka József, Czillinger János, Dercsényi István, Dezsőfi Ferenc dr., Ebergényi Samu, Faber György, Farkas Jenő, Fazekas Ferenc dr., Fekete Zoltán, vitéz Festetics Kristóf gróf, Festetics Pál gróf, Fizek Jenő, Fodor Gyula, vitéz Fodor Vince, Fóris József, Forster Imre dr., Földes Tibor, Földváry László dr., Földváry Miksa, Fröhlich Gyula, Gaál László, Galambos Gáspár, Gellért József, Gogola József, Gyarmathy Mózes, Hajdu Gyula, Hajdu János, Hallósy Miklós, Harmath Ernő, vitéz Héder István, Héjj János István, Hencz Ferenc, Hendrey József, Heinrich Viktor, Holbay Miklós, Horváth Rezső, Imrik Zoltán, Jakóby László, Jankovits Rezső, Jellachich László, Kapácsy Miklós dr., Karczag Gusztáv, Kardoss Kálmán, Karsai Károly, vitéz Katapán Ottó, Kálmán Béla, Keiner Rezső, Kertay Ede, Kertész István, Klausberger József, Klözel Oszkár, Komáromi László, Kopátsy Imre, Kovács Ernő dr., Kovács Gábor, Kovács Jenő, Kovács József, Krassay Ágoston, Lány Géza, Lengyel Sándor, vitéz Lukács Károly, Mailáth György gróf, Majos Ferenc dr., Marek László, Maron Géza, vitéz Marsóy Ferenc, Matusovits Péter, Mazalán Pál, Mester János, Mikósy András, Modrovich Ferenc, Molcsány Gábor, Nadhera Sándor, Gárdonyi Nagy László, Nagy Zoltán, Nemes Károly, Némay Ferenc, vitéz Onczay László, Orosz Antal, Osztrólczy Miklós dr., Palla Zoltán, Pallavicini A. Károly, örgróf, Papp-Szász Tamás dr., Pápay Domonkos, Partos Gyula, Pászthory Ödön, Pászthy Ferenc, Petényi Keresztély, Petrás Jakab, Pirity Árpád, Prónay Gábor báró, vitéz Rab János, Radó Gábor, Riedl Gyula, Riedl László, Rochlitz Béla, Rónai György, Roth Gyula, Róth Flóris, Schenkengel László, Schmid Ernő, Sébor János, Selmeczy Mihály, Simonkay Ferenc, Sólymosy Zsigmond báró, Stieber Lajos, Szabó Benedek, Szabó Géza, Szabó Ferenc, Szederjey-Ostadál Jenő, Székács Vince, Szenté Andor, Szent-Ivány Géza dr., Szeremley Zoltán, Sztankó Zoltán, Szójak Károly, vitéz

* A névsor nem teljes, mert a résztvevők egyrésze nem írta fel a nevét a jelenléti ívekre.

Tamás József, Till Dénes, Thiringer János, Tolvaly Róbert, Tóth Bódog, vitéz Totth László, Tuzson János dr., Urbánfy Ignác, Várady Sándor, Vassányi Mihály, Velics Gyula, Véssei Mihály, Vető Gyula, Vuk Gyula, vitéz Walla Ferenc, Wágner Gyula, Wagner Márton és Zsombory Ignác.

Személyes megjelenésével tiszteli meg a közgyűlést Bánffy Dániel báró m. kir. földművelésügyi miniszter is, akit a terembe-lépésekor lelkes taps fogad.

Waldbott Kelemen báró, elnök: Tisztelt Közgyűlés! Üdvözlöm a megjelent urakat és az Országos Erdészeti Egyesületnek a mai napra kitűzött 75. évi jubileumi közgyűlését megnyitom.

Megállapítom, hogy időpontját az alapszabályokban előírt módon és időben közhírré tettük és a közgyűlés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes. A jegyzőkönyv vezetésére Mihályi Zoltán dr. titkár urat, hitelesítésére pedig Molcsány Gábor és Pallavicini Alfonz Károly őrgróf igazgatóválasztmányi tag urakat kérem fel.

Öszinte nagy örömmel üdvözlöm Bánffy Dániel báró m. kir. földművelésügyi miniszter úr Önegyméltóságát (Élénk taps!), aki megjelenésével volt szíves mai ünnepi közgyűlésünk fényét emelni.

Üdvözlöm, mint a magyar erdőgazdaság legfőbb irányítóját és patrónusát, akinek jóindulatába és kegyébe ajánlom 75 év óta fennálló Egyesületünket.

Üdvözlöm őt, mint erdélyi erdőbirtokost és hírneves gyakorlati erdőgazdát, és üdvözlöm különös melegséggel mint unokáját nagynevű elnökünknek, néhai Bánffy Dezső bárónak, aki 1898-tól 1911-ig, 13 éven át állott az Egyesület élén és akinek Egyesületünk igen sokat köszönhet.

Kérem Önegyméltóságát, tartson fenn miniszteri szívében Egyesületünknek is egy meleg kis helyet és nyújtsa nekünk hatá-
thatós támogatását hazafias munkálkodásunkban. (Taps!)

Tisztelettel bejelentem továbbá a következő képviselőket:

a M. Kir. Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter Úr Önegy-
méltóságát: Schenkengyel László min. tanácsos úr Öméltósága;

a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi
Egyetem Tanácsát: Modrovich Ferenc dékán úr Öméltósága;

a Műegyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki karát: Sébor
János egyetemi tanár úr Öméltósága;

a Budapesti Mérnöki Kamarát: Heinrich' Viktor m. kir. bánya-
ügyi főtanácsos úr Öméltósága és Zsombory Ignác ügyvezető igaz-
gató úr;

a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletet: Marek László h.
igazgató úr;

az Országos Természetvédelmi Tanácsot: Földváry Miksa ny.
min. tanácsos, ügyv. alelnök úr Öméltósága;

az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületet:

Róth Flóris m. kir. bányaugyi főtanácsos, tb. elnök úr Öméltósága,
 Mazalán Pál m. kir. bányaugyi főtanácsos, alelnök úr Öméltósága
 és Jakóby László titkár úr;

az Országos Magyar Gazdasági Egyesületet: *Pallavicini*
 Alfonz Károly őrgróf úr Öméltósága;

az Országos Mezőgazdasági Kamarát: *Hencz Ferenc* előadó úr;

a Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületét: *Faber György*
 igazgató úr;

a Magyar Fatermelők, Fakereskedők és Faiparosok Országos
 Egyesületét: *Vuk Gyula* m. kir. keresk. főtanácsos, elnök úr
 Öméltósága;

a Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegyletet: *Festetics*
 Pál gróf elnök úr Öméltósága;

a Magyar Vadászok Országos Szövetségét: *Szent-Ivány Géza*
 dr. ügyvezető igazgató úr;

a Nemzeti Vadászati Védegyletet: *Csekonics Endre* gróf és
Borovicsény Aladár úr Öméltóságáék;

a Deldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet: *Mailáth*
György gróf, elnök úr Öméltósága;

a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesületét: *vitéz*
Onczay László m. kir. gazd. főtanácsos, urad. közp. igazgató úr
 Öméltósága;

a Felsődunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet: *Véssei*
Mihály ny. min. tanácsos úr Öméltósága;

Budapest Székesfővárost: *Csizmázia László* erdőfőtanácsos úr;

Kassa sz. kir. várost: *Till Dénes* erdőmester úr;

Sopron sz. kir. várost: *vitéz Tamás József* erdőmester úr;

Kecskemét sz. kir. várost: *Kertay Ede* erdőmester úr;

Szentendre m. várost: *Dezsőfi Ferenc* dr., tanácsnok úr kép-
 viseli.

Valamennyiüket tisztelettel üdvözlöm és arra kérem őket,
 hogy az egyesületünk iránt tanúsított meleg érdeklődésükért járó
 hálás köszönetünket megbízóinknak is tolmácsolni szíveskedjenek.

*

Tisztelt Közgyűlés! Elfogódott szívvel állok ma Önök előtt,
 mint egy 75 éves multra visszatekintő testület jelenlegi vezetője.
 Háromnegyed évszázad a népek és országok történetében sem
 csekélység és tekintélyes nagy idő egy magántársuláson alapuló
 szervezet életében.

Az Országos Erdészeti Egyesület ezidőszereint a világ legrégebb
 erdőgazdasági érdekképviselője és én úgy érzem, T. Közgyűlés,
 hogy ma, amikor visszatekintünk a multra és erőt kívánunk merí-
 teni belőle a jövőre, a mögöttünk álló évtizedek sok mindenre
 köteleznek bennünket.

1866-ban a börtönéből diadalmasan kitörő nemzeti lélek
 vetette meg alapját egyesületünknek és a megalkuvás nélküli ma-
 gyarság volt az az erős szikla, amelyen közgazdasági, irodalmi és
 társadalmi munkásságunk egyre jobban kiépülhetett.

A kiegyezést követő, igazán boldognak nevezhető korszak bőséges anyagi és szellemi forrásai olyan virágzó fejlődés lehetőségeit teremtték meg, hogy egyesületünk már 1886-ban felépíthette — akkoriban még Budapesten is látványosságzámba menő — székházát — és erdőgazdaságunk fellendítésében páratlan eredményekkel vehette ki részét.

Ez a munka — a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztályával fenntartott szoros kapcsolatok alapján — az erdészet összes kérdéseit felölelte, de ezek között — napjainkkal ellentétben — a pénzügyi vonatkozások sokkal kisebb szerepet játszottak. A gazdálkodás egész menetének a kiegyensúlyozottsága ugyanis minden vonalon szilárdan őrizte a belterjesen kezelt erdőgazdaságok jövedelmezőségét, egyesületünk anyagi és erkölcsi erejének tekintélyes részét tehát a szaktudomány ápolására fordíthatta, sőt számos alapítványunkból bőven jutott társadalmi és emberbaráti célokra is.

Ez a tisztas terem, amely ma egybegyűjtötte Önöket, öt évtizedet meghaladó idő óta tanuja annak, hogy az Országos Erdészeti Egyesület mindenkor komolyan vette alapszabályszerű kötelezettségeit és működését nem az iroda rideg formaságai, hanem az igazi szakszeretet áldozatkészsége vezérelték.

Azok a tárgyalások, amelyeket elődeim vezettek, a *komolyság és önmérséklet* jegyében, a magyar haza szent ügyének az *önzetlen* szolgálatában folytak itt le. Úgy érzem T. Közgyűlés, nekünk is mindennél előbbrevaló köteletségünk, ezt az örökséget megőrizni az utánunk következők számára.

Az Országos Erdészeti Egyesület sohasem volt olcsó politikai jelszavak zászlóhordozója, az egyesületi életben önös egyéni érdek, szakszerűtlen személyeskedés sohasem érvényesülhetett és büszkén valljuk, hogy mai szegénységünkben is ez az erkölcsi tőke a mi arannyal fel nem mérhető vagyonunk, amelynek a birtokában bizalommal nézhetünk a jövő elé.

*

Tisztelt Közgyűlés! Különös szeszélye a sorsnak, hogy immár második jubileumunktól vonja meg a gondtalan, boldog örvendezés lehetőségét.

1916-ban az első világháború vészterhes felhői borították be a magyar eget, akkor igazán nem volt helyénvaló, hogy 50 éves fennállásunkat fényes külsőségekkel ünnepeljük meg.

Ma ismét sötét a látóhatár körülöttünk, de az utolsó 3 esztendő eseményei egy új, ígéretesebb korszakot nyitottak a magyarság történelmében és Kormányzónk erőskezü, bölcs vezetése alatt erőnkben meggyarapodva, hitünkben megizmosodva, *törhetetlen bizalommal* várjuk azoknak az álmoknak a megvalósulását is, amelyeket egyelőre még csak méhében hord a jövőendő. (Taps!)

Teljes bizalmunk fordul erdőgazdaságunk legfőbb őre felé is, aki igen nehéz körülmények között igyekszik a magyar föld minden munkása számára megteremteni a boldogulás lehetőségeit. (Taps!)

Tisztelt Közgyűlés! Az ünnepi külsőségekről le kellett mondanunk, de nem mondhatunk le arról a köteleességünkről, hogy a magyar haza sorsát és erdőgazdaságunk fejlődését kettőzött erővel, fokozott lelkiismeretességgel szolgáljuk.

Már mult évi közgyűlésünkön kifejtettem, hogy az általános világégés közepette csak *a legteljesebb összefogás és a fokozott közös erő kifejtés* menthet meg bennünket a végzetes következményektől.

Sajnos, a helyzet az elmúlt esztendő alatt tovább súlyosbodott és gazdasági életünk igen nagy nehézségekkel küzd.

Igazgató-választmányunk üléseinek a jegyzőkönyvei, felterjesztéseink nagy száma bizonyítják, milyen komoly erőfeszítéseket tett egyesületünk az elmúlt években is az erdőgazdaság megsegítése és az egyre több gondot okozó erdőmérnök-hiánynak az enyhítése érdekében.

Külön ki kell emelnem, hogy ebben a harcban a *m. kir. földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztálya* nemcsak hűséges és megértő fegyverbarátunk volt, hanem mindig örömmel vette a részünkről önzetlenül felkínált segítséget, mert hiszen egyetlen nagy célunk: a magyar erdőgazdaság fellendítése, közös és ennek a szolgáltatásban sem személyi, sem formai nehézségek nem választhatnak el bennünket egymástól.

Kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a magyar erdőbirtokos osztály is teljes mértékben ismeri azokat a kötelezettségeket, amelyekkel országunk közigazdaságának és a magyar nép boldogulásának tartozik. Készséggel vállalja az egyre fokozódó mértékben reárártott terheket is és csupán egy a kérése: adják meg a lehetőségét neki, hogy őszinte szavát hallathassa mindannyiszor, amikor az erdő sorsa forog kockán, mert hiszen a magyar életsíkon nem lehet közömbös, hogy 6 millió kat. hold erdő teljesíteni tudja-e a közszükséglet ellátásában a hivatását, vagy sem.

Ebben a kérdésben, úgy vélem, velünk érez az erdőmérnöki kar minden tagja is, mert erdőgazdaságunk jobb jövője szakszempontról az ő tudásuk és lelkiismeretes munkásságuk függvénye, a viruló erdőgazdaság pedig mindennapi kenyerünk legbiztosabb alapja.

Őszinte örömünkre szolgál, hogy az erdőmérnöki pálya ma ismét az a megbecsült hivatás kezd lenni, amely valaha volt.

Adja Isten, hogy a még fennálló kisebb nehézségeket a kormányzat bölcsessége gazdasági életünknek a kedvezőbbre válása mielőbb végleg eltüntesse és a magyar erdők szolgáltatásban továbbra is csak *érdekközösség* legyen minden vonalon erdőbirtokos és erdőtiszt között.

Ez az érdekközösség hatotta át egyesületünket megalakulása óta és ez tette képessé olyan feladatok megoldására, amelyek követendő példaként állanak előttünk.

Ma, amikor a trianoni bilincsekből szabadulva egyre hatalmasabb erővel járja át mindnyájunk lelkét a meggyőződés, hogy nemzetünk fennmaradását csak a magyar föld munkásainak a bol-

dogulása biztosíthatja, tegyünk felre az utunkból mindent, ami az egymásratalálásnak, a szebb jövőt biztosító összefogásnak az akadálya lehetne!

Töltsön el bennünket mindenekfelett az egyetlen szent haza áldozatra is kész szeretete, akkor — bizonyosra veszem — legközelebbi jubileumunk a megújhodott magyar erdőgazdaság nagy és boldog ünnepe lesz!

Ebben a reményben nyitom meg mai tárgyalásunkat. (*Hosszantartó taps!*)

Bánffy Dániel báró, m. kir. földművelésügyi miniszter: Hálásan köszönöm az *Elnök Úr* szíves üdvözlő szavait. Nagy örömömre szolgál, hogy eljöhettek erre a közgyűlésre, amelyen az Országos Erdészeti Egyesületnek immár 75 éves fennállását ünnepeljük. Jelentős mérföldkő ez az egyesület életében, amely eredményes közérdekű munkásságra tekinthet vissza. Az Országos Erdészeti Egyesület fejlődése és hivatása szorosan hozzákapszolódik országunk sorsához. Trianon éppen az erdőterületektől fosztott meg bennünket, és most, amikor *Kormányzó Urunk* bölcs kormányzása eredményeképpen határaink ismét kiszélesedtek, ez az egyesület is új fejlődésnek indult és feladatai ismét megnagyobbodtak.

Ma, mikor az ország erdőterülete már meghaladja a 6 millió kataszteri holdat, az erdőgazdálkodás *visszanyerte a régi fontosságát*. Arra törekszem, hogy az erdők hasznosítását okszerűbbé, és intenzívebbé tegyük és ezzel az ország gazdasági megerősödését is szolgáljuk. Felhívom az erdőbirtokosok figyelmét arra, hogy az *erdei iparágak fejlesztésére* feltétlenül szükség van és a magam részéről minden ilyen törekvést a lehetőséghez mérten támogatok. Nemcsak a fűrészüzemekről van szó, hanem főként minden más erdei iparról, így a fa feldolgozásával kapcsolatos vegyi és egyéb iparokról is. Az iparosítással szaporítani tudjuk a munkaalkalmakat, egyes fából készíthető cikkek behozatalát szükségtelemné tehetjük és lényegesen emelhetjük az erdőgazdálkodás közgazdasági jelentőségét.

Rendkívül fontos az *erdei vasutak és utak kiépítése*, hogy a fa és a fatermékek sehol az erdőn kárba ne vesszenek. Faanyag-szükségletünk általában biztosítva van, de fennállanak még bizonyos szállítási nehézségek, így a székelyföldi fa tekintetében; ezeket a nehézségeket azonban a Déda és Szeretfalva között már épülő vasútvonal lényegében meg fogja szüntetni.

Az erdőgazdálkodás okszerűbbé tétele, belterjességének fokozása csak úgy érhető el, ha az erdőbirtokosok a szükséges *tőkebefektetési* lehetőségeket kihasználják és ha a *szakképzett erdészek számát nagymértékben szaporítjuk*. Az utóbbi célból ösztöndíjakat létesítettem és az alerdésképző iskolák számát négyre emeltem.

Bízom abban, hogy Országos Erdészeti Egyesület nemes célkitűzéseit érdekképviseleti és társadalmi feladatkörében a jövőben is eredményesen fogja szolgálni és ebben a reményben szívjból

köszöntöm az egyesület vezetőségét és minden tagját. (*Hosszan-tartó, lelkes taps!*)

Waldbott Kelemen báró, elnök: Tisztelet Közgylés! Az Országos Erdészeti Egyesület 75 éves fennállása összeesik a felvidéki, kárpáti, erdélyi és délvidéki erdők visszatérésével; ez az öröndetes körülmény különös jelentőséget ad jubileumunknak.

Amilyen élnék, nagy örömmel kísérjük ennek a történelmi fordulatnak a beálltát, éppolyan nagy elkeseredéssel gondolhatunk csak vissza a trianoni megcsönkítás korszakára.

Nem a csatatéren elszenvedett vereségek hoztak ilyen megáláztatást, hanem gyászmagyarok és idegenfajú bünösök fölforgató aknamunkája döntötte romba az 1000 éves ország hatalmas épületét és ezek a semmirevalók szemérmetlenül ontották a legjobb magyar vért. — Éhes szomszédaink kihasználva ezt a chaotikus állapotot, a győztes nagy-entente segítségével rabláncra verték a nemzetet és földarabolták országunkat. És úgy látszott, hogy megpecsételtetett a magyarság sorsa.

Ebben a legnagyobb elesétségben az Isteni Gondviselés a legvégzetesebb órában egy igaz magyar férfiút, egy erőskezű Vezért küldött nekünk (*A közgylés résztvevői felemelkednek és allva hallgatják végig a beszédet.*), aki a roskadozó magyarság élére állott, magasra emelte sárbatiport zászlónkat, magaköré sorakoztatta a szertehullott nemzet hazafias elemeit és erős hittel, bátor lélekkel ki tudta vezetni nemzetét a szégyenből és a chaosból.

Horthy Miklós ez a férfiú (*Lelkes éljenzés!*), aki azóta, kormányzói országglásának két évtizede alatt, helyre tudta állítani a rendet és jólétet, tekintélyt és becsületet tudott szerezni világszerte a magyarságnak és akit mint a legelső magyar embert, a gyermeki érzés megével az egész nemzet tisztel, becsül és szeret!

Büszkeséggel és hálával tekintünk **Kormányzónkra**, akinek bölcsessége, és éleslátása lehetővé tette annyi elrabolt, drága országrészünk visszatérését. Legutóbb pedig előteremtett — úgyszólván a semmiből — olyan nemzeti hadsereget, amely méltó a magyar katona ősi dicsőségéhez és éppen most, nagy szövetségseink őszinte elismerése mellett, hőiesen küzd legádázabb ellenségünk ellen, aki már 1919-ben is vesztünket okozta és most újra veszélyeztette létünket.

Az egész ország szeretete **Kormányzó Urunk** felé száll, és mi, erdészek is örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy erről a helyről, szívünk mélyéből megköszönjük neki a magyar erdők nagyrészenek a visszaszerzését.

Méltóztassék hozzájárulni, hogy 75. jubileumi közgylésünk forró háláját Őfömméltóságának egy hódoló táviratban is tolmácsolhassam. (*Helyeslés!*)

Azt hiszem, hogy jubiláris ünnepünknek szebb keretet, őszinte nagyrabecsülésünk és szeretetünknek méltóbb kifejezést nem adhatunk, mint hogy ezt a tisztos természet az Ő arcképével

diszítjük, hogy így mindig köztünk legyen és hogy az ő tiszta szeméből meríthessünk serkentést önzetlen, hazafias munkára!

Midőn most lehull arcképéről a lepel, kérjük a Mindenhatót, tartsa meg Őt a teljes magyar feltámadásig, és azontúl is mindnyájunk örömére és áldja meg mindkét kezével munkáját és kormányzását. *Éljen vitéz Nagybányai Horthy Miklós Országgyarapító Kormányzónk! (Szünni nem akaró, viharos taps és éljenzés!)*

Waldbott Kelemen báró, elnök: Az ülést 5 percre felfüggesztem, méltóztassanak az alatt a képet megtekinteni.

*

A közgyűlés közönsége őszinte elragadtatással szemléli a Kormányzó Úr olajfestményben készült vadászruhás arcképét — Waldbott Kelemen báró adományát —, amely a kandalló felett nyert elhelyezést virágokkal borított, díszes tölgyfakeretben.

Bánffy Dániel báró, m. kir. földművelésügyi miniszter elsőnek fejezi ki elismerését *Némaj Ferenc* ny. m. kir. alezredes, festőművésznek és szívélyes búcsú után kíséretével eltávozik.

*

Waldbott Kelemen báró, elnök: Az ülést újból megnyitom. *Modrovich Ferenc* dékán úr Öméltóságáé a szó.

Modrovich. Ferenc: A M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Tanácsa és a Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kar nevében köszönti az egyesületet. Az ősi Alma Mater és az érdekképviselő között a multban is a legmelegebb kapcsolatok állottak fenn és a további közös munka egyformán áldáshozó lesz mind a két testületre. *(Taps!)*

Festetics Pál gróf: A Hubertus Országos Magyar Vadászati Védegyelet üdvözlétét tolmácsolja szívhezszóló meleg szavakkal. A közgyűlés nemcsak az erdészeknek az ünnepe, hanem a vadászoké is, akik az erdőtisztí karnak, Magyarország szemefényének köszönhetik a vadászat alapjainak a megteremtését. A vadászok a kényelmesebbik részét élvezik az erdőnek, a munka, a gond, a felelősség az erdőtisztek vállán nyugszik, ezért illeti elismerés és hála őket a vadásztársadalom részéről is. A szeretet, az összetartás, az önzetlenség az erdészeknél egészen természetes, hiszen munkájuk gyümölcset csak a késő utódok élvezhetik. Róluk kellene példát venni mindenkinek. Az erdészeti kultúra fejlesztésében az egyesületnek elévülhetetlen érdemei vannak, további működéséhez a magyar vadászok nevében szívből Isten áldását kéri. *(Hosszantartó, lelkes taps!)*

Szent-Ivány Géza dr.: Néhány keresetlen szóval köszönti az egyesületet a Magyar Vadászok Országos Szövetsége képviselőtében, amely az egyesület áldozatos munkájának mindig nagy tisztelője volt és vadászati kérdésekben készséggel támogatja. *(Taps!)*

Heinrich Viktor: A Budapesti Mérnöki Kamara testvéri köszöntését hozza. Az a megértés, amely a két érdekképviselő közös munkáját eddig is annyi eredménnyel gazdagította, igaz barát-

sággá mélyült és biztos alapja a mérnöktársadalom további fejlődésének. *(Taps!)*

Mazalán Pál: A régi selmeci kartársi szeretettel köszönti a testvérszakot az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület nevében. A közös Alma Mater útravalója ma is a legerősebb összekötő kapocs neveitjei között és a bányásztársadalom szintén örömmel vesz részt az erdészet minden ünnepében, mert jól tudja, hogy az erdőgazdaság fejlődésének minden mérföldköve a magyar nép boldogulásának újabb állomását jelenti. *(Lelkes taps!)*

Marek László: A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet üdvözlétét tolmácsolja, amely ugyancsak ebben az évben tartotta 75 éves jubileumát és szívvel-lélekkel osztozik az Országos Erdészeti Egyesület örömeiben. *(Taps!)*

Faber György: Kartársi együttérzéssel köszönti az egyesületet a Magyar Gazdatisztek Országos Egyesülete nevében. Egy magántársuláson alapuló érdekképviselő munkájának a sikere két tényezőn múlik: a vezetők rátermettségén és a tagok összetartásán. Az Országos Erdészeti Egyesület minden hasonló testületnek példát mutathat abban, hogy ez a két tényező a legteljesebb összhangban áll egymás mellett. Ennek köszönheti 75 éves múltja minden eredményét és ez segíti a jövőben is az új célok eléréséhez. *(Taps és éljenzés!)*

Vuk Gyula: a Magyar Fatermelők, Fakereskedők és Fapárosok Országos Egyesületének az üdvözlétét tolmácsolja. Idézi az 1941. évi október hó 16-án tartott választmányi ülés elnöki megnyitójának *Széchenyire* emlékező részét, amely a termelés, szállítás és fogyasztás összhangbahozatalának a szükségét hirdeti. Ez az összhang tartotta egyensúlyban Magyarország közgazdaságát és ennek a megőrzése egyformán érdeke az erdészetnek és a fakereskedelemnek is. Az Országos Erdészeti Egyesület önzetlen munkájára továbbra is Isten áldását kéri. *(Élénk taps!)*

Waldbott Kelemen báró, elnök: Hálás köszönetét fejezi ki a szívből jövő üdvözlő szavakért. Az Országos Erdészeti Egyesület 75 éven keresztül híven teljesítette köteletségét, a magyar erdőgazdaság javát és a kartársi összetartás gondolatát szolgálta a legnehezebb időkben is. A hatóságok és rokontestületek elismerése jóleső buzdítás, fokozott erőfeszítésre készítet a jövőben is, amely remélhetőleg további maradandó eredményekre fog vezetni. *(Taps!)*

Waldbott Kelemen báró, elnök: Felkérem a Titkár urat, legyen szíves jelentését előadni.

Mihályi Zoltán dr., titkár: Tisztelt Közgyűlés! Hogy ma, a történelemben páratlan arányú világégés közepette, összegyűlhettünk és a békés munka boldogsága tölti el szívünket, azoknak köszönhetjük, akik fegyverrel a kezükben állanak őrt a határokon, sőt sok száz kilométerre távol a hazai földtől harcolnak keményen

az 1000 éves Magyarország fennmaradásáért, a keresztény hit szabadságáért és az emberi kultúra eredményeiért.

Hozzájuk szálljon ma első gondolatunk, kérjük alázatos szívvel az Egek urát, tartsa meg kegyelmében hős fiainkat s legyen áldozatuk a jobb magyar jövő záloga.

*

Tisztelt Közgyűlés! Amikor gondterhes arccal nézünk mindnyájan a holnap elébe, amikor egyéni kis sorsunk eltörpül a nemzet létkérdései mellett, amikor erőt, biztatást keresünk a ránk váró küzdelemhez, fordulhatunk igazabb, mélyebb és örökebb forráshoz, mint annak a férfinak a tanításához, akit magáratálalt népe a „*Legnagyobb Magyar*“-nak tisztel.

És amikor ünnepünkön további munkánk irányelveit akarjuk rögzíteni, lehet-e számunkra komolyabb intőszó, mint Széchenyié: „Csak a multnak megbecsülésén épülhet fel a jelen!“.

Méltóztassanak megengedni, hogy a mai napon a multat idézzem én is s rövid összefoglalásban rámutathassak egyesületünk 75 éves történetének ragyogó és szomorú lapjaira egyaránt, mert meggyőződésem, hogy az a meleg érdeklődés, amely idehozta Önöket, csak elmélyül és megbecsülésé izmosodik a tanulságokon.

*

Nyolc évtized távlatából két komoly férfiarc tekint felénk. *Wagner Károly* és *Divald Adolf*, lelkes, minden áldozatot vállaló magyar erdészek, 1862-ben — hihetetlen nehézségek ellenére — megindítják az „*Erdészeti Lapok*“-at. Munkájuknak olyan óriási a sikere, hogy az 1851-ben kormányelhatározásból született, németnyelvű és az abszolutizmus céljait szolgáló „*Ungarischer Forstverein*“ a nemzeti akaraterőnek nem tud tovább ellenállni, beosztási működését és — az Országos Magyar Gazdasági Egyesület hatékony támogatásával — 1866. december 9.-én megalakulhat az Országos Erdészeti Egyesület.

A magyar föld megismételte tehát legszebb csodáinak egyikét, azt, amelyik századokon keresztül mindennél erősebb összekötő kapcsa volt *Szent István* országának.

Wagner Károlyt és *Divald Adolfot* az idegen származás és idegen név nem vitte külön utakra, nem fordította szembe őket a hazájukkal akkor sem, amikor ezért a hatalom elismerése lett volna jutalmuk; a magyar sorsközösség vállalásával követendő fényes példát mutattak kortársaiknak és mutatnak ma nekünk is! (Úgy van!)

Nagyszerű feladatuk magával ragadta az akkori fiatal erdésznemzedék egyik legtehetségesebb tagját: *Kálnoki Bedő Albert* személyében lapunk és egyesületünk olyan termékeny és kitartó munkatársat kapott, hogy a siker nem is maradhatott el.

Igaz, hogy az új egyesület kibontakozásának a politikai és gazdasági viszonyok is különösen kedveztek, mert az új életre

támadt Magyarország szinte korlátlan lehetőségeket nyújtott a nemzet szolgálatában álló törekvéseknek.

De az az örök igazság, hogy minden mozgalmat csak egyéni tehetség és fáradozás juttathat sikerre, ebben az esetben sem vonható kétségbe.

Ezért illeti Egyesületünk örök hálája első elnökét, *Keglevich Béla* grófot is, aki széleskörű tudásával és kitűnő ítélőképességével nemcsak munkatársainak volt megértő támogatója, hanem maga is igen sokat fáradozott az Egyesület megerősödésén.

A taglétszám már az ő vezetése alatt jelentékenyen gyarapodott és amikor tisztét *Tisza Lajos* grófnak adta át, az Egyesület olyan komoly tényezője volt hazánk közgazdasági életének, hogy önzetlen működését már a kormány sem nélkülözhetette és a komoly feladatok egész sorával bízta meg.

Ezek között kétségtelenül az 1879. évi XXXI. t. c.-nek, az *első rendszeres magyar erdőtörvénynek* az előkészítő tárgyalásai állanak a vezető helyen. Büszkén hivatkozhatunk rá, hogy a kis Magyarország az erdő fenntartására és fejlődésének a biztosítására irányuló törekvésében messze megelőzte nyugati szomszédait. A kistermünk falában elhelyezett márványtábla örök emléket kívánt állítani azoknak, akiknek a törvény megalkotásában oroszlánrészük volt.

De nem kisebb büszkeségünk, hogy a vadászat szabályozását célzó törvényes intézkedések alapelveit — beható megfontolások eredményeként — ugyancsak Egyesületünk foglalta össze, és az 1872.-i, majd 1883.-i vadászati törvényekben nagyrészt az Országos Erdészeti Egyesület felterjesztéseinek a szövegezése jutott érvényre.

Méltóztassanak elengedni nékem a további részleteket. Csupán arra kívánok még rámutatni, hogy a kezdet sok sikere nem volt csalóka szalmaláng. Mert Egyesületünk sohasem szakadt el az áldott magyar földtől, amelyből vétetett, munkáját mindig hivatásnak érezte és vezetése olyan férfiak kezében volt, akik messze kötelességükön felül áldoztak a testületért, amelynek az élén állottak, a gazdasági ágért, amelynek az egyre fokozódó jelentőségét tettekkel is hirdették és a hazáért, amelyért élni és dolgozni egyedül érdemes.

*

Az Országos Erdészeti Egyesület története töretlen ívű emelkedés volt egészen az első világháború kitöréséig. Taglétszáma elérte a 2400-at és ezek között 1000-nél több volt az alapítótág. 1887-ben saját székházába vonulhatott be, amelyet Öfelsége is látogatásával tisztelt meg. Vagyona a félmillió korona értékű ingatlanon és berendezési tárgyakon felül készpénzben megaladta az 1,300.000 koronát.

Nem csodálhatjuk tehát, hogy ilyen keretben és a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztályával szoros együttműködésben szinte páratlan munkát fejtethet ki.

Nemcsak az erdőgazdaság időszerű kérdéseit tartotta állandóan szőnyegen, felterjesztéseivel, szakvéleményeivel, előadás-sorozataival, közgyűléseivel, bizottsági tárgyalásaival és tanulmányútjaival nemcsak a gyakorlatot szolgálta, hanem tetemes áldozatokat hozott az erdészeti tudományok és irodalom fejlesztése érdekében is.

A boldog békeévekben majd minden erdészeti szakkönyv Egyesületünk kiadásában jelent meg, íróikat jelentős pályadíjak jutalmazták, két főiskolai ösztöndíj a fiatalságot serkentette, a tekintélyes összegű alapítványok gyarapodó száma és bőséges forrása pedig széleskörű szociális tevékenység kifejtését is lehetővé tette, amely az erdőtisztek özvegyei és árvái mellett az altisztek reászoruló hátramaradottaira is kiterjedt.

Igy jutott el az Egyesület *Bánffy Dezső* báró elnöklete alatt 1906-ban fennállásának a 40 éves jubileumához, amely a boldog Nagy-Magyarország erdőgazdaságának olyan bensőséges ünnepe volt, hogy néhány szóval meg kell emlékeznem róla.

A közgyűlést *Darányi Ignác* földművelésügyi miniszter személyes megjelenésével tisztelte meg.

Méltóztassanak megengedni, hogy üdvözlő beszédéből szó szerint idézzek néhány mondatot:

„Én azon kevesek közé tartozom, akik már évek előtt figyelmeztettek arra, hogy az erdészetnek milyen nagy jelentősége van. Úgy érzem, hogy az egyesületre a magyar erdőgazdasággal együtt a felvirágzásnak egy új korszaka kezdődik, mert az erdészetre a nemzet fejlődésében és emelkedésében nagy feladat vár.

De nemcsak az egyesületről kívánok megemlékezni, hanem általában erdészeti közegeinkről is, akik iránt őszinte rokonszenvvel vagyok. Nemcsak magának az erdészetnek érdeke és szempontja vezet ebben engem, hanem az is, hogy én erdészeti közegeinkben a magyar állameszmének hű apostolait látom. A *modern Magyarországnak* ők az igazi határőrei és hogy ezt a feladatukat híven is teljesítik, arról a nemzetnek sohasem szabad megfeledkeznie.“ (Taps!)

Emlékezetes ez a közgyűlés azért is, mert egy fiatal gyakorlati erdőtiszt, *Biró Zoltán*, két nagyfontosságú indítványt terjesztett eléje.

Az egyikben azt kérte, indítson az Egyesület mozgalmat a magyar erdőgazdaságok monografiájának az összeállítása érdekében, másik alaposan megokolt javaslatára pedig az erdészeti kísérletügy és a gyakorlat között teremthető szoros kapcsolatok szükségét hangoztatta.

35 év távlatából ma már nehéz megállapítani, hogy az általános helyesléssel fogadott két indítvány miért nem valósult meg. De egy bizonyos és ez az, hogy elejtésük súlyos mulasztás volt. Mert a kerületenkint összeállított monográfia felbecsülhetetlen értékű alapja lett volna az önálló erdészeti statisztikának, már évtizedekkel ezelőtt pontos képet szolgáltatott volna erdeink álla-

potáról és teljesítőképességéről, tehát hangsúlyozottan figyelmeztetett volna bennünket a kihasználatlan lehetőségekre és a sürgős orvoslást igénylő hiányokra.

A gyakorlatnak az erdészeti kutatás-ügybe való intézményes és termékeny bekapcsolása pedig alapjaiban és teljes határozottsággal tisztázott volna számos olyan kérdést, amelyekre a feleletet sokszor csak hosszas, nem egyszer meddő, de mindenképpen anyagi és időáldozatot követelő próbálkozások során találhattuk meg.

Tisztelt Közgyűlés! Úgy érzem, hogy ma, amikor országunk súlyos helyzetében Egyesületünk érett megfontolás után és lelkiismerete parancsát követve tesz javaslatokat a hazai erdőgazdaság védelme és fejlesztése érdekében a kormányzatnak, intő példa a 35 év előtti két indítvány sorsa! (*Úgy van!*)

*

A világháborút követő szomorú idők még olyan közel állnak hozzánk, hogy nem kell róluk bővebben megemlékezni.

Az Egyesület hazafias kötelességének tett eleget, amikor készpénzvagyonának a legnagyobb részét hadikölcsönbe fektette. Gazdasági összeomlásunk nemcsak bennünket fosztott meg mindenüktől, hanem alapítványainkat is teljesen elértéktelensítette.

Az 1921-től 1929-ig terjedő években csak névleg volt egyesületi élet, a taglétszám a háború előttinek a negyedére csökkent és lapunk csaknem teljesen elsorvadt.

Ekkor vette át az ügyvezetői tisztet *Biró Zoltán* Öméltósága, s hogy ma mégis élünk, sőt bizalommal nézünk a jövőbe, azt elsősorban az ő bámulatraméltó szervező-erejének, lankadatlan fáradozásainak és az Egyesület elhivatottságába vetett törhetetlen hitének köszönhetjük. (*Lelkes taps és éljenzés!*)

Öszinte hálával kell azonban adóznunk a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztályának is, amely különböző munkalkalmak juttatásával tisztos keresetet biztosított az egyesületnek és megértő baráti támogatását a legnehezebb időkben sem tagadta meg tőlünk.

Igaz köszönetünk illeti az erdőbirtokos urakat is, akik az erdőterület nagysága szerint fokozatosan emelkedő tagdíjak vállalásával siettek segítségünkre.

Nem a mi hibánk, hogy igazgatási költségeink egyre emelkednek; ez a gazdasági élet mai bizonytalanságának a természetes folyamánya.

Az első világháború előtti taglétszámunk a mainak a kétszerese volt, két folyóiratot adtunk ki összesen 6000 példányban és havonta kétszer, de ügyvitelünk mégsem vett annyi időt és munkát igénybe, mint ma, amikor a fagazdaságot érintő kérdésekben párhuzamosan öt hatósághoz intézzük — megfelelő variációkban — felterjesztéseinket.

Ismételten hangsúlyozom: ezekben a nehéz napokban kétszeres szerencséje az egyesületnek, hogy az ügyvezetés tiszte

olyan ember kezében van, aki az erdőgazdaság minden részletére kiterjedő óriási tudásával és páratlan munkabíráásával harcol az egyesület és vele együtt az egész magyar erdőgazdaság boldogulásáért immár 12. éve! (*Hosszantartó taps!*)

*

Az utolsó 10 év alatt erkölcsi tőkénk ismét jelentősen gyarapodott. Lapunk terjedelme fokozatosan bővült, külföldi összeköttetéseink révén tájékoztatni tudtuk olvasóinkat jóformán az egész világ erdészeti irodalmáról és módját ejthettük annak is, hogy a magyar erdészet működése se maradjon ismeretlen az idegen államok szakközönsége előtt.

Mert ne felejtjük el: *csak addig élünk, amíg tudnak rólunk, és súlyunkat munkánk értéke szabja meg.*

Ezért őszinte öröme egyesületünknek, hogy elnökét a három év előtt megalakult és Berlinben székelő Nemzetközi Erdészeti Központ is vezetőjévé választotta. (*Lelkes taps!*) Ebben a tényben ugyanis nemcsak a széleslátókörű erdőgazdaság-politikus érdemeinek az elismerését, hanem a kis Magyarország megbecsülését is kell látnunk. (*Úgy van! Taps!*)

*

Az ország területének négyszeri, öröndetes meggyarapodása máris olyan feladatok elé állította egyesületünket is, amelyek teljesítése fokozott köteleességtudást, lelkiismeretességet és megfontoltságot igényel. Működésünk ma igen egyszerű — majdnem szegényes — keretek között folyik, de talán mégsem eredménytelen. Közgazdasági vonatkozásai közül csak kettőt emelek ki.

Az egyik az új erdőtörvény szorgalmazása, előkészítése és részletes tárgyalása; ezzel kapcsolatban Kállay Miklós akkori földművelésügyi miniszter szavait idézem:

„Ehhez a törvényhez azért lehet teljes bizalmunk, mert megalkotásánál maradéktalanul érvényesült a szakszerűség; én csak azt iktattam törvénybe, amit az érdekképviselő helyesnek tartott. És az Országos Erdészeti Egyesület azért áll hivatása magaslátán, mert dolgozik és nem politizál.“ (*Taps!*)

A másik, nemrégén megindított munkánk a készülő új vadászati törvény alapelveinek a tisztázása, amelynek az érdekében az egyesület nemcsak kezdeményező lépéseket tett, de — hagyományaihoz híven — kellő összhangot is igyekezett teremteni a vadászati érdekeltségek közt.

A kötött gazdálkodás mai rendszere mellett az erdő jövedelmezőségének a biztosításáért folytatott fáradozásainkra nem térek ki, ezeket lapunk olvasói úgyis jól ismerik.

Meg kell említenem azonban az erdőmérnöki kar érvényesüléseért és jobb sorsáért folytatott harcunkat.

Az új erdőtörvény a szakképzettség megkövetelésének az alapján áll, mégpedig olyan mértékben, hogy aligha található párja más gazdasági ágazatoknál.

Életbeléptetése előtt is sok figyelmeztető szó hangzott el ebben a teremben az első trianoni évek szakember-feleslegének a gazdaságos felhasználása, a mindig remélt feltámadásig való biztosítása és a pótlás megóvása érdekében.

Nem az egyesület hibája, hogy érvelése az illetékes tényezőket nem győzte meg és a helytelenül értelmezett takarékoság következményeként elfogytak a szakembereink, elnéptelenedett a főiskola s ma az erdőmérnök-hiány gondjával küzdünk.

A magángazdaság igen sok esetben az egyesület javaslatára bízta az erdőt okleveles alkalmazottra; talán itt is vannak néhányan, akik ezzel kapcsolatban szívesen emlékeznek ránk.

Itt kell kitérnem néhány szóval szakoktatásunkra is, amelynek a fejlődése az érdekképviselőkre nem lehet közömbös.

Folyóiratunk régebbi kötetei igazolják, hányszor vette igénybe a főiskola az egyesület támogatását, amikor pl. a Selmecbányáról való elhelyezésről, szakkönyvek kiadásáról, az egyetemi rang eléréséről stb. volt szó.

1906-ban került a közgyűlés elé a földművelésügyi egyetem terve, amelyet *Darányi Ignác* maga is melegen pártolt. Lehetne elmélkedni rajta, milyen irányt vett volna szakképzésünk, ha ez a nagyszabású elgondolás megvalósulhatott volna, hiszen a bécsi Hochschule für Bodenkultur példája bizonyíthatja, hogy nem kellett volna a műszaki jelleget sem féltetni tőle.

Ma befejezett tények előtt állunk, amelyek kizárnak minden vitát. De a fejlődés örök törvénye *haladást* parancsol sok nyitva maradt területen. Ezt érzi talán az egyetem is, amikor a tanársegédi kérdés rendezésének és a tanári állások szaporításának a szorgalmazása érdekében újból az egyesülethez fordul. Sajnálatos lenne tehát, ha az *érdekképviselő* részéről tett javaslatok — amelyek mindig csak a gyakorlat kívánalmainak adnak hangot — merev elutasításra találnának.

*

Összinte fájdalmunk, hogy patinás folyóiratunk továbbra is a terjedelemkorlátozás megszabta szűk keretek között szolgálhatja csak szakunkat, de azért mindig találunk valamilyen módot, amely ideiglenesen segít rajtunk.

A rendeletek özönét ebben az évben külön kiadványokként jelentettük meg, hogy ne legyünk kénytelenek a szakcikk oldal-számát apasztani és tervbe vettük két pótfüzet kiadását is.

Be kell vallanom, hogy azok nem is annyira anyagi okok miatt maradtak el. Az *íráskedv nagymértékű csökkenéséről* kell, sajnos, jelentést tennem, amit részben mindnyájunk gondokkal terhelt élete magyaráz, de részben a bíráló szabadságának a korlátozottságával kell megokolnom.

A 40 éves jubileum napján, 1906-ban, az igazgató-választmány felfüggesztette az alapszabályszerű szerkesztő-bizottság működését és 1941-ben a szerkesztő maga kérte a bizottság újból való kijelö-

lését, mert ebben látta egyedüli módját sok neheztelés elkerülésének.

Ma mindnyájan idegesebbek, érzékenyebbek vagyunk, számolnunk kell tehát vele, hogy amíg a véleménynyilvánítás lehetőségét az államhatalom is korlátozza, nem mérhetünk békebeli mértékkel önmagunk sem.

Az Erdészeti Lapok 80 esztendő fennállása alatt a múlt évben történt először, hogy a cenzurába ütköztünk: jegyzőkönyveink, több tanulmány, sőt az egyik elnöki megnyitó szövegéből is törölnünk kellett hosszabb-rövidebb részeket. Meggyőződésemm azonban, hogy a háború végét követő megnyugvás teljes mértékben visszaadja a szabad szó jogát is.

75 éves jubileumunkat fényes külsőségek helyett néhány időszzerű munka megjelentetésével kívántuk megörökíteni. Kiadtuk *Csekme László* m. kir. s. erdőmérnök tagtársunk kitűnő gyakorlati érzékkel megírt fűrészipari tanulmányát, amelynek megérdemelt, komoly sikere volt. Elhatározásunkkal hangsúlyozni kívántuk, hogy a fiatalság megmozdulását mindig készségesen támogatjuk; ez az elv pedig nem vezet tévútra, amit bizonyít az is, hogy a *Csekme*-féle füzetek eladásra készített 300 példánya rohamosan fogy, tehát üzletileg sem csalódtunk.

Az Erdészeti Lapok novemberi melléklete volt *Földváry László* dr.-nak az Erdészeti Kísérletek-ben közölt „Erdőgazdaságunk a keleti és északerdélyi területrészek felszabadulása után” c. statisztikai munkájáról készült különlenyomat, amelyet az általános érdeklődésre való tekintettel küldtünk meg minden tagunknak.

Hangsúlyozottan felhívom a T. Közgyűlés figyelmét *Barthos Gyula* hercegi főerdőmester kedves tagtársunk ornithológiai és természetvédelmi tárgyú kitűnő művére, amelyet a napokban adunk postára, mint *Batthyány-Strattmann László* herceg úr Öfőméltósága áldozatkészségének a bizonyosságát.

Nem kételkedem benne, hogy ezzel a vállalkozásunkkal is igen jó szolgálatot teszünk erdészeti kultúránknak. Az általános művelődés ugyanis ma minden téren különleges elmélyedéshez vezet, és hogy az erdőmérnök feladatkörében mennyi gyönyörű kérdés vár még megoldásra, arra *Barthos Gyula* írásában nem egy komoly figyelmeztetést találunk.

De magunknak is van egy figyelmeztetésünk összes kartársainkhoz, akik egy életet töltöttek el szorgos, eredményes munkában.

Ne hagyják elveszni nyomtalanul, amit évtizedeken keresztül megfigyelésekben, tapasztalatokban, következtetésekben gyűjtöttek, mert minden adat érték és az utódok számára való átadása honfiúi kötelesség.

Szól ez a kérelmünk *Barthos* Gyulának is, aki még sok élet-tani, vadászati és természetvédelmi beszámolóval adósunk.

Legnagyobb szabású kiadványunk *Greguss Pál* dr. szegedi egyetemi tanárnak a középeurópai lomblevelű fák és cserjék ösz-

szehasonlító szövektanát tárgyaló, 1000 parány-fényképet és 250 eredeti rajzot tartalmazó 600 oldalas, hatalmas műve, amelynek a megjelentetését a földművelésügyi miniszter úr 6000, az iparügyi miniszter úr 4000, a vallás- és közoktatásügyi miniszter úr pedig 2000 P segély kiutalásával volt kegyes lehetővé tenni.

Ez a munka a nemzetközi szakirodalomnak is komoly értéke lesz; a legnagyobb német könyvkiadó cégek egyike máris arra kért bennünket, engedjük át a németnyelvű kiadás jogát neki.

Végül tisztelettel bemutatom Erdészeti Zsebnaptárunk új kötetének a kefelevonatait, annak bizonyságául, hogy nem töltöttük tétlenül a mult közgyűlés óta eltelt időt.

Nem sorolom fel a nehézségeket, amelyek meggátolták, hogy immár közel 1000 oldalas enciklopédiává terebélyesedő segéd-könyvünk előbb napvilágot láthasson. Meggyőződéseim, hogy csak tartalomban és kiállításban hiánytalan munkával léphetünk szak-közönségünk elé és a késedelemért senki sem tesz szemrehányást nekünk.

De ígérem, ha a műszaki rész megírását vállaló professzor urak beküldik anyaguk hátralévő részének a kéziratát, 4—6 héttel utána mindenki megkapja a megrendelt Erdészeti Zsebnaptárt.

*

Adja Isten, hogy azt a munkát, amelyre a megnagyobbodott országban hittel és lelkesedéssel készülünk, ne szakítsa félbe a háború vihara és a sokat szenvedett magyar erdőgazdaság megmenekülhessen az újabb megpróbáltatásoktól.

Gondoljunk kegyelettel azokra, akik az építésnél már nem segédkezhettek nekünk és örökre eltávoztak körünkől. Mult közgyűlésünk óta elvesztettük: Nemes *Bencsik* Sándor, *Doroszlai* Gábor, *Egly* József, *Festetics* György herceg, *Halmos* György, *Hárs* Richárd, *Kolossváry* Andor, *Kovácsik* Béla, *Patay* Tibor dr., *Payer* Artur, *Szádeczky-Kardoss* Miklós, *Velics* János, *Vendel* János és *Volczer* Árpád tagtársainkat; tisztelettel kérem méltóztassanak hozzájárulni, hogy emléküket jegyzőkönyvünkben megörökíthes-sük. (*Helyeslés!*)

Örömmel jelentem, hogy taglétszámunk tavaly óta 200 fővel szaporodott. Ezidőszerint tehát 1284 tagunk van, akik közül 82 az erdőbirtokossági társulat; ez a tétel négy lelkes m. kir. erdőfelügyelő kartársunk megértő, szíves fáradozásának az eredménye.

*

Anyagi helyzetünkről ne méltóztassanak bővebb részletezést kérni tőlem, mert hiszen azt kellene mondanom, magam sem tudom, miből élünk. De itt vagyunk, élünk, dolgozunk és szent meggyőződéseim, hogy amíg érdemes munkát végzünk, amelyre hazánknak szüksége van, az Országos Erdészeti Egyesület nem pusztulhat el.

Mély hálával kell megemlékeznem a földművelésügyi miniszter úr Önagyméltóságáról, aki ebben az évben is jelentékeny

anyagi támogatásban részesített bennünket; minden törekvésünk odairányul, hogy ez a segítség olyan befektetés legyen, amely dúsan kamatozik a magyar erdőgazdaságnak!

Tisztelettel bejelentem, hogy a soproni diákmenza támogatására indított gyűjtésünk — erdőbirtokos tagtársaink áldozatkészségéből — 9395 P-t eredményezett; a vértanuhalált halt erdészeti és vadászati alkalmazottak emlékművére pedig — amelynek a felállítását a nyárra tervezzük — 4986.60 P gyűlt össze.

*

Tisztelt Közgyűlés! A mult — amelyre építeni kívánunk — mindenképen érték. Ha kedvező volt, az eredményeivel, ha kedvezőtlen, a tanulságaival szolgálja a jövőt.

Azok, akik az egyesületben és az egyesületért küzdöttek, a mi munkánkat könnyítették meg; ezért illeti hálás kegyeletünk Horváth Sándor, Kaán Károly és Bund Károly emlékét a közel-multból.

A holnapnak mi vetjük meg az alapját, ezt soha el ne felejtjük.

Egyesületünk boldogulása elválaszthatatlan a magyar erdőgazdaság fejlődésétől, — ennek a feltételeit nemrég összegezte vitéz Onczay László kartársunk a Magyar Mérnök- és Építész-Egyletben tartott előadása alkalmával.

Az erdők fenntartásának és virulásának szerte a világon az a nemes konzervativizmus az alapja, amely 100 esztendővel számoló tervezésünket minden más gazdasági ágétól elválasztja.

Ehhez hűnek maradni a mi legfőbb kötelességünk.

A megoldás módjainál pedig kövessük Széchenyinek mindnyájunkhoz intézett, örök időkre szóló tanítását:

„Ha mint *nemzet* nagyra nőni kívánunk, *uralkodjunk szenveldelminken*, s hozzuk józan, hidegvérű számolásaink által helyre nemzeti életünkön ütött mindazon csorbát, melyek után még most is annyira sínylődik a magyar!”* (Taps!)

Waldbott Kelemen báró, elnök: Erdeklődéssel hallgattuk a Titkár úr szépen felépített jelentését és azt hiszem hozzá méltóztatnak járulni ahhoz, hogy előadásáért a közgyűlés köszönetét fejezhessen ki neki. (Helyeslés.)

Waldbott Kelemen báró, elnök: Tisztelt Közgyűlés! Harmadszor történik, hogy egyesületünk a tagtársi ragaszkodás előtt tisztelettel hajtja meg az elismerés zászlaját és díszoklevelet nyújt át azoknak a tagoknak, akik 50 éven át jóban-rosszban hűségesen kitartottak mellettünk.

Hogy az összetartás milyen érték, nem kell bővebben magyaráznom és mindnyájan érezzük, hogy nehéz harcainkban kétszeresen sokat jelent minden tagtársunk támogatása.

Ebben az évben ünnepünket még fényesebbé teszi, hogy az 50 éves tagok körében olyanokat is tisztelhetünk, akiket Trianon

* „Kelet népe.” 1841.

sem tudott elszakítani tőlünk és 22 évi rabság után hitben, szeretetben és ragaszkodásban töretlenül tértek vissza hozzánk. (*Taps és éljenzés!*)

Az Országos Erdészeti Egyesületnek nagy büszkesége, hogy ilyen tagjai vannak és önmagát tiszteli meg, amikor az okleveleket átnyújtja hűséges fegyvertársainak.

Adja a Mindenható, hogy kedves ünnepeltjeink még számos éven át lehessenek töretlen egészségben és munkakedvben támogatóink és a fiatalabb nemzedék követendő példái.

Isten áldása kísérje minden lépésüket egyesületünk és a magyar haza javára! (*Lelkes taps!*)

Személyesen veszik át az oklevelet: *Nemes Károly* ny. m. kir. főerdőtanácsos, *Pászthy Ferenc* ny. m. kir. főerdőtanácsos, *Petrás Jakab* ny. m. kir. főerdőtanácsos, *Térfi Béla* ny. miniszter, az Országos Erdészeti Egyesület alelnöke, *Szentendre Megyei Város* képviselőjében *Dezsőfi Ferenc dr.* tanácsnok és a *Vuk M.* és *Fiai* cég képviselőjében *Vuk Gyula* m. kir. keresk. főtanácsos.

Távolmaradásukat kimentették és díszoklevelük postán való elküldését kérték: *Huszár Pál* ny. miniszteri tanácsos és *Kintses József* ny. m. kir. főerdőtanácsos.

Nemes Károly: Méltóságos Elnök Úr! Tisztelt Közgyűlés! A jó Isten végtelen kegyelméből csaknem mindnyájan személyesen is eljöhettünk, mi kitüntettek, erre a szép ünnepélyre. Hálaosan köszönjük, hogy az egyesület nem feledkezett meg rólunk és a régi szeretettel ölelt keblére bennünket. A 22 évi idegen uralom alatt megöregedtünk, de most ismét itt vagyunk és van még bennünk erő is, hála Istennek. Igérjük, hogy mint azelőtt 22 évvel, ezután is hűséges munkatársai kívánunk lenni az egyesületnek. Isten éltesse az Elnök urat, s az egyesület minden tagját. (*Lelkes taps!*)

Waldbott Kelemen báró, elnök: Következik tárgysorozatunk 6. pontja: az 1941. évi zárószámadás és az 1941. évi költségvetés letárgyalása. Mind a kettőt az igazgató-választmány is letárgyalta és elfogadásra ajánlja a t. Közgyűlésnek. (*Elfogadjuk!*)

Ha tehát hozzá méltóztatnak járulni, mind a zárószámadást, mind a költségvetést elfogadottnak nyilvánítom.

Következik az 1942. évi közgyűlés helyének és idejének a megállapítása.

Bíró Zoltán ügyvezető: Tisztelettel javaslom, méltóztassanak ebben a kérdésben a döntést az igazgató-választmányra bízni. Píllanatnyilag úgysem tudunk végleges határozatot hozni, minden a háborús viszonyok további alakulásától függ. Igen örülnénk, ha két balsikerű próbálkozás után mégis csak Kassán tarthatnók meg a legközelebbi közgyűlést, de ha ehhez nem lesznek meg az előfeltételek, újból csak Budapesten ülhetünk össze. Az igazgató-választmány mindenesetre a helyzet alapos mérlegelése után fog dönteni.

A közgyűlés az ügyvezető indítványát egyhangúlag magáévá teszi.

Waldbott Kelemen báró, elnök: Következik az igazgatóválasztmány megüresedő helyeinek a betöltése. A szavazatszedő bizottság elnökéül *Czillinger János*, tagjaiul pedig *Kovács József* és *vitéz Tamás József* tagtársainkat kérem fel és a szavazás idejére az ülést felfüggesztem.

*

Waldbott Kelemen báró, elnök: Az ülést újból megnyitom és felkérem *Czillinger János* erdőtanácsos urat, hogy a szavazás eredményét a közgyűlés elé terjeszteni szíveskedjék.

Czillinger János: Tisztelt Közgyűlés! Beérkezett összesen 82 szavazat. Ebből érvénytelen volt 6. Az érvényes szavazatokból a legtöbben a következő jelöltek kapták: *Arató Gyula*, *Béldi Kálmán gróf*, *Bencze Pál*, *Biedermann Imre báró*, *borhi Borhy György*, *Czillinger János*, *Földváry Miksa*, *Inkey Pál báró*, *Károlyi Gyula gróf*, *Klőzel Oszkár*, *Lády Géza*, *vitéz Onczay László*, *Prónay Gábor báró*, *Rochlitz Béla*, *Rónai György* és *Urbánfy Ignác*.

Waldbott Kelemen báró, elnök: A megejtett szavazás eredményeképpen a felsorolt urakat az 1942. évi január 1-étől 1945. évi december hó 31.-éig terjedő 4 évre igazgató-választmányunk tagjainak nyilvánítom és ebben a tisztségükben szívből köszöntöm őket.

Kíván valaki indítványt tenni? Ha senki, úgy tárgysorozatunkat kimerítettnek jelentem ki és amikor még egyszer megköszönöm szíves megjelenésüket, közgyűlésünket berekesztem. (Taps.)

* * *

A közgyűlés után a jelenlévők legnagyobb része a Pannónia-szállóban közös ebédre gyűlt össze, amely a legjobb hangulatban tartotta együtt a vendégeket a késő délutáni órákig.

Elsőnek *Waldbott Kelemen báró* elnök emelte a poharát a *Kormányzó Úr* Ő Főméltóságára. *Biró Zoltán* az elnököt, *Mihályi Zoltán dr.* a díszoklevelet nyert tagokat, *Roth Flóris* — igen kedvesen és meleg kartársi szeretettől áthatott két beszédben — az erdészeket, *Roth Gyula* a bányásztársadalmat, *Tóth Bódog* a vadászokat, *Waldbott Kelemen báró* pedig a hölgyeket köszöntötte fel, míg *Festetics Pál gróf* befejezésül áhitatos figyelemmel hallgatott költői szépségű beszédében az örök természet csodálatos útmutatásainak a példáján az erdészek, vadászok és minden magyarok szeretetteljes, termékeny összefogására üritette poharát.

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest. Felelős: Györy Aladár igazgató.

Az „Erdészeti Lapok“ 1942. évi II. füzetének a tartalma:

(Inhalt. — Sommaire. — Contents.)

Páter Ernő: A faragottfa káros térhódítása. — (<i>Das schädliche Platzgreifen des bezimmerten Kantholzes. — La généralisation regrettable de l'emploi du bois taillé. — Detrimental Increase of Hewn, Building Timber.</i>)	51
Vásárhelyi István: Adatok a borsodi Bükk gerinces-faunájához. — (<i>Beiträge zur Wirbeltierwelt des Bükk-Gebirges. — Contributions à l'étude de la faune des vertébrés des Monts Bükk. — Contributions to the Vertebrate Fauna of the Bükk-Mountains.</i>)	58
Hivatalos közlemények. — (<i>Amtliche Mitteilungen. — Communications officielles. — Official Communications.</i>)	
A m. kir. földművelésügyi miniszter 80.324/1942. számú körrendelete az erdőőri kiténtetések előkészítése tárgyában	67
A m. kir. minisztérium 5401942. M. E. számú rendelete a zár alá vett anyagkészletek jegyzékének a módosítása tárgyában. (Kivonat.)	68
A m. kir. iparügyi miniszter 7.106/1942. Ip. M. számú rendelete az egyes anyagkészletek bejelentéséről szóló 990/1939. M. E. sz. rendelethez mellékelt jegyzék módosítása tárgyában. (Kivonat.)	69
A M. Kir., Minisztérium 980/1942. számú rendelete egyes faanyagkészleteknek a termelőnél zár alá vétele tárgyában. (Kivonat.)	70
A m. kir. földművelésügyi miniszter 111.111/1942. F. M. számú rendelete az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézetnél baleset esetére biztosítottak biztosítási díjainak, valamint a baleseti segélyeknek (járadékoknak) újabb szabályozásáról. (Kivonat.)	71
Irodalom. — (<i>Literatur. — Bibliographie. — Reviews.</i>)	
G. Baader: Der Kiefernüberhaltbetrieb. (M.)	72
A. M. Kir. Kertészeti Akadémia Közleményei. VII. kötet	72
Héjjas Endre: Méhészeti kalauz	73
Hazai folyóiratok	73
Külföldi lapszemle	77
Különlélek. — (<i>Verschiedenes. — Divers. — Notes.</i>)	
Halálozás.	
Krutkovszky Károly †	84
Személyi hírek	84
Bíró Zoltán felszólalásai a felsőházban	85
Csemeteigénylés	91
A dugványozás	92
Adományok	93
Hirdetések. — (<i>Anzeigen. — Annonces. — Advertisements.</i>)	94

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A bustyaházai m. kir. erdőigazgatóság técsői erdőhivatalának 16. tagjában (Sugatag völgye) a XII. és XV. sz. vágásokban kitermelendő összesen cca 5000 m³ és a 23/e. d, g, erdőrészekben (Várhegy) kitermelésre kerülő 2500 m³ vegyes (I., II. és III. oszt. **bükkörnkő** fő mellett kitermelve két csoportban (5000 + 2500 m³) zárt írásbeli ajánlatú versenytárgyaláson eladásra kerül.

A két eladási csoportra külön borítékban külön ajánlat teendő.

A zárt írásbeli ajánlatokat 1942. évi február hó 27-én d. e. 11 óráig kell benyújtani a bustyaházai m. kir. erdőigazgatósághoz, ahol azokat ugyanazon a napon déli 12 órakor nyilvánosan fogjuk felbontani.

Az árverési és szerződési feltételek, valamint az ajánlati űrlapok és borítékok a bustyaházai m. kir. erdőigazgatóságnál szerezhetők be.

Bustyaháza, 1942. évi február hó 7-én.

M. kir. Erdőigazgatóság.
(704/1942. sz.)

(235. sz.)

Minden **fatermelő-, fakereskedő- és faiparos F O N T O S É R D E K E**, hogy hirdetése a husvéikor, 3000 példányban megjelenő, nélkülözhetetlen erdőgazdasági segéd-könyvből, az

ERDÉSZETI ZSEBNAPTÁR-ból

ki ne maradjon. — A hirdetések díja: a szöveg-magasság minden millimétere **2-50 P.** Egész oldalas hirdetés kedvezményesen **300 P.**, fél-oldalas **150 P.**

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz.

TÁVBESZÉLŐ: 323—722.